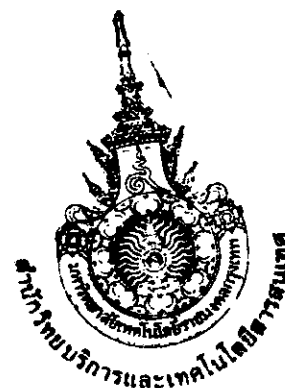

การพัฒนาการออกแบบแบบตัดโดยการใช้เส้นบน
เสื้อผ้าให้เหมาะสมกับสตรีที่มีรูปร่างอ้วน

นางวินิทร สอนพรินทร์

วิทยานิพนธ์เสนอต่อมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม
ปีการศึกษา 2551

PATTERN DESIGN DEVELOPMENT BY USING LINES
FOR OVERWEIGHT LADIES

646.43
จ 235 ก
เลขหมู่ น. 2
เลขทะเบียน 1198
รับ เดือน ปี 19/6/53

MRS. WINITHORN SONPRINT

A THESIS PRESENTED TO RAJAMANGALA UNIVERSITY OF TECHNOLOGY
KRUNGTHEP IN PARTIAL FULFILLMENT OF THE REQUIREMETNS
FOR THE MASTER OF SCIENCE PROGRAM IN TEXTILES AND GARMENTS
ACADEMIC YEAR 2008

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง การพัฒนาการออกแบบแบบตัดโดยการใช้เส้นบนเสื้อผ้าให้เหมาะสมกับสตรีที่มีรูปร่างอ้วน

ชื่อผู้เขียน นางวินิทร สอนพรินทร์

ชื่อปริญญา วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต (สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม)

สาขาวิชา สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม คณะ อุตสาหกรรมสิ่งทอ

ปีการศึกษา 2551

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ดิสนีย์ สิงหวรเศรษฐ์

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง เพื่อการพัฒนาการออกแบบแบบตัดโดยการใช้เส้นบนเสื้อผ้าให้เหมาะสมกับสตรีที่มีรูปร่างอ้วน โดยใช้เป็นกรณีศึกษา ที่มีความสูง 148 เซนติเมตร น้ำหนัก 66 กิโลกรัม และมีค่า BMI = 30.13 ที่อยู่ในช่วงโรคอ้วนระดับ 2 จำนวน 12 ชุด รวบรวมข้อมูลโดยใช้กระบวนการทางเทคนิคเดลฟาย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม การเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติใช้ ค่าความถี่ ร้อยละและค่าเฉลี่ย

ผลการวิจัยพบว่า ลักษณะของเส้นบนเสื้อผ้าที่สามารถทำให้สตรีที่มีรูปร่างอ้วนสวมใส่แล้วมองดูผอมลงและสูงขึ้นจากเดิม ได้แก่

- 1) ตำแหน่งของเส้นบนเสื้อผ้า แบบที่ 1 เมื่อสวมใส่แล้วมองดูผอมลงและสูงขึ้นจากเดิม ระดับความคิดเห็นมากที่สุดถึงระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.71 โดยระดับความคิดเห็นมากที่สุดมีความถี่เท่ากับ 5 คิดเป็นร้อยละ 71.43 และระดับมากมีความถี่เท่ากับ 2 คิดเป็นร้อยละ 28.57
- 2) จำนวนของเส้นบนเสื้อผ้าที่เหมาะสมเป็นเสื้อผ้าที่มีจำนวน 2 เส้น ระดับความคิดเห็นมากที่สุดถึงระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.57 โดยระดับมากที่สุดมีความถี่เท่ากับ 4 คิดเป็นร้อยละ 57.14 และระดับมากมีความถี่เท่ากับ 3 คิดเป็นร้อยละ 42.86
- 3) ขนาดของเส้นบนเสื้อผ้าที่เหมาะสมมีขนาดเส้นปานกลาง (4 มิลลิเมตร) ระดับความคิดเห็นมากที่สุดถึงระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.43 โดยระดับมากที่สุดมีความถี่เท่ากับ 3 คิดเป็นร้อยละ 42.86 และระดับมากมีความถี่เท่ากับ 4 คิดเป็นร้อยละ 57.14

4) ความอ่อนช้อยของเส้นบนเสื้อผ้าที่เหมาะสมเป็นเสื้อผ้าที่มีความอ่อนช้อยแบบที่ 2 ระดับความคิดเห็นมากที่สุดถึงระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.71 โดยระดับมากที่สุดมีความถี่เท่ากับ 5 คิดเป็นร้อยละ 71.43 และระดับมากมีความถี่เท่ากับ 2 คิดเป็นร้อยละ 28.57

ABSTRACT

Title	Pattern Design Development by Using Lines for Overweight Ladies
Student's Name	Mrs. Winithorn Sonprint
Degree Sought	Master of Science (Textiles and Garments)
Major	Textiles and Garments / Faculty of Textile Industries
Academic Year	2008
Adviser Thesis	Adviser Assistant Professor Dr.Disney Singhawarasate

The purpose of this study is to develop pattern design by using lines for overweight ladies, and using case study. That has 148 centimeters tall, 66 kilograms by weight, and BMI = 30.13 (Obese case). All of data was collected by Delphi technique, estimated by 7 pattern design technicians, using 4 sets of questionnaires. Frequency, Percentage, and Mean were employed to analyze the collected data.

Four characteristics of lines on dresses that can help overweight ladies to be looked thinner and higher when they wear them were found in this research.

1. The most suitable position of lines on dresses is the first style. Mean of scores is 4.71 which are in the range of Highest score and High score. Frequency of Highest score is 5, 71.43%. And frequency of High score is only 2, (28.57%).

2. The most suitable number of lines on dresses is 2 lines. Mean of scores is 4.57 which are in the range of Highest score and High score. Frequency of Highest score is 4, 57.12%. And frequency of High score is 3, (42.86%).

3. The most suitable size of lines on dresses is middle size (4 millimeters). Mean of scores is 4.43 which are in the range of Highest score and High score. Frequency of Highest score is 3, 42.86%. And frequency of High score is 4, (57.14%).

4. The most suitable softness of lines on dresses is the second style. Mean of scores is 4.71 which are in the range of Highest score and High score. Frequency of Highest score is 5, 71.43%. And frequency of High score is 2, (28.57%.)

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาของผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ดิศณีย์ สิงหนาทเศรษฐ์ ดร.สาธิต พุทธิชัยยงค์ และรองศาสตราจารย์จิตรพิ ขวาลาววัฒน์ ที่กรุณาให้การช่วยเหลือแนะนำและตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ของการวิจัยในครั้งนี้เป็นอย่างดีโดยตลอดจนเสร็จสมบูรณ์ ผู้วิจัยมีความซาบซึ้งและขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ทุกท่านเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอขอบพระคุณท่านผู้เชี่ยวชาญซึ่งปรากฏในวิทยานิพนธ์เล่มนี้ทั้ง 7 ท่าน ที่กรุณาเสียสละเวลาแสดงความคิดเห็นอันทรงคุณค่าในการวิจัย ซึ่งทำให้การวิจัยในครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

ขอขอบพระคุณเพื่อน ๆ ทุกคน นายวัชรศักดิ์ และนายวัชรวิทย์ สอนพรินทร์ บุตรชายทั้ง 2 คน ที่ให้ความช่วยเหลือในทุก ๆ ด้านและเป็นกำลังใจตลอดมา รวมทั้งนางสาวสุริพร บุญยัง ที่อนุญาตให้ใช้ขนาดตัวเป็นกรณีศึกษามาทำการทดลองในครั้งนี้ตลอดจนการบันทึกภาพทั้ง 4 รอบ และท่านอื่น ๆ ที่ให้ความช่วยเหลืออีกหลายท่านที่ไม่ได้กล่าวนามไว้ ณ ที่นี้

สุดท้ายนี้ขอขอบพระคุณพระเจ้าที่ทรงประทานสติปัญญา กำลัง ความสามารถ ความอดทน ในทุก ๆ ด้านที่ทำให้การวิจัยในครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดีมา ณ โอกาสนี้ด้วย

นางวินิทร สอนพรินทร์

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ฉ
กิตติกรรมประกาศ	ช
สารบัญ	ณ
สารบัญตาราง	ม
สารบัญภาพประกอบ	ร
สารบัญแผนภูมิ	ท
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาของเรื่องที่วิจัย	1
ความสำคัญของปัญหาที่นำมาวิจัย	2
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
ขอบเขตของการวิจัย	4
ระเบียบวิธีวิจัย	5
ข้อตกลงเบื้องต้น	5
นิยามศัพท์	5
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการศึกษา	6
บทที่ 2 ทฤษฎี แนวคิด และ/หรือผลการศึกษาและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
ทฤษฎี แนวคิดจากเอกสารและตำราที่เกี่ยวข้อง	7
ผลการศึกษาและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	14
สรุปทฤษฎี แนวคิด และ/หรือผลการศึกษาและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	15
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัยและวิธีการวิเคราะห์ข้อมูล	16
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	16
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	17
การทดลอง	25
การเก็บรวบรวมข้อมูล	25

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
การวิเคราะห์ข้อมูล	26
บทที่ 4 ผลของการวิเคราะห์ และผลการทดลอง	27
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล จากแบบสอบถามรอบที่ 1	28
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล จากแบบสอบถามรอบที่ 2	33
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล จากแบบสอบถามรอบที่ 3	37
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล จากแบบสอบถามรอบที่ 4	41
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล จากแบบสอบถามทั้ง 4 รอบ	46
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ	50
สรุปผลการวิจัย	50
อภิปรายผลการวิจัย	53
ข้อเสนอแนะทั่วไป	54
ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป	54
บรรณานุกรม	55
ภาคผนวก ก	57
จดหมายเรียนเชิญเป็นคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญ	58
ภาคผนวก ข	65
ประวัติผู้เชี่ยวชาญ	66
ภาคผนวก ค	73
เครื่องมือเก็บข้อมูล รอบที่ 1	75
เครื่องมือเก็บข้อมูล รอบที่ 2	78
เครื่องมือเก็บข้อมูล รอบที่ 3	80
เครื่องมือเก็บข้อมูล รอบที่ 4	84
ภาคผนวก ง	87
ดัชนีมวลงาย	88
ประวัติผู้เขียน	93

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1.1 จำนวนอุตสาหกรรมเสื้อผ้าสำเร็จรูปที่ลดลง	3
2.1 เปรียบเทียบโรคอ้วนไทยกับโรคอ้วนอเมริกาโดยคิดจากดัชนีมวลกาย (BMI)	14
4.1 ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับตำแหน่งของเส้นบนเสื้อผ้าที่มองเห็นเส้นชัดเจนกับเสื้อผ้าที่มีตำแหน่งเส้นบนเสื้อผ้าที่มองเห็นเส้นไม่ชัดเจน	28
4.2 ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับตำแหน่งของเส้นบนเสื้อผ้าที่มีผลทำให้สตรีที่มีรูปร่างอ้วนสวมใส่แล้วมองดูผอมลงหรือสูงขึ้นจากเดิม	31
4.3 ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับตำแหน่งของเส้นบนเสื้อผ้าและจำนวนเส้นบนแบบตัดเสื้อผ้า	32
4.4 ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับจำนวนของเส้นบนเสื้อผ้าที่มีผลทำให้สตรีที่มีรูปร่างอ้วนสวมใส่แล้วมองดูผอมลงและสูงขึ้นจากเดิม	35
4.5 ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับจำนวนของเส้นบนเสื้อผ้าและขนาดของเส้นบนเสื้อผ้า	36
4.6 ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับขนาดของเส้นบนเสื้อผ้าที่มีผลทำให้สตรีที่มีรูปร่างอ้วนสวมใส่แล้วมองดูผอมลงและสูงขึ้นจากเดิม	39
4.7 ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับความคิดเห็นความอ่อนช้อยของเส้นบนเสื้อผ้า	40
4.8 ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับความอ่อนช้อยของเส้นบนเสื้อผ้าที่มีผลทำให้สตรีที่มีรูปร่างอ้วนสวมใส่แล้วมองดูผอมลงและสูงขึ้นและเสริมบุคลิกให้อ่อนหวานนุ่มนวลกว่าเดิมมากขึ้น	43
4.9 ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับตำแหน่งของเส้นบนเสื้อผ้าที่มองเห็นเส้นชัดเจนกับเสื้อผ้าที่มีตำแหน่งเส้นบนเสื้อผ้าที่มองเห็นเส้นไม่ชัดเจน	46
4.10 ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับตำแหน่งของเส้นบนเสื้อผ้าที่มีผลทำให้สตรีที่มีรูปร่างอ้วนสวมใส่แล้วมองดูผอมลงหรือสูงขึ้นจากเดิม	47

สารบัญตาราง (ต่อ)

4.11	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับจำนวนของเส้นบนเสื้อผ้าที่มีผลทำให้สตรีที่มีรูปร่างอ้วนสวมใส่แล้วมองดูผอมลงและสูงขึ้นจากเดิม	47
4.12	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับขนาดของเส้นบนเสื้อผ้าที่มีผลทำให้สตรีที่มีรูปร่างอ้วนสวมใส่แล้วมองดูผอมลงและสูงขึ้นจากเดิม	48
4.13	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับความอ่อนช้อยของเส้นบนเสื้อผ้าที่มีผลทำให้สตรี ที่มีรูปร่างอ้วนสวมใส่แล้วมองดูผอมลงและสูงขึ้นและเสริมบุคลิกให้อ่อนหวาน นุ่มนวลกว่าเดิมมากขึ้น	49

สารบัญภาพประกอบ

ภาพประกอบที่	หน้า
4.1 ตำแหน่งของเส้นบนเสื้อผ้า ที่มองเห็นเส้นชัดเจนกับมองเห็นเส้นไม่ชัดเจน	29
4.2 ตำแหน่งของเส้นบนเสื้อผ้า	30
4.3 จำนวนของเส้นบนเสื้อผ้า	34
4.4 ขนาดของเส้นบนเสื้อผ้า	38
4.5 ความอ่อนช้อยของเส้นบนเสื้อผ้า	42

สารบัญแผนภูมิ

หน้า

แผนภูมิที่

1 ขั้นตอนการสร้างแบบสอบถามรอบที่ 1	18
2 ขั้นตอนการสร้างแบบสอบถามรอบที่ 2	20
3 ขั้นตอนการสร้างแบบสอบถามรอบที่ 3	22
4 ขั้นตอนการสร้างแบบสอบถามรอบที่ 4	24

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาของเรื่องที่วิจัย

ความสวยงามของสตรีจากการสวมใส่เสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย เป็นปัจจัยหนึ่งที่บ่งบอกถึงรสนิยมในการเลือกเสื้อผ้าให้เหมาะกับบุคลิกภาพของตนเอง ซึ่งสามารถเสริมสร้างบุคลิกภาพให้มีความมั่นใจมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ ศรีนยา เกษมบุญญากร (2551: 55) กล่าวว่า เสื้อผ้าเครื่องแต่งกายที่เหมาะสมมีส่วนช่วยปรับปรุงภาพลักษณ์ที่ดีขึ้น ส่งผลต่อความรู้สึกที่ดีต่อตนเอง ก่อให้เกิดความมั่นใจ การแต่งกายที่ดีควรเลือกเสื้อผ้าที่อำพรางจุดด้อยและเน้นจุดเด่นของรูปร่าง และแบบของเสื้อผ้าจะช่วยเสริมบุคลิกให้ดูดียิ่งขึ้น ฉะนั้นจึงเป็นสิ่งสำคัญสำหรับสตรีที่รักสวยรักงามทุกคนที่จะต้องพิจารณาเลือกเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกายอย่างพิถีพิถัน

โดยทั่วไปเสื้อผ้าที่มีวางจำหน่ายในปัจจุบัน มี 3 ลักษณะ คือ เสื้อผ้าที่สวมใส่แล้วทำให้ดูรูปร่างผอมเพรียว รูปร่างปกติ และมีจำนวนไม่น้อยที่สวมใส่แล้วทำให้ดูรูปร่างอ้วนขึ้น แต่เสื้อผ้าที่สวมใส่แล้วทำให้ดูผอมเพรียวและค้ำถึงรูปร่างนั้นมีค่อนข้างน้อย โดยเฉพาะอย่างยิ่งสตรีที่มีรูปร่างอ้วนนั้นมีความต้องการเสื้อผ้าที่สวมใส่แล้วมองดูผอมลงและสูงขึ้นจากเดิมอย่างแน่นอน ส่วนสตรีที่มีรูปร่างปกติและมีรูปร่างผอมเพรียวนั้นมีโอกาสในการเลือกแบบและขนาดของเสื้อผ้าที่หลากหลายมากกว่าสตรีที่มีรูปร่างอ้วน เพราะร้านสถานประกอบการที่ผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูปในประเทศไทยส่วนใหญ่สนใจผลิตเสื้อผ้าที่มีแบบและขนาดของเสื้อผ้าสำหรับสตรีที่มีรูปร่างผอมเพรียวและรูปร่างปกติ โดยมองข้ามการผลิตเสื้อผ้าสำหรับสตรีที่มีรูปร่างอ้วน ซึ่งในขณะเดียวกันสตรีที่มีรูปร่างอ้วนมีแนวโน้มที่จะเพิ่มมากขึ้นทุกที อันเนื่องมาจากวิถีการดำเนินชีวิตที่เปลี่ยนไปจากเดิม เช่น พฤติกรรมในการกิน มีเครื่องอำนวยความสะดวกมากขึ้น ประกอบกับการทำงานที่มีโอกาสออกกำลังกายได้น้อย

ความอ้วนเป็นภัยเงียบที่กำลังคุกคามคนไทยในปัจจุบัน ได้พบคนอ้วนในสตรีวัยกลางคนที่มีน้ำหนักเกินเกณฑ์มาตรฐาน (อนุกุล พลศิริ. 2550: 48) ซึ่งสอดคล้องกับสถิติของคนอ้วนในประเทศไทย โดยมีอัตราการเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมาก องค์การอนามัยโลกเปิดเผยว่า ขณะนี้มีประชากร 1,000 ล้านคนที่มีภาวะน้ำหนักเกิน จำนวน 300 ล้านคนเป็นโรคอ้วน โดยปี ค.ศ. 2015 จะมีผู้ที่น้ำหนักเกินและอ้วนทั่วโลก เพิ่มขึ้นอีก 500 ล้านคนเป็น 1,500 ล้านคน ซึ่งสอดคล้องกับที่ (ณรงค์ศักดิ์ อังคะสุวพลา. 2548: สัมภาษณ์) อธิบดีกรมอนามัยว่า การสำรวจภาวะสุขภาพ

ประชากรไทย ครั้งที่ 3 ปี พ.ศ.2547 ของสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุขพบผู้มีน้ำหนักเกินจนถึงอ้วนมีมากที่สุดในวัยทำงาน และลดลงเมื่ออายุ 60 ปี ขึ้นไป ในเพศหญิงสูงถึงร้อยละ 48 ภาพรวมคนไทยมีน้ำหนักเกินและอ้วนร้อยละ 34 หรือ 10 ล้านคน พบในเขตเมืองมากกว่าชนบท ขณะที่กรุงเทพมหานครมีภาวะน้ำหนักเกินมากกว่าภาคอื่นของประเทศและเป็นปัญหาระดับชาติ

แนวทางในการออกแบบเสื้อผ้าสำหรับสตรีที่มีรูปร่างอ้วนนั้นควรนำหลักการใช้ศิลปะพื้นฐานมาเป็นเครื่องช่วยพิจารณาในการเลือกเสื้อผ้า ได้แก่ เส้น สี เนื้อผ้า ลวดลายบนผืนผ้า ย่อมมีความหมายกับผู้สวมใส่ แต่การที่จะเสริมบุคลิกภาพและอำพรางรูปร่างให้กับสตรีที่มีรูปร่างอ้วนสวมใส่เสื้อผ้าแล้วมองดูผอมเพรียวชัดเจนยิ่งขึ้นนั้น การใช้เส้นบนเสื้อผ้าที่ถูกต้องก็เป็นสิ่งสำคัญ เนื่องจากเส้นมีอิทธิพลต่อผู้สวมใส่เสื้อผ้าและยังช่วยในการอำพรางสายตาได้เป็นอย่างดี ซึ่งเส้นเป็นตัวนำไปปรากฏต่อสายตาในรูปแบบต่าง ๆ และยังสามารถสร้างภาพลวงตาให้กับผู้ดูได้โดยสามารถนำสายตาให้มองเห็นภาพรวมที่ปรากฏต่อสายตาและเป็นภาพลวงตาให้รูปร่างสมส่วนมากขึ้น เช่น คนที่มีรูปร่างเตี้ยสามารถลวงตาให้มองดูสูงขึ้นจากเดิมและคนที่มีรูปร่างอ้วนสามารถลวงตาให้มองดูผอมลงจากเดิม

ลักษณะของเส้นที่ให้ความรู้สึกที่ปรากฏต่อสายตาในการออกแบบเสื้อผ้า โดยเฉพาะตำแหน่งเส้นบนเสื้อผ้า ในลักษณะแนวตั้งให้ความรู้สึก สูงขึ้น สง่าขึ้น ซึ่งเหมาะสมกับสตรีที่มีรูปร่างอ้วน ส่วนจำนวนเส้นบนเสื้อผ้า สำหรับสตรีที่มีรูปร่างปกติโดยทั่วไปจะมี 1 เส้น แต่เนื่องจากสตรีที่มีรูปร่างอ้วนนั้นจะมีพื้นที่บนแบบตัดกว้างมาก ฉะนั้นจำนวนเส้นควรจะมีจำนวนตั้งแต่ 2 เส้นขึ้นไป นอกจากนี้ขนาดของเส้นที่มีความแตกต่างกันก็จะให้ความรู้สึกอำพรางรูปร่างได้ไม่เหมือนกันและความอ่อนช้อยของเส้นบนเสื้อผ้าสามารถช่วยให้แบบตัดไม่แข็งกระด้างและรายละเอียดของเส้นแนวต่อในลักษณะแนวตั้ง (Princess Line) นั้นจะมองดูอ่อนหวานและนุ่มนวลมากขึ้น

1.2 ความสำคัญของปัญหาที่นำมาวิจัย

ปัจจุบันนี้ในต่างประเทศมีการผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูปสำหรับสตรีที่มีลักษณะรูปร่างอ้วนมากขึ้น แต่สำหรับประเทศไทยนั้นเสื้อผ้าสำหรับสตรีที่มีรูปร่างอ้วนมีวางจำหน่ายจำนวนน้อยมาก และไม่มีหลากหลาย ในขณะที่สถิติประชากรของโลกและของประเทศไทยมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทุกที ซึ่งสอดคล้องกับ อุพรศรี บุตรศรี (2545: 22) กล่าวว่า ปัจจุบันนี้รูปร่างของคนจำนวนมากมีแนวโน้มอ้วนขึ้น เนื่องจากการรับประทานอาหารที่มีไขมันสูง ทำให้คนอ้วนเหล่านั้นหาซื้อเสื้อผ้า

ที่มีขนาดพอดีตัวลำบาก ซึ่งนับวันจะกลายเป็นตลาดที่มีขนาดใหญ่ขึ้นทุกทีและเติบโตอย่างต่อเนื่องตลาดเสื้อผ้ากลุ่มนี้นับว่าท้าทายการทำงานของนักออกแบบเสื้อผ้าเป็นอย่างมาก

เนื่องจากสถานการณ์ในปัจจุบันสถานการณ์ประกอบการที่ผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูปได้รับผลกระทบจาก ค่าเงินบาทแข็งตัว ภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลก ในขณะที่ภาวะตลาดโลกมีมูลค่าการส่งออก ลดลง ส่งผลกระทบให้สถานประกอบการที่ผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูปหลายสถานประกอบการต้องปิดตัวลง พนักงานต้องตกงานหลายหมื่นคน ซึ่งสอดคล้องกับสถิติสิงคโปร์ ที่จำนวนอุตสาหกรรมเสื้อผ้าสำเร็จรูปที่ลดลง ตั้งแต่ ปี ค.ศ. 2003-2006 ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 1.1 จำนวนอุตสาหกรรมเสื้อผ้าสำเร็จรูปที่ลดลง

Industry (ปี ค.ศ.)	2001	2002	2003	2004	2005	2006
Clothing mills(จำนวนโรงงาน)	2,641	2,648	2,658	2,588	2,541	2,528

ที่มา: สถิติสิงคโปร์ 2550: 29

จากปัญหาดังกล่าวข้างต้นอุตสาหกรรมเสื้อผ้าสำเร็จรูปของไทยภายในระยะเวลา 4 ปี คือ ปี ค.ศ. 2003 – 2006 ได้มีการปิดตัวของโรงงานอุตสาหกรรมเสื้อผ้าสำเร็จรูปในประเทศไทย จำนวน 130 โรงงาน ซึ่งแสดงว่าสถานการณ์ที่ถดถอยเช่นนี้จะต้องมีการปรับเปลี่ยนจากเดิมที่ผลิตเสื้อผ้าสำหรับสตรีรูปร่างปกติไปเป็นการผลิตเสื้อผ้าสำหรับสตรีที่มีรูปร่างอ้วน เพื่อให้สอดคล้องกับประชากรที่มีลักษณะรูปร่างอ้วนมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทุกที ประกอบกับไม่ต้องการให้อุตสาหกรรมเสื้อผ้าสำเร็จรูปต้องปิดตัวลง พนักงานตกงานหลายหมื่นคน ผู้วิจัยได้เล็งเห็นความสำคัญและหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะจะเป็นทางเลือกหนึ่งในสถานการณ์เช่นนี้ ที่อุตสาหกรรมเสื้อผ้าสำเร็จรูปจะเห็นความสำคัญในการผลิตเสื้อผ้าที่มีความเหมาะสมกับลักษณะรูปร่างสำหรับสตรีที่มีลักษณะรูปร่างอ้วน เพื่อส่งเสริมบุคลิกภาพและมีความหลากหลายให้กับผู้สวมใส่ รวมทั้งการนำไปใช้ในการเรียนการสอนของสาขาวิชาการออกแบบแฟชั่น คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ที่ผู้ทำวิจัยสังกัดอยู่ที่ผู้ทำวิจัยสังกัดอยู่และผู้เกี่ยวข้องอื่น ๆ

1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดได้กำหนดวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อให้สอดคล้องกับความสำคัญของปัญหาข้างต้นดังต่อไปนี้

- 1.3.1 เพื่อศึกษาดำแหน่งของเส้นบนเสื้อผ้า ให้เหมาะสมกับสตรีที่มีรูปร่างอ้วน
- 1.3.2 เพื่อศึกษาจำนวนของเส้นบนเสื้อผ้า ให้เหมาะสมกับสตรีที่มีรูปร่างอ้วน
- 1.3.3 เพื่อศึกษาขนาดของเส้นบนเสื้อผ้า ให้เหมาะสมกับสตรีที่มีรูปร่างอ้วน
- 1.3.4 เพื่อศึกษาความอ่อนช้อยของเส้นบนเสื้อผ้า ให้เหมาะสมกับสตรีที่มีรูปร่างอ้วน

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) ได้กำหนดขอบเขตของการวิจัย ตามวิธีการดำเนินการวิจัย ได้ 4 ข้อดังนี้

1.4.1 ขอบเขตของเนื้อหา

- 1.4.1.1 ตำแหน่งของเส้นบนเสื้อผ้า
- 1.4.1.2 จำนวนของเส้นบนเสื้อผ้า
- 1.4.1.3 ขนาดของเส้นบนเสื้อผ้า
- 1.4.1.4 ความอ่อนช้อยของเส้นบนเสื้อผ้า

1.4.2 ขอบเขตของประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

- 1.4.2.1 สตรีที่มีรูปร่างอ้วน ขนาดตัวที่ใช้รูปร่างของสตรีที่มีความสูง 148 เซนติเมตร น้ำหนัก 66 กิโลกรัม ซึ่งมีค่า BMI = 30.13 อยู่ที่ระดับ 2 มาเป็นขนาดตัวที่ใช้ในกรณีศึกษา
- 1.4.2.2 ผู้เชี่ยวชาญทางด้านการออกแบบแบบตัดเสื้อผ้า จำนวน 7 ท่าน เกี่ยวกับลักษณะของเส้นบนเสื้อผ้า ให้เหมาะสมกับสตรีที่มีรูปร่างอ้วน

1.4.3 ขอบเขตตัวแปร

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยเชิงทดลอง แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

- 1.4.3.1 ตัวแปรต้น (Independent Variable) ลักษณะของเส้น
- 1.4.3.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ความพึงพอใจที่มีต่อเส้นบนเสื้อผ้าให้เหมาะสมกับสตรีที่มีรูปร่างอ้วน

1.4.4 ขอบเขตของเวลา

ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลของวิจัยครั้งนี้ ทดลองและเก็บข้อมูลระหว่างเดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2551 ถึง ธันวาคม พ.ศ. 2551

1.5 ระเบียบวิธีวิจัย

วิธีการวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองและรวบรวมข้อมูลโดยใช้กระบวนการทางเทคนิคเดลฟาย (Delphi Technique) ซึ่งจะใช้แบบสอบถามจำนวน 4 รอบ ดังนี้ รอบที่ 1 เพื่อศึกษาดำแหน่งของเส้นบนเสื้อผ้า ให้เหมาะสมกับสตรีที่มีรูปร่างอ้วน รอบที่ 2 เพื่อศึกษาจำนวนของเส้นบนเสื้อผ้า ให้เหมาะสมกับสตรีที่มีรูปร่างอ้วน รอบที่ 3 เพื่อศึกษาขนาดของเส้นบนเสื้อผ้า ให้เหมาะสมกับสตรีที่มีรูปร่างอ้วน รอบที่ 4 เพื่อศึกษาความอ่อนช้อยของเส้นบนเสื้อผ้า ให้เหมาะสมกับสตรีที่มีรูปร่างอ้วน จากผู้เชี่ยวชาญทางด้านการออกแบบแบบตัดเสื้อผ้า จำนวน 7 ท่าน โดยผู้วิจัยทำการทดลองตัดเย็บชุดเสื้อผ้าสตรีที่มีรูปร่างอ้วน ทั้ง 4 รอบ และนำเสนอโดยรูปภาพสตรีที่มีรูปร่างอ้วนสวมใส่เสื้อผ้า ซึ่งเป็นรูปภาพด้านหน้า ด้านหลัง และชุดตัวอย่างจริง โดยใช้เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยจากแบบสอบถามประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ซึ่งในแต่ละรอบผู้วิจัยนำข้อความและผลที่ได้จากแบบสอบถามนำมาสรุปวิเคราะห์ เพื่อสร้างแบบสอบถามในรอบต่อไป

1.6 ข้อตกลงเบื้องต้น

ในการออกแบบครั้งนี้มีข้อกำหนดดังนี้

1.6.1 ขนาดตัวที่ใช้รูปร่างของสตรีที่มีความสูง 148 เซนติเมตร น้ำหนัก 66 กิโลกรัม

รอบอก 106 เซนติเมตร รอบเอว 100 เซนติเมตรและรอบสะโพก 106 เซนติเมตร

1.6.2 แบบเสื้อที่ใช้ในการทดลองเป็นชุดติดกัน (Dress)

1.6.3 สีของชุดที่ใช้ในการทดลอง คือ สีดำ สีของเส้นที่ใช้ในการทดลอง คือ สีเทา

1.6.4 ขนาดของเส้นที่ใช้ในการทดลอง

เส้นบาง = 2 มิลลิเมตร เส้นปานกลาง = 4 มิลลิเมตร เส้นหนา = 6 มิลลิเมตร

1.7 นิยามศัพท์

เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ถูกต้องตรงกัน ผู้วิจัยจึงมีนิยามศัพท์เฉพาะ หรือ คำจำกัดความของคำศัพท์ที่ใช้ในการวิจัยบางคำ ดังนี้

รูปร่างอ้วน หมายถึง สตรีที่มีรูปร่างอ้วนที่คิดจากดัชนีมวลกาย หรือ body mass index (BMI) ที่อยู่ในช่วงโรคอ้วนระดับ 2-3 ซึ่งมีค่า BMI = 30.13

Princess Line หมายถึง การต่อแนวนบนเสื้อผ้าในลักษณะเส้นตั้งตามแนวยาวของลำตัว เช่น แนวต่อจากกึ่งกลางไหล่ถึงชายกระโปรง แนวต่อจากกึ่งกลางคอถึงชายกระโปรง

แบบตัดเสื้อผ้า (Pattern) หมายถึง แบบที่ใช้สำหรับเป็นแนวทางในการตัดเสื้อผ้าซึ่งรวมแบบตัดทุกชิ้นส่วนที่มีอยู่ในเสื้อผ้าแต่ละตัว แบบตัดเสื้อผ้าเป็นสิ่งสำคัญในการผลิตเสื้อผ้า (apparel) หมายถึง ชุดตัวเสื้อติดกับกระโปรงเป็นชิ้นเดียวกัน

1.8 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการศึกษา

ผลของการวิจัยเชิงทดลองในครั้งนี้ จะทำให้ทราบข้อมูลเกี่ยวกับการออกแบบแบบตัดที่มีผลทำให้ผู้สวมใส่ที่มีลักษณะรูปร่างอ้วนสวมใส่เสื้อผ้าแล้วทำให้มีความมั่นใจแก่ผู้สวมใส่ซึ่งมีผลต่อความรู้สึกของสตรีเกี่ยวกับบุคลิก รูปร่างและอื่นๆ ซึ่งจะมีผลพวงรูปได้ 3 ด้านดังต่อไปนี้

1.8.1 มีประโยชน์ต่อผู้ประกอบการอุตสาหกรรมการด้านผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูป

1.8.2 เป็นแนวทางด้านการศึกษาค้นคว้าทดลอง เรื่อง การพัฒนาการออกแบบแบบตัดโดยการใช้เส้นบนเสื้อผ้าให้เหมาะสมกับสตรีที่มีรูปร่างอ้วน ให้กว้างขวางมากขึ้น

1.8.3 นำไปใช้ในการเรียนการสอนของสาขาวิชาการออกแบบแฟชั่น คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

บทที่ 2

ทฤษฎี แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเชิงทดลอง เรื่อง “การพัฒนาการออกแบบแบบตัดโดยการใช้เส้นบนเสื้อผ้าให้เหมาะสมกับสตรีที่มีรูปร่างอ้วน” เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจทั้งความสมบูรณ์และบรรลุวัตถุประสงค์ตามจุดมุ่งหมายของการวิจัย ผู้วิจัยจึงได้รวบรวมทฤษฎี แนวคิด และ/หรือผลการศึกษาและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาเสนอเป็นลำดับ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

- 2.1 ทฤษฎี แนวคิดจากเอกสารและตำราที่เกี่ยวข้อง
- 2.2 ผลการศึกษาและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 2.3 สรุปทฤษฎี แนวคิด และ/หรือผลการศึกษาและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 ทฤษฎี แนวคิดจากเอกสารและตำราที่เกี่ยวข้อง

การออกแบบเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกายเพื่อให้เกิดความสวยงามเหมาะสมและคุ้มค่าสามารถนำไปใช้ได้ตามวัตถุประสงค์ นักออกแบบเสื้อผ้าต้องมีความรู้และความเข้าใจสามารถนำมาผสมผสานซึ่งถ่ายทอดออกมาในรูปแบบของความคิด ซึ่งนักออกแบบแต่ละคนได้ให้แนวความคิดของการออกแบบเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกายไว้ดังต่อไปนี้

2.1.1 ความหมายของการออกแบบ

การออกแบบ (Design) หมายถึง แบบ แผนแบบ ลวดลายเค้าโครง (สอ เสถบุตร 2537: 129)

การออกแบบ หมายถึง การวางแผน การทำแบบตัด หรือการวาดภาพแฟชั่นเพื่อสร้างสรรค์ให้สำเร็จ เช่น การออกแบบเสื้อผ้า หรือหมายถึงการเลือก การตกแต่ง และการจัดชิ้นส่วนตกแต่งและโครงสร้างในรูปแบบศิลปะ เช่น เสื้อผ้าที่มีการออกแบบที่ดี (อุพรศรี บุตรศรี 2545 อ้างถึงใน Mary Brook Picken: 1996)

การออกแบบ คือ ศาสตร์แห่งความคิด แก้ปัญหาที่มีอยู่เพื่อสนองต่อจุดมุ่งหมายและนำกลับมาใช้งานได้อย่างน่าพอใจ ในประเด็นอยู่ที่ว่าความน่าพอใจซึ่งประกอบด้วยความสวยงาม มีประโยชน์ใช้สอยที่ดีและมีแนวความคิดในการออกแบบที่ดี (Design. 2008: online)

การออกแบบ หมายถึง การจัดแต่งองค์ประกอบมูลฐานในการสร้างงานศิลปกรรมเครื่องจักร หรือประดิษฐ์กรรมของมนุษย์ การออกแบบจะทำให้ เราสามารถถ่ายทอดรูปแบบจาก

ความคิดออกมาเป็นผลงาน ที่ผู้อื่น สามารถมองเห็น รับรู้ หรือสัมผัสได้ เพื่อให้มีความเข้าใจในผลงานร่วมกัน (Design, 2008; online อ้างถึงใน Gove 1965: 165)

จากความหมายของคำว่า การออกแบบ (Design) ที่ได้กล่าวมาข้างต้นพอสรุปได้ว่า การออกแบบ หมายถึง การวางแผนสร้างสรรค์รูปแบบโดยการจัดสัดส่วนประกอบของการออกแบบให้สัมพันธ์กับประโยชน์ใช้สอย การนำเอาวัสดุต่างๆมาผลิตสิ่งของตามที่ได้ออกแบบไว้ และเน้นที่ความเหมาะสมขององค์ประกอบศิลป์เบื้องต้นได้แก่ เส้น สี รูปทรง ผิวสัมผัส ซึ่งเป็นองค์ประกอบของความสวยงามและประโยชน์ใช้สอยด้วย หรือความหมายอีกนัยหนึ่ง คือ การสร้างสรรค์แบบหรืองานสำหรับนักออกแบบ โดยยึดหลักแห่งความงามเป็นเกณฑ์และความถูกต้องสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์

2.1.2 ความสำคัญของการออกแบบ

ความสำคัญของการออกแบบเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกายนั้น มีอยู่หลายประการดังต่อไปนี้

2.1.2.1 การวางแผนการทำงาน การออกแบบจะช่วยให้การทำงานเป็นไปตามขั้นตอนอย่างเหมาะสมและประหยัดเวลาดังนั้นอาจถือได้ว่า การออกแบบ คือ การวางแผนการทำงาน

2.1.2.2 การนำเสนอผลงาน ผลงานการออกแบบจะช่วยให้ผู้เกี่ยวข้องมีความเข้าใจตรงกันอย่างชัดเจน ดังนั้นความสำคัญในด้านการออกแบบ คือ เป็นการสื่อความหมายเพื่อความเข้าใจระหว่างกัน

2.1.2.3 อธิบายรายละเอียดเกี่ยวกับงาน เนื่องจากงานบางประเภทอาจมีรายละเอียดมากมาย ซับซ้อน ผลงานออกแบบจะช่วยให้ผู้ที่เกี่ยวข้อง และผู้พบเห็นมีความเข้าใจชัดเจนขึ้นหรืออาจกล่าวได้ว่าผลงานการออกแบบ คือ ตัวแทนความคิดของผู้ออกแบบได้ทั้งหมด

2.1.2.4 การออกแบบจะมีความสำคัญมากที่สุด ในกรณีที่นักออกแบบกับผู้สร้างงานหรือผู้ผลิตเป็นคนละคนกัน เช่น นักออกแบบกับผู้ผลิตในโรงงานหรือถ้าจะเปรียบไปแล้ว นักออกแบบก็เหมือนกับคนเขียนบทละครนั่นเอง (การออกแบบ, 2008: online)

2.1.3 องค์ประกอบหลักในการออกแบบ

การออกแบบเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกายเพื่อสนองต่อจุดมุ่งหมายและนำกลับมาใช้งานได้อย่างน่าพอใจ ในประเด็นอยู่ที่ว่าความน่าพอใจขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลักดังต่อไปนี้

2.1.3.1 มีความสวยงาม เป็นสิ่งแรกที่เราได้สัมผัสก่อนเมื่อได้เห็นคนเราแต่ละคนต่างมีความรับรู้เรื่อง ความสวยงามกับความพึงพอใจ ในทั้ง 2 เรื่องนี้ไม่เท่ากันจึงเป็นสิ่งที่ถกเถียง

กันอย่างมากและไม่มีเกณฑ์ ในการตัดสินใจ ว่าเป็นตัวที่กำหนดชัดเจน ดังนั้นงานที่เราได้มีการจัดองค์ประกอบที่เหมาะสมนั้นก็มองว่าสวยงามได้เหมือนกัน (Design. 2008: online)

2.1.3.2 มีประโยชน์ใช้สอยที่ดี เป็นเรื่องที่สำคัญมากในงานออกแบบทุกประเภท เช่นถ้าเป็นการออกแบบสิ่งของ เช่น แก้ว ไซฟา นั้นจะต้องออกแบบมาให้มันสบาย ถ้าเป็นงานกราฟฟิกประเภทสื่อสิ่งพิมพ์นั้นตัวหนังสือจะต้องอ่านง่าย เข้าใจง่าย และถ้าเป็นงานเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายจะต้องออกแบบให้สวมใส่สบายเหมาะสมกับผู้สวมใส่ ดังนั้นจึงเรียกว่า เป็นงานออกแบบประโยชน์ใช้สอยที่ดีได้ (เลอสม สถาปิตานนท์. 2537: 36; อารี สุทธิพันธุ์. 2528: 115)

2.1.3.3 มีแนวความคิดในการออกแบบที่ดี เป็นหนทางความคิด ที่ทำให้งานออกแบบตอบสนอง ต่อความรู้สึกพึงพอใจ ชื่นชมและในงานนั้น ๆ บางคนอาจให้ความสำคัญมากหรือน้อยหรือไม่ให้ความสำคัญเลยก็ได้ ดังนั้นบางครั้งในการออกแบบโดยใช้แนวความคิดที่ดี อาจทำให้มีคุณค่ามากขึ้น (Design. 2008: online)

2.1.4 หลักการใช้เส้นในการออกแบบ

เส้น (Line) มีความสำคัญต่อการออกแบบเสื้อผ้าเพราะรูปร่างต่าง ๆ ที่ปรากฏต่อสายตา อาศัยเส้นเป็นตัวนำรูปแบบ เส้นแสดงทิศทางให้เกิดรูปร่างทำให้เกิดมีเนื้อที่ มีขนาด มีน้ำหนัก เกิดลักษณะพื้นผิวเส้นสามารถแสดงให้เห็นความเคลื่อนไหว เส้นจะต้องมีความสัมพันธ์กับขนาด รูปร่างและทิศทาง เช่น เส้นตรงในแนวราบแสดงอาการเรียบสงบ แต่เส้นในแนวตั้งแสดง ความมั่นคง เส้นในลักษณะต่าง ๆ มีอิทธิพลต่ออารมณ์ ในการออกแบบเสื้อผ้าเส้นใช้วาดเป็นรูปร่างหรือเส้นกรอบนอกและใช้วาดส่วนที่ตกแต่งภายในรูปร่าง เช่น เส้นเอว เส้นคอ ตะเข็บเกล็ดทรง หรือเป็นเส้นที่เกิดจากสิ่งตกแต่ง (Design. 2008: online)

เส้นที่มีลักษณะต่าง ๆ กันจึงมีความหมายและคุณค่าของเส้นแต่ละลักษณะไม่เหมือนกัน ผู้ออกแบบจึงแยกลักษณะคุณค่าของเส้นแต่ละชนิด ดังนี้ เส้นนอน (Horizontal lines) เส้นตั้ง (Vertical lines) เส้นโค้ง (Curved lines) เส้นซิกแซก (Zigzag lines) เส้นทแยง (Diagonal lines) (ทฤษฎีเส้น. 2008: online)

เส้นตั้งเป็นเส้นที่ให้ความรู้สึกแสดงถึงความสูง ความมั่นคงแข็งแรง ความสง่างาม ความหนักแน่น หากแก้ปัญหาในเรื่องการแต่งกาย บุคคลที่มีรูปร่างเตี้ยจะทำให้มองดูสูงขึ้น เส้นโค้งเป็นเส้นที่ให้ความรู้สึกอ่อนไหว หยุหร่า อ่อนช้อย นุ่มนวล หากแก้ปัญหาในเรื่องการแต่งกาย บุคคลที่มีรูปร่างเตี้ยโดยใช้ลดลายขนาดเล็กจะทำให้มองดู สมนส่วนมากยิ่งขึ้น (เสรี เรืองเนตร. 2549: 11-13) เมื่อมองดูเส้นโค้งจะรู้สึกสบายตา เส้นโค้งนี้ได้ชื่อว่า “เส้นแห่งความงาม” เส้นทั้ง 2 ลักษณะนี้สามารถบอกถึงลักษณะของรูปร่าง ระยะ ความลึก ความงดงามใน

ตัวเอง ที่มีอารมณ์ของการแสดงออก (มานิช กงกะนันท์. 2549: 65) นอกจากนี้ยังมีเส้นต่าง ๆ ที่ให้ความรู้สึกในการมองเห็นได้ เช่น เส้นตรง ที่มีลักษณะเป็นเส้นตรงดิ่ง โดยใช้ไม้บรรทัดขีด ให้ความรู้สึกแข็งแรง กระด้าง มั่นคง เส้นไม่ตรง เกิดจากการเขียนด้วยมือเปล่าจะไม่ตรง ให้ความรู้สึกอ่อน นิ่มนวล สบายตากว่าและเป็นธรรมชาติกว่าเส้นตรง ซึ่งใช้มากในการวาดภาพและการออกแบบ เส้นหนา เป็นเส้นตรง หรือไม่ตรงก็ได้ แต่มีความหนาที่เบาบางน้อยแล้วแต่ความต้องการ เส้นบาง เป็นเส้นบางเบา ไม่สังเกตอาจมองผ่านตาไป นิยมใช้เป็นเส้นร่างรูปเส้นประ เป็นเส้นที่ไม่ต่อเนื่องกันใช้แทนเส้นบางได้ ให้ความรู้สึกไม่มั่นคง มีการเคลื่อนที่หรือใช้เป็นเส้นตะเข็บ ตกแต่งได้ในการออกแบบเสื้อผ้า การใช้เส้นในการออกแบบ ไม่ว่าจะเป็นเส้นชนิดใด การมองเห็นเส้นที่ชัดเจนหรือการใช้เส้นแบ่งสัดส่วนได้ชัดเจนนั้น ขึ้นอยู่กับอิทธิพลของสีของเส้นนั้น และขนาดของเส้นที่ใช้ การใช้เส้นต้องคำนึงถึงคุณสมบัติของเส้น การใช้เส้นอาจจะใช้เส้นเดียวทั้งชุดหรือจะใช้เส้น 2 ชนิด ผสมกันหรือรวมเส้นทุกชนิดไว้ในชุดเดียวกันก็ได้

การใช้เส้นในการลวงตา (Optical illusions of line) ลักษณะรูปร่างของสตรีทุกคน มีลักษณะเฉพาะไม่เหมือนกัน บางคนผอมสูง อ้วนเตี้ย บางคนรูปร่างส่วนบนใหญ่ ส่วนล่างเล็ก บางคนตั้งแต่ส่วนสะโพกลงไปจะใหญ่มาก บางคนมีรูปร่างสมส่วนซึ่งสามารถสวมใส่เสื้อผ้าได้ทุก รูปแบบ บางคนจึงต้องสวมใส่เสื้อผ้าที่สามารถที่จะลวงตาคนได้ หรือเพื่ออำพรางสัดส่วนที่แท้จริงของตนเองได้ ซึ่งแต่ละคนก็จะมีแบบเสื้อผ้าที่เป็นรูปแบบของตนเอง ซึ่งนักออกแบบทั่วไปจะออกแบบที่เป็นแบบมาตรฐานทั่ว ๆ ไป ซึ่งคนที่มีลักษณะรูปร่างเฉพาะจะต้องใช้เสื้อผ้าที่สามารถลวงตาเมื่อสวมใส่จะต้องออกแบบโดยเฉพาะ จะเรียกว่าเป็น Custom clothes คือเป็นเสื้อผ้าที่ออกแบบเฉพาะลูกค้าที่ต้องการแบบที่เป็นเฉพาะของตนเองค่าแรงก็แตกต่างจากเสื้อผ้าทั่วไปด้วยการออกแบบเสื้อผ้าเพื่อลวงตาจึงต้องอาศัยการใช้เส้นในลักษณะต่าง ๆ มาใช้ในแบบเสื้อผ้าในแต่ละส่วนที่ต้องการลวงตา และต้องเรียนรู้ถึงลักษณะรูปร่างของแต่ละคนให้ถูกต้อง เพื่อจะได้ออกแบบให้เหมาะกับลักษณะรูปร่างของแต่ละคน (หลักศิลปะประยุกต์เพื่อใช้ในการแต่งกาย. 2008: online; madamfatty. 2008: online; เสรี เรืองเนตร. 2549: 11-13)

การลวงตาโดยการใช้เส้นตั้งการใช้เส้นตั้งที่แบ่งรูปทรงออก 3 ส่วน ให้ส่วนกลางกว้างกว่าส่วนริม จะดูเอวเล็กได้หรือเส้นตั้งคู่ที่อยู่ตรงกลางตัวตลอดจะดูสูงกว่าเส้นเกล็ดที่อยู่ช่วงกลางตัวระดับเอวจะดูเอวเล็ก เส้นเกล็ดที่ยาวจากเอวถึงช่วงล่างจะดูเอวเล็กและช่วงล่างยาว เส้นเกล็ดตั้งที่อยู่ครึ่งตัวบนจะช่วยให้เอวเล็กและสูง เส้นเกล็ดที่ยาวตลอดลำตัวจะดูทั้งเอวเล็กและตัวสูงขึ้น

การใช้เส้นในแนวตั้งที่ติดต่อกันโดยไม่มีอะไรมาขัดขวาง จะให้ความรู้สึกที่ปรากฏต่อสายตาในด้านความสูงและแคบ ถ้าใช้กับสตรีที่มีรูปร่างสูงก็จะมองดูสูงและผอมลงจากเดิม ถ้าจะสวมใส่เสื้อผ้าเครื่องแต่งกายก็ควรจะมีเข็มขัดหรือเส้นตามแนวขวางมาขัดบ้างเพื่อให้ไม่ดูสูงจนเกินไป ส่วนสตรีที่มีรูปร่างอ้วนเตี้ยใช้เส้นตามแนวตั้งมาตกแต่งในเสื้อผ้าก็จะมองดูสูงและผอมลงจากเดิมซึ่งจะดูดีกว่าใช้เส้นแนวขวาง ฉะนั้นเส้นจึงมีความสำคัญต่อการออกแบบเสื้อผ้าอย่างมาก ซึ่งผู้ออกแบบจะต้องให้ความสำคัญในการพิจารณาใช้เส้นให้เหมาะสม เนื่องจากเส้นและลายเส้นสามารถสร้างภาพลวงตาให้กับผู้ดูได้เป็นอย่างดี แต่ในขณะเดียวกันนั้นรูปร่างของแต่ละบุคคลก็มีลักษณะเฉพาะไม่เหมือนกัน การออกแบบรายละเอียดต่าง ๆ โดยการใช้เส้นลักษณะต่าง ๆ บนเสื้อผ้า ซึ่งสามารถนำสายตาให้มองเห็นภาพรวมที่ปรากฏต่อสายตาและเป็นภาพลวงตาให้รูปร่างสมส่วนมากขึ้นเมื่อสวมใส่เสื้อผ้านั้น ๆ

โครงสร้างองค์ประกอบเพื่อเป็นโครงร่างความสัมพันธ์ในการจัดวางตำแหน่งทิศทาง รูปแบบโครงสร้างการจัดองค์ประกอบมีหลายแบบมุ่งเน้นไปที่แนวทางการบ่งบอกบุคลิกภาพ เช่น โครงสร้างเน้นเส้นแนวตั้ง (Emphasis on Verticality) ให้ความรู้สึกกระฉับกระเฉง คล่องแคล่ว ว่องไว และมีความมั่นคง การปะทะและผลักดันเนื่องจากมีทิศทางตามแรงดึงดูดของโลกจึงดูมีพลังดัง โครงสร้างเน้นเส้นแนวโค้ง (Curvilinear Dominant) ให้ความรู้สึกแปรปรวน และเคลื่อนไหว (ญาดา ขวาลกุล. 2543: 43 อ้างถึงใน Nathan. 1989: 228-229)

2.1.5 ข้อควรคำนึงถึงในการออกแบบ

การออกแบบเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกายเพื่อให้เกิดความสวยงามเหมาะสมและคุ้มค่าสามารถนำไปใช้ได้ยาวนาน นักออกแบบควรคำนึงถึงความสวยงามเหมาะสม เสื้อผ้าบางแบบอยู่ในสมัยนิยมแต่ไม่เหมาะกับบุคลิกของผู้สวมใส่บางคน ทั้งนี้ผู้ออกแบบเสื้อผ้าจึงควรมีความรู้ความเข้าใจในการออกแบบให้เหมาะสม ช่วยอำพรางส่วนที่บกพร่องและช่วยเสริมจุดเด่นให้มีบุคลิกลักษณะที่ดียิ่งขึ้น สำหรับสิ่งที่ควรคำนึงถึงในการออกแบบเสื้อผ้ามี่ดังนี้

2.1.5.1 วัยและเพศ ในการออกแบบเสื้อผ้าควรคำนึงถึงวัยและเพศ โดยทั่วไปผู้ที่อยู่ในวัยต่างกันจะสวมใส่เสื้อผ้าที่แตกต่างกัน เช่น วัยเด็ก จะสวมเสื้อผ้าต่างกับวัยผู้ใหญ่ซึ่งเสื้อผ้าของวัยเด็กจะเน้นความสะดวกลบง่ายในการทำกิจกรรมโดยเสื้อผ้านั้นจะไม่ขัดต่อการพัฒนาการของเด็ก ซึ่งต้องมีความปลอดภัยต่อการสวมใส่ ไม่คับและหลวมเกินไป ส่วนวัยผู้ใหญ่จะสวมใส่เสื้อผ้าที่มีการส่งเสริมบุคลิกภาพและเหมาะสมกับโอกาสที่สวมใส่ เป็นต้น นอกจากนี้โดยทั่วไปแล้ว สตรีและบุรุษจะสวมเสื้อผ้าในลักษณะที่แตกต่างกัน

2.1.5.2 บุคลิกภาพของแต่ละบุคคลที่แตกต่างกัน เสื้อผ้าจัดเป็นสิ่งที่ช่วยส่งเสริมบุคลิกภาพของผู้สวมใส่ นักออกแบบจะต้องออกแบบเพื่อส่งเสริมบุคลิกภาพของผู้สวมใส่ เช่น บุคลิกที่เรียบร้อยสุภาพ ถ้าเป็นสตรีควรออกแบบให้มีลักษณะ จีบ รูด ติดโบ สีส่อน ลวดลายควรเป็นลายเล็ก ๆ บุคลิกที่กระฉับกระเฉง แข็งแรงแบบนักกีฬา ควรออกแบบให้เป็นแบบเรียบ ผ้าพื้นหรือผ้าลายควร สีเข้ม เช่น สีน้ำเงิน สีเทา ควรออกแบบเป็นเสื้อมีปก ได้แก่ ปกเชิ้ต ปกโปโล เป็นต้น บุคลิกที่สุ่มุข ขรึมแบบผู้ใหญ่ ควรออกแบบเสื้อผ้าที่เน้นความสง่างาม แบบเรียบแต่เน้นเทคนิคการเย็บ เช่น การตีเกล็ด การปัก การตกแต่งตะเข็บและสีของเสื้อผ้าไม่ฉูดฉาด บุคลิกที่มีความมั่นใจในตนเองมาก ควรออกแบบเสื้อผ้าในลักษณะสะดุดตาไม่ซ้ำแบบกับผู้อื่น สีสดใสและฉูดฉาด บุคลิกที่ว่องไว ปราดเปรียว ควรออกแบบเสื้อในลักษณะทะมัดทะแมง แบบเรียบควรเลือกใช้ผ้าสีเข้ม การต่อเย็บ การระบายชายเสื้อและชายกระโปรงไม่เหมาะสมกับบุคลิกลักษณะแบบนี้

2.1.5.3 รูปร่าง ในการออกแบบเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกายควรคำนึงถึงรูปร่าง เสื้อผ้าแบบเดียวกันจะไม่เหมาะกับรูปร่างของทุกคน และการออกแบบที่ดีควรอำพรางส่วนที่บกพร่องและช่วยเสริมจุดเด่นของผู้สวมใส่ดังตัวอย่างต่อไปนี้ รูปร่างผอมสูง ควรออกแบบเสื้อผ้าโดยใช้เส้นแนวขวาง (Yoke) ปกเสื้อและควรมีระบายลายผ้าตามขวางเพื่อลดความสูงลักษณะปกเสื้อควรจะเป็นปกตั้ง ปกเชิ้ต ปกตลบ ปกบัวตั้ง ลักษณะของแขนเสื้อควรจะเป็นแขนพองส่วนบน แขนทรงโคน ลักษณะของกระโปรงควรตกแต่งบริเวณเอว สะโพก และชายกระโปรง กระโปรงจีบ รูดรอบเอว กระโปรงย้วยวงกลม เป็นต้น และควรหลีกเลี่ยงเสื้อผ้าที่มีลักษณะเส้นตามยาวหรือเส้นแนวตั้ง (Princess line) เสื้อคอแหลม ไม่มีปก แขนสั้น ตัวยาว มีเส้นตกแต่งเสื้อและกระโปรงเป็นแนวยาว รูปร่างอ้วนเตี้ย ควรออกแบบเสื้อผ้าโดยใช้เส้นแนวตั้งเนื่องจากเส้นแนวตั้ง คือเส้นในแนวขึ้นลง เมื่อสายตามองผ่านเส้นแนวตั้งอย่างรวดเร็วมากเท่าใดรูปร่างก็จะมองดูยาวขึ้นและแคบลงมากขึ้น (การออกแบบเสื้อผ้า. 2009: online; เสรี เรืองเนตร์. 2549: 11; ลีอาห์ เฟลดอน 2547: 45)

รูปร่าง หมายถึง องค์ประกอบที่มีลักษณะเป็น 2 มิติ ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่ารูปร่างเกิดจากเส้นที่ลากโดยมีทิศทางมาบรรจบกัน (มาโนช กงกะนันท์ 2549: 68; ญาดา ขวาลกุล. 2543: 32) คือ ความสูงและความกว้าง เช่น ผอม สูง เตี้ย อ้วน สูงใหญ่ สั้นท้วม เป็นต้น รูปร่างหรือสัดส่วนของร่างกายที่เป็นโครงร่างมนุษย์เริ่มจากกระดูกภายในจนถึงเนื้อหนังที่ห่อหุ้มภายนอก ลักษณะรูปร่างทางสรีระเป็นเรื่องยุ่งยากมากไม่อาจกำหนดแน่นอนว่าส่วนไหนควรจะใหญ่ เล็กสักเท่าใด จึงนับว่าดีหรือสวยงามเป็นเรื่องที่ได้เถียงที่หาข้อยุติไม่ได้ จนกระทั่งได้พบรูปปั้นสตรีเปลือยกายสมัยกรีกโบราณเป็นเทพเจ้าแห่งความงาม ชื่อ Venus of Milo และยอมรับกันทั่วโลกว่าเป็นรูปปั้น

ที่มีความสวยงามสมสัดส่วนที่สุด ต่อมาผู้ค้นคว้าบันทึกสัดส่วนมาตรฐานเพื่อใช้ในการศึกษารูปร่างของมนุษย์ตามหลักกายวิภาคศาสตร์ กรอบนอกของลำตัวมนุษย์ที่มีรูปร่างสัดส่วนปกติจะสังเกตเห็นได้ว่าสัดส่วนความยาวของศีรษะจะเป็นหน่วยหัวในการแบ่งสัดส่วนต่างๆ ของรูปร่างออกเป็น 8 ส่วนหรือ 8 หน่วยหัว หน่วยหัว (Head units) คือ หน่วยที่ใช้วัดความสูงของมนุษย์ตามหลักกายวิภาคศาสตร์ โดยวัดจากปลายคางถึงส่วนที่สูงที่สุดของศีรษะ จึงแบ่งความสูงออกเป็น 8 หน่วยหัว ดังต่อไปนี้ หน่วยหัวที่ 1 วัดจากจุดยอดของศีรษะถึงปลายคาง หน่วยหัวที่ 2 วัดจากปลายคางถึงระดับเส้นอก หน่วยหัวที่ 3 วัดจากระดับเส้นอกถึงระดับเส้นเอว หน่วยหัวที่ 4 วัดจากระดับเส้นเอวถึงระดับสะโพก หน่วยหัวที่ 5 วัดจากระดับสะโพกถึงปลายนิ้วมือที่เหยียดตรง หน่วยหัวที่ 6 วัดจากปลายนิ้วมือที่เหยียดตรงถึงระดับใต้หัวเข่า หน่วยหัวที่ 7 วัดจากระดับใต้หัวเข่าถึงกึ่งกลางระหว่างใต้หัวเข่ากับส้นเท้า หน่วยหัวที่ 8 วัดจากกึ่งกลางระหว่างใต้หัวเข่ากับส้นเท้าถึงพื้น (จิตรพิ ขวาลาวัณย์. 2551: 4-7; จารุพรรณ ทรัพย์ปรง. 2543: 167-180; กาญจนา ภาควัยสฤกษ์ชัย. 2529: 5-10)

ในปัจจุบันนี้รูปร่างของมนุษย์ก็ยังไม่มีความแน่นอนถึงน้ำหนักที่พอเหมาะสำหรับส่วนสูง อายุ โครงกระดูกและกล้ามเนื้อของแต่ละคนในต่างประเทศ ได้มีการรวบรวมน้ำหนักเฉลี่ยของร่างกาย ตามเพศ อายุ ส่วนสูงและโครงสร้างไว้และแนะนำให้ใช้น้ำหนักเหล่านั้นไว้สำหรับเปรียบเทียบยอมรับกันว่าผู้ที่มีอายุตั้งแต่ 20 ปีขึ้นไป ความสูงมักจะคงที่ ส่วนในประเทศไทยขณะนี้ยังไม่มีตารางแสดงน้ำหนักของร่างกายตามส่วนสูง จากการสำรวจภาวะโภชนาการในประเทศไทย กรมอนามัยปรากฏว่าผู้ชายไทยมีความสูงเฉลี่ย ประมาณ 162 เซนติเมตร และมีน้ำหนักเฉลี่ยประมาณ 54 กิโลกรัม ส่วนสตรีมีส่วนสูงเฉลี่ยประมาณ 148 เซนติเมตร และน้ำหนักเฉลี่ยประมาณ 47 กิโลกรัม ถ้ามีน้ำหนักเกินกว่าร้อยละ 10 คือตั้งแต่ประมาณ 60 กิโลกรัมขึ้นไป อาจถือว่ามีน้ำหนักมากเกินไปและถ้ามีน้ำหนักมากกว่าร้อยละ 20 คือตั้งแต่ประมาณ 65 กิโลกรัมขึ้นไปอาจถือว่าเป็นโรคอ้วนถ้าความสูงอยู่ในเกณฑ์

การใช้น้ำหนักของร่างกายเป็นเครื่องวัด จึงประสบกับปัญหาหลายประการ ประการแรกขณะนี้ยังไม่มีน้ำหนักมาตรฐานที่ถูกต้องแน่นอน ในการเปรียบเทียบตัวเลขที่ได้มาจากสถิติของบริษัทประกันชีวิตหรือจากการสำรวจ อีกประการหนึ่งนักกีฬาส่วนใหญ่ที่มีน้ำหนักมากกว่าคนปกตินั้น น้ำหนักที่เพิ่มขึ้นไม่ใช่ น้ำหนักของไขมัน แต่เป็นน้ำหนักของเนื้อเยื่อที่ไม่ใช่ไขมัน ดังนั้นการวัดความอ้วนที่ถูกต้องที่สุด จึงควรเป็นการวัดปริมาณไขมันที่สะสมในร่างกายมากกว่าการดูจากน้ำหนักเพียงอย่างเดียว การวัดปริมาณไขมันมีหลายวิธีแต่วิธีที่นิยมกันมาก คือ การวัดปริมาณไขมันใต้ผิวหนัง เช่น บริเวณด้านหลังของต้นแขนกึ่งกลางระหว่างหัวไหล่และ

ข้อศอก ถ้าหนาเกินกว่า 1 นิ้วขึ้นไป ถือว่าอ้วน มาตรฐานโรคอ้วนอเมริกากับไทยก็ไม่เท่ากัน คนอเมริกันตั้งเกณฑ์เรื่องอ้วนไว้สูงมากทำให้จำนวนคนอ้วนน้อยกว่าจริงดังตารางเปรียบเทียบกับ ตารางของไทย เกณฑ์นี้คิดจากดัชนีมวลกาย หรือ body mass index (BMI) ซึ่งคิดโดยนำ น้ำหนักเป็นกิโลกรัมมาตั้งหารด้วยส่วนสูงเป็นเมตร 2 ครั้ง เช่น สมมติสตรีคนหนึ่งหนัก 66 กิโลกรัม ความสูง 148 เซนติเมตร คิด BMI = 66 หารด้วย 1.48 สองครั้ง = 30.13 (การวัดระดับความอ้วน. 2008: online)

ตารางที่ 2.1 เปรียบเทียบโรคอ้วนไทยกับโรคอ้วนอเมริกาโดยคิดจากดัชนีมวลกาย (BMI)

เกณฑ์ภาวะน้ำหนักเกิน และ โรคอ้วนไทย		เกณฑ์ภาวะน้ำหนักเกิน และ โรคอ้วนอเมริกา	
ดัชนีมวลกาย / BMI	อยู่ในช่วง	ดัชนีมวลกาย / BMI	อยู่ในช่วง
> 40	โรคอ้วนระดับ 3	18.5-24.9	ปกติ
30.0-39.9	โรคอ้วนระดับ 2	25-29.5	น้ำหนักเกิน
23.0-29.9	โรคอ้วนระดับ 1	30 ขึ้นไป	อ้วน
18.5-22.9	น้ำหนักปกติ		
17.0-18.4	ผอมระดับ 1		
16.0-16.9	ผอมระดับ 2		
น้อยกว่า 16	ผอมระดับ 3		

ที่มา: การวัดระดับความอ้วน. 2008. [ออนไลน์]

2.2 ผลการศึกษาและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาการออกแบบแบบตัดโดยการใช้เส้นบนเสื้อผ้าให้เหมาะสมกับสตรีที่มีรูปร่างอ้วน ไม่มีผู้ทำวิจัยโดยตรงแต่ผู้วิจัยได้ค้นคว้าในส่วนที่เกี่ยวข้องดังนี้

ญาดา ขวาลกุล (2543: 321) ได้ให้ความเห็นว่า ผลงานบุคคลิกสง่างามมีการใช้รูปแบบ โครงสร้างที่หลากหลาย ได้แก่ โครงสร้างเน้นเส้นแนวตั้ง โครงสร้างเน้นเส้นโค้งและโครงสร้างเน้น แนวทแยง แต่โครงสร้างเน้นเส้นแนวตั้งนั้นแสดงความมั่นคง แรงผลักดัน ในขณะที่โครงสร้างเน้น เส้นโค้งและโครงสร้างเน้นเส้นทแยงแสดงถึงการเคลื่อนไหว ดังนั้นโครงสร้างเน้นเส้นตั้งจึง เหมาะสมในการแสดงบุคคลิกสง่างามมากกว่าโครงสร้างเส้นอื่น

ศรีกาญจนา พลอาสา (2544: 7-8 อ้างถึง Chamberlain 1990:296) ได้ให้ความเห็นว่า สีมืดทึบลดต่อการแต่งกาย สีอ่อนจะทำให้ดูอ่อนในขณะที่สีเข้มจะทำให้ดูผอม สีโทนร้อนจะทำให้ดูตัวใหญ่ส่วนสีเย็นจะทำให้ดูตัวเล็กลง การสวมเสื้อผ้าสีเดียวกันทั้งชุดจะดูสูงขึ้น แต่ถ้าเสื้อกับกระโปรงต่างสีกันจะทำให้มองดูเตี้ยลง

2.3 สรุปทฤษฎี แนวคิด และ/หรือผลการศึกษาและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังที่ได้เสนอข้างต้น ผู้วิจัยขอสรุปประเด็นสำคัญที่เชื่อมโยงให้จัดทำงานวิจัย เรื่อง การพัฒนาการออกแบบแบบตัดโดยการใช้เส้นบนเสื้อผ้าให้เหมาะสมกับสตรีที่มีรูปร่างอ้วน ดังนี้

การออกแบบเสื้อผ้าเพื่อสนองความต้องการและเป็นที่น่าพอใจนั้นมียุคประกอบหลัก คือ จะต้องมีความสวยงาม มีประโยชน์ใช้สอยที่ดีและมีแนวความคิดในการออกแบบที่ดีเพื่อตอบสนองต่อความรู้สึกพึงพอใจของผู้สวมใส่ ซึ่งสิ่งเหล่านี้อาจจะยังไม่เพียงพอสำหรับสตรีที่มีรูปร่างอ้วน ฉะนั้นจึงเป็นงานท้าทายสำหรับนักออกแบบเสื้อผ้า (Designer) และนักออกแบบแบบตัด (Patternner) ที่สามารถออกแบบแบบตัดให้เหมาะสมกับสตรีที่มีรูปร่างอ้วนโดยใช้หลักการใช้เส้นในการออกแบบเพราะว่าเส้นที่ปรากฏต่อสายตานั้นจะให้ความรู้สึกที่แตกต่างกัน เช่น เส้นตั้ง จะให้ความรู้สึกความสูง สง่างามและมีระเบียบ ส่วนเส้นโค้งจะให้ความรู้สึกอ่อนหวาน หรูหรา อ่อนช้อย นุ่มนวล การใช้เส้นในการออกแบบไม่ว่าจะเป็นเส้นชนิดใดก็ตาม การมองเห็นเส้นที่ชัดเจนหรือการใช้เส้นแบ่งสัดส่วนที่ชัดเจนจะขึ้นอยู่กับอิทธิพลของสีของเส้นและขนาดของเส้นที่ใช้ การใช้เส้นจะต้องคำนึงคุณสมบัติของเส้นในการอำพรางรูปร่างเพื่อให้เห็นภาพลวงตา เนื่องจากรูปร่างสตรีแต่ละคนมีลักษณะเฉพาะไม่เหมือนกัน บางคนผอมสูง อ้วนเตี้ย แตกต่างกันไป แต่การวิจัยในครั้งนี้จะเน้นในการออกแบบแบบตัดโดยการใช้เส้นบนเสื้อผ้าให้เหมาะสมกับสตรีที่มีรูปร่างอ้วนเท่านั้น เพื่อส่งเสริมบุคลิกให้สง่างามและมีความมั่นใจมากขึ้น

เนื่องจากเส้นแนวตั้งมีผลต่อการนำสายตาให้มองขึ้นลงตามความสูงและช่วยเพิ่มความสูง ในขณะที่ความผอมเพรียวขึ้นอยู่กับจำนวนเส้นที่แบ่งร่างกายออกเป็นส่วน ๆ สำหรับขนาดของเส้นที่เหมาะสมสามารถอำพรางรูปร่างให้มองดูผอมและสูงขึ้นได้ และความอ่อนช้อยของเส้นสามารถนำสายตาให้มองดูรูปร่างมีสัดส่วนมากยิ่งขึ้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย และ วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเชิงทดลองครั้งนี้ทำโดยการตัดเย็บชุดเสื้อผ้าสตรีที่มีรูปร่างอ้วน จากกลุ่มตัวอย่าง เป็นแบบชุดติดกันทรงตรง คอรูปตัววี แขนสั้น จากผ้าสีดำพื้นเป็นสีของตัวชุดและสีเทาพื้นเป็นสีของเส้น เพื่อศึกษาลักษณะของเส้นบนเสื้อผ้าให้เหมาะสมกับสตรีที่มีรูปร่างอ้วน และรวบรวมข้อมูลโดยใช้กระบวนการทางเทคนิคเดลฟาย (Delphi Technique) ซึ่งจะใช้แบบสอบถามจำนวน 4 รอบ ดังนี้ รอบที่ 1 เพื่อศึกษาดำเน่งของเส้นบนเสื้อผ้า ให้เหมาะสมกับสตรีที่มีรูปร่างอ้วน รอบที่ 2 เพื่อศึกษาจำนวนของเส้นบนเสื้อผ้าให้เหมาะสมกับสตรีที่มีรูปร่างอ้วน รอบที่ 3 เพื่อศึกษาขนาดของเส้นบนเสื้อผ้าให้เหมาะสมกับสตรีที่มีรูปร่างอ้วน รอบที่ 4 เพื่อศึกษาความอ่อนช้อยของเส้นบนเสื้อผ้าให้เหมาะสมกับสตรีที่มีรูปร่างอ้วน จากผู้เชี่ยวชาญทางด้านการออกแบบแบบตัดเสื้อผ้า จำนวน 7 ท่าน โดยผู้วิจัยทำการทดลองตัดเย็บชุดเสื้อผ้าสตรีที่มีรูปร่างอ้วน ทั้ง 4 รอบ และนำเสนอโดย รูปภาพสตรีที่มีรูปร่างอ้วนสวมใส่เสื้อผ้า ซึ่งเป็นรูปภาพด้านหน้า ด้านหลัง และชุดตัวอย่างจริง โดยใช้เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยจากแบบสอบถามประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ซึ่งในแต่ละรอบผู้วิจัยนำข้อความและผลที่ได้จากแบบสอบถามนำมาสรุปวิเคราะห์ เพื่อสร้างแบบสอบถามในรอบต่อไป ซึ่งมีวิธีดำเนินการวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

3.1.1 ผู้วิจัยทำการเลือกกลุ่มตัวอย่างเป็นสตรีที่มีรูปร่างอ้วน ขนาดตัวที่ใช้รูปร่างของสตรีที่มีความสูง 148 เซนติเมตร น้ำหนัก 66 กิโลกรัม ซึ่งมีค่า BMI = 30.13 อยู่ที่ระดับ 2 มาเป็นขนาดตัวที่ใช้เป็นกรณีศึกษา โดยนำขนาดตัวที่ใช้เป็นกรณีศึกษามาสร้างแบบตัด และตัดเย็บเสื้อผ้าที่ใช้ในการทดลองและนำมาสวมใส่แล้วถ่ายภาพเพื่อนำมาจัดภาพประกอบแสดงการเปรียบเทียบด้านหน้าและด้านหลัง เพื่อประกอบการตอบแบบสอบถาม

3.1.2 ผู้วิจัยทำการเลือกคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 7 ท่าน ซึ่งจำนวนดังกล่าวสอดคล้องกับผลการศึกษาของลินสโตนและเทอร์รอป (วิชัย ฉกามา นนท์ 2543:29 อ้างถึงใน สุวรรณา เขื่อรัตนพงษ์ 2528:72) ที่ได้ศึกษาในเรื่องขนาดอันเหมาะสมของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญใน

ด้านเดียวกันที่ใช้เทคนิคเดลฟาย โดยพบว่าการใช้จำนวนผู้เชี่ยวชาญ 5-10 คน ซึ่งเชี่ยวชาญในกลุ่มเดียวกันก็ถือว่าเป็นจำนวนเพียงพอและเชื่อถือได้ โดยมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

3.1.2.1 เป็นผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งเป็นที่ยอมรับในวงการออกแบบแบบตัดทั้งภาครัฐบาลและเอกชน

3.1.2.2 เป็นบุคคลที่จบการศึกษาขั้นต่ำปริญญาตรี

3.1.2.3 เป็นบุคคลที่มีประสบการณ์ในการทำงานเกี่ยวข้องกับการออกแบบแบบตัดทั้งภาครัฐบาลและเอกชน

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามเป็นเครื่องมือตามวิธีการวิจัยแบบเทคนิคเดลฟาย โดยใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นประกอบด้วยภาพประกอบแสดงการตอบแบบสอบถาม มีขั้นตอนดังนี้

3.2.1 แบบสอบถามรอบที่ 1 ผู้วิจัยได้นำข้อมูลจากการศึกษารวบรวมเกี่ยวกับตำแหน่งของเส้นบนเสื้อผ้าให้เหมาะสมกับสตรีที่มีรูปร่างอ้วน รายละเอียดต่างๆและเทคนิคเดลฟาย จากเอกสาร หนังสือ วชิยานิพนธ์ ตลอดจนผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมากำหนดกรอบ (Frame) ในการตั้งคำถามเกี่ยวกับตำแหน่งของเส้นบนเสื้อผ้าให้เหมาะสมกับสตรีที่มีรูปร่างอ้วน จากกรอบต่างๆนั้นผู้วิจัยนำมาสร้างเป็นแบบสอบถามรอบที่ 1 โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับตำแหน่งของเส้นบนเสื้อผ้าที่มีตำแหน่งเส้นบนเสื้อผ้าที่มองเห็นเส้นได้ชัดเจน กับเสื้อผ้าที่มีตำแหน่งเส้นบนเสื้อผ้าที่มองเห็นเส้นไม่ชัดเจนว่าเสื้อผ้าแบบใดมีผลทำให้สตรีที่มีรูปร่างอ้วนสวมใส่แล้วมองดูผอมลงและสูงขึ้นจากเดิม

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับตำแหน่งของเส้นบนเสื้อผ้าทั้ง 5 แบบว่าแบบใด มีผลทำให้สตรีที่มีรูปร่างอ้วน สวมใส่แล้วมองดูผอมลงและสูงขึ้นจากเดิม โดยให้กำหนดน้ำหนักคะแนนความเป็นไปได้และความคิดเห็นในข้อคำถาม มาตราส่วนประเมินค่าแบ่งเป็น 5 ระดับ (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert) แต่ละระดับมีความหมายดังนี้

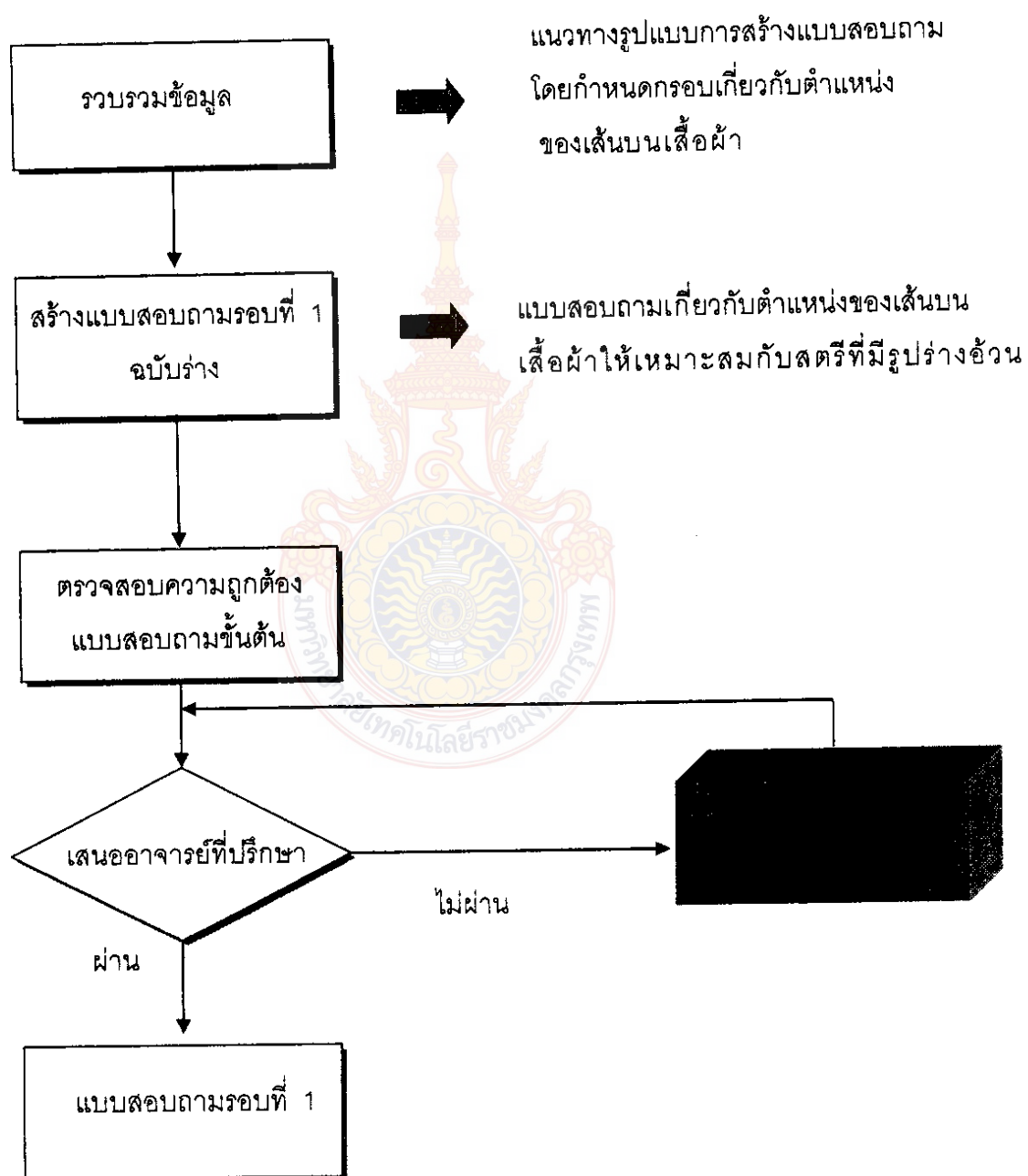
ระดับคะแนน

การแปลความหมาย

5	เห็นว่าเสื้อผ้าแบบนั้นมองดูผอมลงและสูงขึ้นจากเดิมมากที่สุด
4	เห็นว่าเสื้อผ้าแบบนั้นมองดูผอมลงและสูงขึ้นจากเดิมมาก
3	เห็นว่าเสื้อผ้าแบบนั้นมองดูผอมลงและสูงขึ้นจากเดิมปานกลาง
2	เห็นว่าเสื้อผ้าแบบนั้นมองดูผอมลงและสูงขึ้นจากเดิมน้อย
1	เห็นว่าเสื้อผ้าแบบนั้นมองดูผอมลงและสูงขึ้นจากเดิมน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นในเรื่อง ตำแหน่งของเส้นบนเสื้อผ้าและการใช้เส้นบนแบบตัดเสื้อผ้า

เมื่อสร้างคำถามเสร็จแล้วก็นำส่งอาจารย์ที่ปรึกษา ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา และสำนวนภาษาแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข จากนั้นนำส่งผู้เชี่ยวชาญตอบตามความคิดเห็นของตนเองอย่างอิสระ

แผนภูมิที่ 1 ขั้นตอนการสร้างแบบสอบถามรอบที่ 1

**สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ**

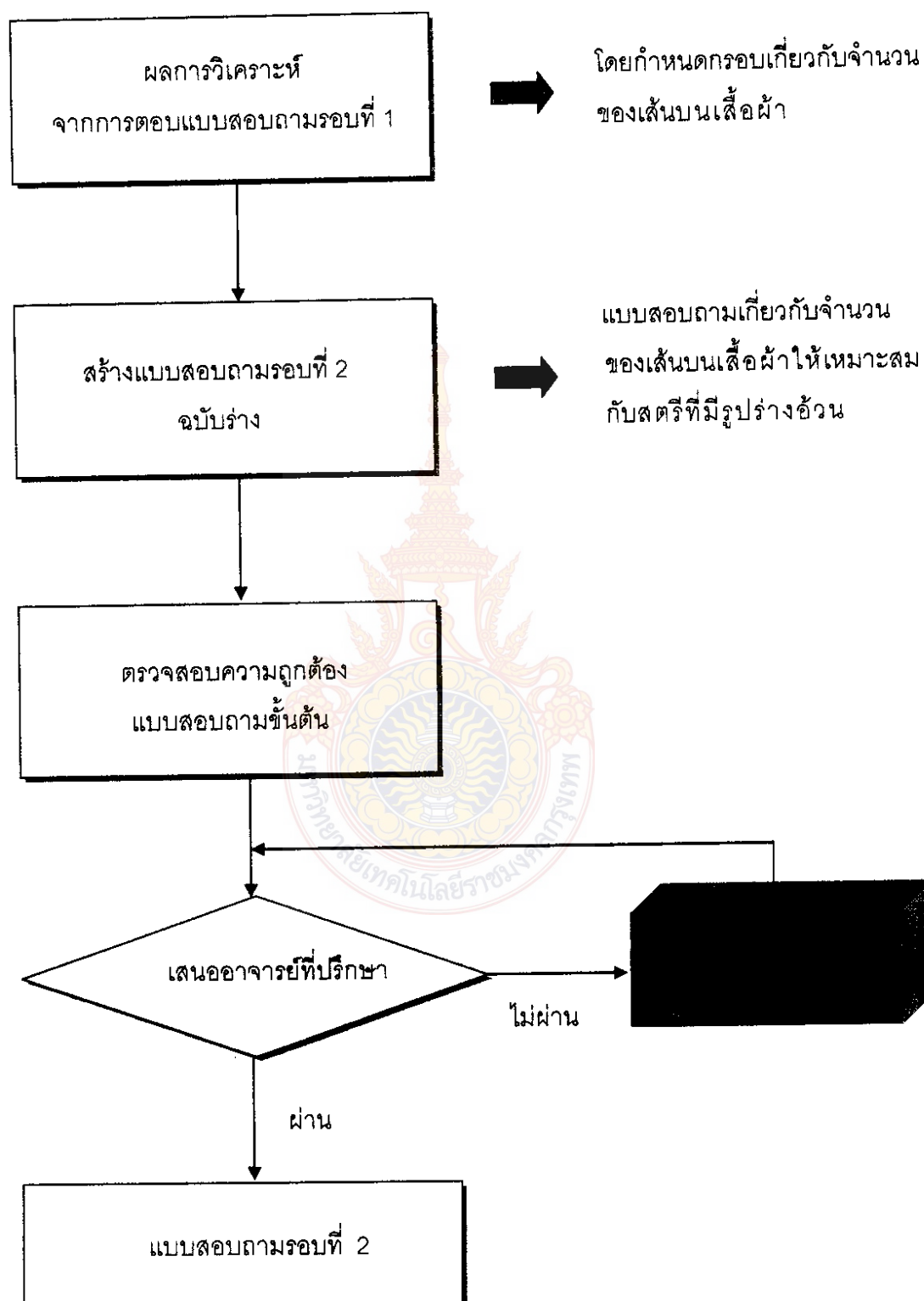
3.2.2 แบบสอบถามรอบที่ 2 ผู้วิจัยได้นำข้อมูลจากผลการวิเคราะห์ (Content Analysis) ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญจากการตอบแบบสอบถามรอบที่ 1 เกี่ยวกับตำแหน่งของเส้นบนเสื้อผ้า ให้เหมาะสมกับสตรีที่มีรูปร่างอ้วน มาสร้างเป็นแบบสอบถามรอบที่ 2 เกี่ยวกับจำนวนของเส้นบนเสื้อผ้าให้เหมาะสมกับสตรีที่มีรูปร่างอ้วน โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับจำนวนของเส้นบนเสื้อผ้าซึ่งมีขนาดกว้าง 4 มิลลิเมตร เท่ากันทุกเส้นทั้ง 3 เส้น ว่าแบบใดมีผลทำให้สตรีที่มีรูปร่างอ้วนสวมใส่แล้วมองดูผอมลงและสูงขึ้นจากเดิม โดยให้กำหนดน้ำหนักคะแนนความเป็นไปได้และความคิดเห็นในข้อคำถาม มาตราส่วนประเมินค่าแบ่งเป็น 5 ระดับ (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert) แต่ละระดับมีความหมายดังนี้

ระดับคะแนน	การแปลความหมาย
5	เห็นว่าเสื้อผ้าแบบนี้มองดูผอมลงและสูงขึ้นจากเดิมมากที่สุด
4	เห็นว่าเสื้อผ้าแบบนี้มองดูผอมลงและสูงขึ้นจากเดิมมาก
3	เห็นว่าเสื้อผ้าแบบนี้มองดูผอมลงและสูงขึ้นจากเดิมปานกลาง
2	เห็นว่าเสื้อผ้าแบบนี้มองดูผอมลงและสูงขึ้นจากเดิมน้อย
1	เห็นว่าเสื้อผ้าแบบนี้มองดูผอมลงและสูงขึ้นจากเดิมน้อยที่สุด

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นในเรื่อง จำนวนของเส้นบนเสื้อผ้าและการใช้เส้นบนแบบดัดเสื้อผ้า

จากนั้นนำแบบสอบถามให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข เมื่อเสร็จเรียบร้อยแล้วได้นำส่งผู้เชี่ยวชาญชุดเดิมตอบความคิดเห็นของตนเองอย่างอิสระ

แผนภูมิที่ 2 ขั้นตอนการสร้างแบบสอบถามรอบที่ 2

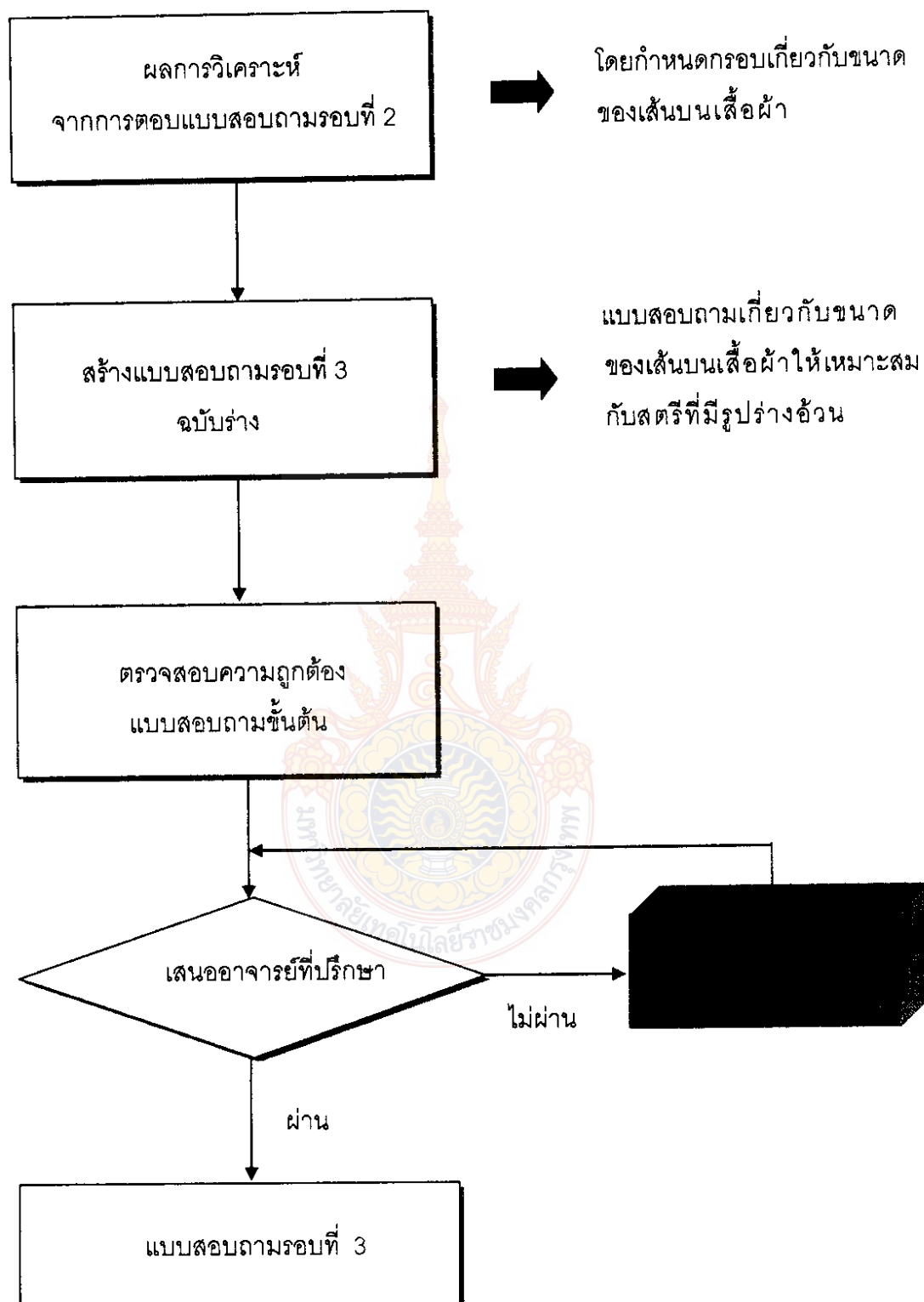
3.2.3 แบบสอบถามรอบที่ 3 ผู้วิจัยได้นำข้อมูลจากผลการวิเคราะห์ ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญจากการตอบแบบสอบถามรอบที่ 2 เกี่ยวกับจำนวนของเส้นบนเสื้อผ้าให้เหมาะสมกับสตรีที่มีรูปร่างอ้วน มาสร้างเป็นแบบสอบถามรอบที่ 3 เกี่ยวกับขนาดของเส้นบนเสื้อผ้าให้เหมาะสมกับสตรีที่มีรูปร่างอ้วน โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับขนาดของเส้นบนเสื้อผ้า ทั้ง 3 ขนาด ว่าขนาดใดมีผลทำให้สตรีที่มีรูปร่างอ้วนสวมใส่แล้วมองดูผอมลงและสูงขึ้นจากเดิม โดยให้กำหนดน้ำหนักคะแนนความเป็นไปได้และความคิดเห็นในข้อคำถาม มาตราส่วนประเมินค่าแบ่งเป็น 5 ระดับ (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert) แต่ละระดับมีความหมายดังนี้

ระดับคะแนน	การแปลความหมาย
5	เห็นว่าเสื้อผ้าแบบนี้มองดูผอมลงและสูงขึ้นจากเดิมมากที่สุด
4	เห็นว่าเสื้อผ้าแบบนี้มองดูผอมลงและสูงขึ้นจากเดิมมาก
3	เห็นว่าเสื้อผ้าแบบนี้มองดูผอมลงและสูงขึ้นจากเดิมปานกลาง
2	เห็นว่าเสื้อผ้าแบบนี้มองดูผอมลงและสูงขึ้นจากเดิมน้อย
1	เห็นว่าเสื้อผ้าแบบนี้มองดูผอมลงและสูงขึ้นจากเดิมน้อยที่สุด

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นในเรื่อง ความอ่อนช้อยของเส้นบนเสื้อผ้าและการใช้เส้นบนแบบตัดเสื้อผ้า

จากนั้นนำแบบสอบถามให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข เมื่อเสร็จเรียบร้อยแล้วได้นำส่งผู้เชี่ยวชาญชุดเดิมตอบความคิดเห็นของตนเองอย่างอิสระ

แผนภูมิที่ 3 ขั้นตอนการสร้างแบบสอบถามรอบที่ 3

3.2.4 แบบสอบถามรอบที่ 4 ผู้วิจัยได้นำข้อมูลจากผลการวิเคราะห์ ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญจากการตอบแบบสอบถามรอบที่ 3 เกี่ยวกับจำนวนของเส้นบนเสื้อผ้าให้เหมาะสมกับสตรีที่มีรูปร่างอ้วน มาสร้างเป็นแบบสอบถามรอบที่ 4 เกี่ยวกับความอ่อนช้อยของเส้นบนเสื้อผ้าให้เหมาะสมกับสตรีที่มีรูปร่างอ้วน โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความอ่อนช้อยของเส้นบนเสื้อผ้าทั้ง 3 แบบว่าแบบใดมีผลทำให้สตรีที่มีรูปร่างอ้วนสวมใส่แล้วมองดูผอมลงและสูงขึ้นจากเดิม โดยให้กำหนดน้ำหนักคะแนนความเป็นไปได้และความคิดเห็นในข้อคำถาม มาตราส่วนประเมินค่าแบ่งเป็น 5 ระดับ (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert) แต่ละระดับมีความหมายดังนี้

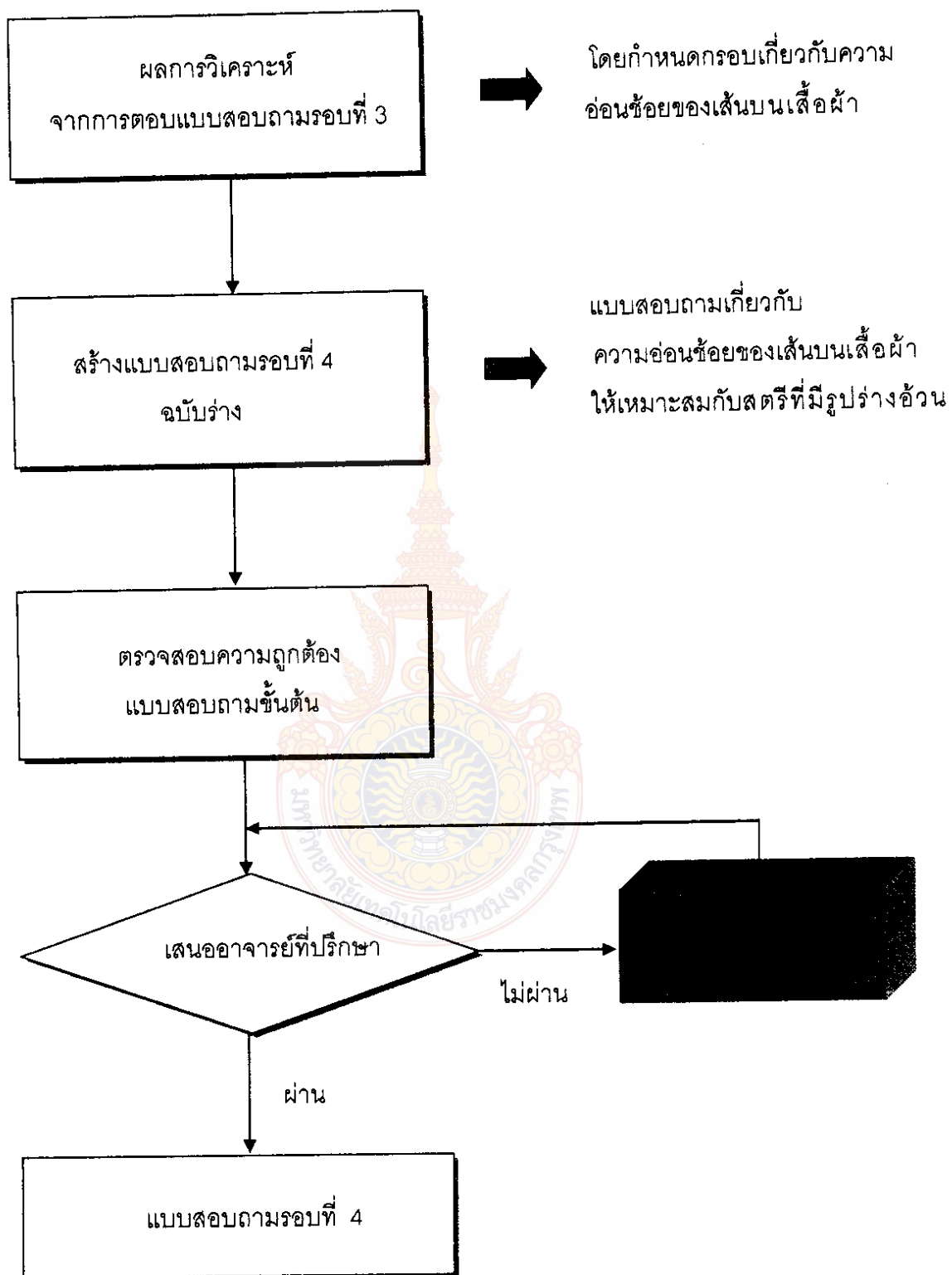
ระดับคะแนน

การแปลความหมาย

5	เห็นว่าเสื้อผ้าแบบนี้มองดูผอมลงและสูงขึ้นจากเดิมมากที่สุด
4	เห็นว่าเสื้อผ้าแบบนี้มองดูผอมลงและสูงขึ้นจากเดิมมาก
3	เห็นว่าเสื้อผ้าแบบนี้มองดูผอมลงและสูงขึ้นจากเดิมปานกลาง
2	เห็นว่าเสื้อผ้าแบบนี้มองดูผอมลงและสูงขึ้นจากเดิมน้อย
1	เห็นว่าเสื้อผ้าแบบนี้มองดูผอมลงและสูงขึ้นจากเดิมน้อยที่สุด

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นในเรื่อง ความอ่อนช้อยของเส้นบนเสื้อผ้าและการใช้เส้นบนแบบตัดเสื้อผ้า

จากนั้นนำแบบสอบถามให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข เมื่อเสร็จเรียบร้อยแล้วได้นำส่งผู้เชี่ยวชาญชุดเดิมตอบความคิดเห็นของตนเองอย่างอิสระ

แผนภูมิที่ 4 ขั้นตอนการสร้างแบบสอบถามรอบที่ 4

3.3 การทดลอง

ชุดเส้นสำหรับสตรีที่มีรูปร่างอ้วนจากกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองโดยนำมาสวมใส่แล้วถ่ายภาพเพื่อนำมาจัดภาพประกอบแสดงการเปรียบเทียบด้านหน้าและด้านหลังและชุดตัวอย่างจริง เพื่อประกอบการตอบแบบสอบถามประกอบการทำวิทยานิพนธ์ จำนวน 4 รอบ ดังนี้

รอบที่ 1 ชุดเส้นสำหรับสตรีที่มีรูปร่างอ้วน จำนวน 6 ชุด โดยมี 1 ชุดเป็นเส้นที่มีตำแหน่งเส้นบนเสื้อที่มองเห็นเส้นไม่ชัดเจน และอีก 5 ชุดเป็นเส้นที่มีตำแหน่งเส้นบนเสื้อที่มองเห็นเส้นได้ชัดเจน ซึ่งทั้ง 5 แบบมีขนาดของเส้นที่ใช้ในการทดลองคือเส้นปานกลางมีความกว้าง = 4 มิลลิเมตรเท่ากันทุกเส้น เพื่อศึกษาดำแหน่งของเส้นบนเสื้อให้เหมาะสมกับสตรีที่มีรูปร่างอ้วน

รอบที่ 2 ชุดเส้นสำหรับสตรีที่มีรูปร่างอ้วน จำนวน 3 ชุด เป็นเส้นที่มีจำนวน 1 เส้น 2 เส้น และ 3 เส้น ที่ได้จากผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญจากการตอบแบบสอบถามรอบที่ 1 ซึ่งมีขนาดของเส้นที่ใช้ในการทดลองคือเส้นปานกลางมีความกว้าง = 4 มิลลิเมตรเท่ากันทุกเส้น เพื่อศึกษาจำนวนของเส้นบนเสื้อให้เหมาะสมกับสตรีที่มีรูปร่างอ้วน

รอบที่ 3 ชุดเส้นสำหรับสตรีที่มีรูปร่างอ้วน จำนวน 3 ชุด เป็นเส้นที่มีจำนวน 2 เส้น ที่ได้จากผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญจากการตอบแบบสอบถามรอบที่ 2 คือ ชุดที่ 1 มีขนาดของเส้นที่ใช้ในการทดลองมีขนาดเส้นบาง = 2 มิลลิเมตร ชุดที่ 2 มีขนาดเส้นปานกลาง = 4 มิลลิเมตร ชุดที่ 3 มีขนาดเส้นหนา = 6 มิลลิเมตร เพื่อศึกษาขนาดของเส้นบนเสื้อให้เหมาะสมกับสตรีที่มีรูปร่างอ้วน

รอบที่ 4 ชุดเส้นสำหรับสตรีที่มีรูปร่างอ้วน จำนวน 3 ชุด เป็นเส้นที่มีขนาดเส้นปานกลาง = 4 มิลลิเมตร ที่ได้จากผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญจากการตอบแบบสอบถามรอบที่ 3 เพื่อศึกษาความอ่อนช้อยของเส้นบนเสื้อให้เหมาะสมกับสตรีที่มีรูปร่างอ้วน

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำส่งและรวบรวมแบบสอบถามทั้งหมดทุกรอบด้วยตนเอง โดยใช้แบบสอบถาม 4 รอบ ดังนี้

3.4.1 ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถาม รอบที่ 1 ซึ่งเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการพัฒนาการออกแบบแบบตัดโดยใช้เส้นบนเสื้อให้เหมาะสมกับสตรีที่มีรูปร่างอ้วน : เพื่อศึกษาดำแหน่งของเส้นบนเสื้อให้เหมาะสมกับสตรีที่มีรูปร่างอ้วน จำนวน 7 ฉบับ พร้อมภาพประกอบแสดงการเปรียบเทียบและชุดตัวอย่างจริง เพื่อประกอบการตอบแบบสอบถาม

ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ซึ่งได้จัดส่งแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญ ตั้งแต่วันที่ 18 สิงหาคม 2551 และเก็บรวบรวมแบบสอบถามด้วยตนเองกลับมาได้ทั้งหมด 7 ฉบับ ในวันที่ 19 กันยายน 2551 และรวบรวมกลับมาได้ทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ 100 รวมเวลาที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในรอบที่ 1 ทั้งสิ้น 30 วัน

3.4.2 แบบสอบถาม รอบที่ 2 ซึ่งเป็นแบบสอบถาม เพื่อศึกษาจำนวนของเส้นบนเสื้อผ้าให้เหมาะสมกับสตรีที่มีรูปร่างอ้วน จำนวน 7 ฉบับ พร้อมภาพประกอบแสดงการเปรียบเทียบและชุดตัวอย่างจริง เพื่อประกอบการตอบแบบสอบถามประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม ตั้งแต่วันที่ 8 ตุลาคม 2551 และรวบรวมกลับมาได้ทั้งหมด 7 ฉบับ ในวันที่ 15 ตุลาคม 2551 และรวบรวมกลับมาได้ทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ 100 รวมเวลาที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ในรอบที่ 2 ทั้งสิ้น 8 วัน

3.4.3 แบบสอบถาม รอบที่ 3 ซึ่งเป็นแบบสอบถาม เพื่อศึกษาขนาดของเส้นบนเสื้อผ้าให้เหมาะสมกับสตรีที่มีรูปร่างอ้วน จำนวน 7 ฉบับ พร้อมภาพประกอบแสดงการเปรียบเทียบและชุดตัวอย่างจริง เพื่อประกอบการตอบแบบสอบถามประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม ตั้งแต่วันที่ 4 พฤศจิกายน 2551 และรวบรวมกลับมาได้ทั้งหมด 7 ฉบับ ในวันที่ 17 พฤศจิกายน 2551 คิดเป็นร้อยละ 100 รวมเวลาที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ในรอบที่ 3 ทั้งสิ้น 13 วัน

3.4.4 แบบสอบถาม รอบที่ 4 ซึ่งเป็นแบบสอบถาม เพื่อศึกษาความอ่อนช้อยของเส้นบนเสื้อผ้าให้เหมาะสมกับสตรีที่มีรูปร่างอ้วน จำนวน 7 ฉบับ พร้อมภาพประกอบแสดงการเปรียบเทียบและชุดตัวอย่างจริง เพื่อประกอบการตอบแบบสอบถามประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถาม ตั้งแต่วันที่ 16 ธันวาคม 2551 และรวบรวมกลับมาได้ทั้งหมด 7 ฉบับ ในวันที่ 29 ธันวาคม 2551 คิดเป็นร้อยละ 100 รวมเวลาที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ในรอบที่ 4 ทั้งสิ้น 13 วัน

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้รวบรวมความคิดเห็นและสรุปนำเสนอในรูปแบบของค่าเฉลี่ย (Mean) ความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage)

บทที่ 4

ผลของการวิเคราะห์ และ ผลการทดลอง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลและการนำเสนอผลการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยนำเสนอในรูปแบบของตาราง พร้อมทั้งอธิบายผลการวิจัยประกอบตาราง ดังนี้

4.1 ผลการวิเคราะห์ตำแหน่งของเส้นบนเสื้อผ้าให้เหมาะสมกับสตรีที่มีรูปร่างอ้วน จากแบบสอบถามรอบที่ 1 ซึ่งเป็นแบบสอบถามการวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับตำแหน่งของเส้นบนเสื้อผ้าที่มองเห็นเส้นชัดเจนกับเสื้อผ้าที่มีตำแหน่งเส้นบนเสื้อผ้าที่มองเห็นเส้นไม่ชัดเจน และการวิเคราะห์ข้อมูลระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับตำแหน่งของเส้นบนเสื้อผ้าว่าแบบใดมีผลทำให้สตรีที่มีรูปร่างอ้วนสวมใส่แล้วมองดูผอมลงและสูงขึ้นจากเดิม และการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับตำแหน่งของเส้นบนเสื้อผ้าและการใช้เส้นบนแบบตัดเสื้อผ้า

4.2 ผลการวิเคราะห์จำนวนของเส้นบนเสื้อผ้าให้เหมาะสมกับสตรีที่มีรูปร่างอ้วน จากแบบสอบถามรอบที่ 2 ซึ่งเป็นแบบสอบถามการวิเคราะห์ข้อมูลระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับจำนวนของเส้นบนเสื้อผ้าทั้ง 3 เส้น ว่าแบบใดมีผลทำให้สตรีที่มีรูปร่างอ้วนสวมใส่แล้วมองดูผอมลงและสูงขึ้นจากเดิม และการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นในเรื่อง จำนวนของเส้นบนเสื้อผ้าและการใช้เส้นบนแบบตัดเสื้อผ้า

4.3 ผลการวิเคราะห์ขนาดของเส้นบนเสื้อผ้าให้เหมาะสมกับสตรีที่มีรูปร่างอ้วน จากแบบ สอบถามรอบที่ 3 ซึ่งเป็นแบบสอบถามการวิเคราะห์ข้อมูลระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับขนาดของเส้นบนเสื้อผ้าทั้ง 3 ขนาด ว่าแบบใดมีผลทำให้สตรีที่มีรูปร่างอ้วนสวมใส่แล้วมองดูผอมลงและสูงขึ้นจากเดิม และการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นในเรื่อง ขนาดของเส้นบนเสื้อผ้าและการใช้เส้นบนแบบตัดเสื้อผ้า

4.4 ผลการวิเคราะห์ความอ่อนช้อยของเส้นบนเสื้อผ้า ให้เหมาะสมกับสตรีที่มีรูปร่างอ้วน จากแบบสอบถามรอบที่ 4 ซึ่งเป็นแบบสอบถามการวิเคราะห์ข้อมูลระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความอ่อนช้อยของเส้นบนเสื้อผ้าทั้ง 3 แบบ ว่าแบบใดมีผลทำให้สตรีที่มีรูปร่างอ้วนสวมใส่แล้วมองดูผอมลงและสูงขึ้นจากเดิม และการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นในเรื่อง ความอ่อนช้อยของเส้นบนเสื้อผ้าและการใช้เส้นบนแบบตัดเสื้อผ้า

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล (Content Analysis) จากแบบสอบถามรอบที่ 1

ในการรวบรวมผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากผู้เชี่ยวชาญครั้งนี้ทั้งหมด 7 ท่าน จากแบบสอบถามรอบที่ 1 เพื่อศึกษาตำแหน่งของเส้นบนเสื้อผ้าให้เหมาะสมกับสตรีที่มีรูปร่างอ้วน โดยเป็นคำถามแบบปลายเปิดและแบบมาตราส่วนประมาณค่าที่ให้ผู้เชี่ยวชาญได้แสดงความคิดเห็นจากแผนภาพแสดงการเปรียบเทียบสตรีรูปร่างอ้วนสวมใส่เสื้อผ้าที่มีตำแหน่งเส้นบนเสื้อผ้าที่มองเห็นเส้นชัดเจนกับเสื้อผ้าที่มีตำแหน่งเส้นบนเสื้อผ้าที่มองเห็นเส้นไม่ชัดเจน และแผนภาพตำแหน่งของเส้นทั้ง 5 แบบซึ่งภาพประกอบทั้งหมดเป็นภาพด้านหน้าและด้านหลัง และชุดตัวอย่างจริง เพื่อประกอบการตอบแบบสอบถามประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ผู้วิจัยได้รวบรวมความคิดเห็นและสรุปนำเสนอในรูปแบบของค่าเฉลี่ย ความถี่และร้อยละ

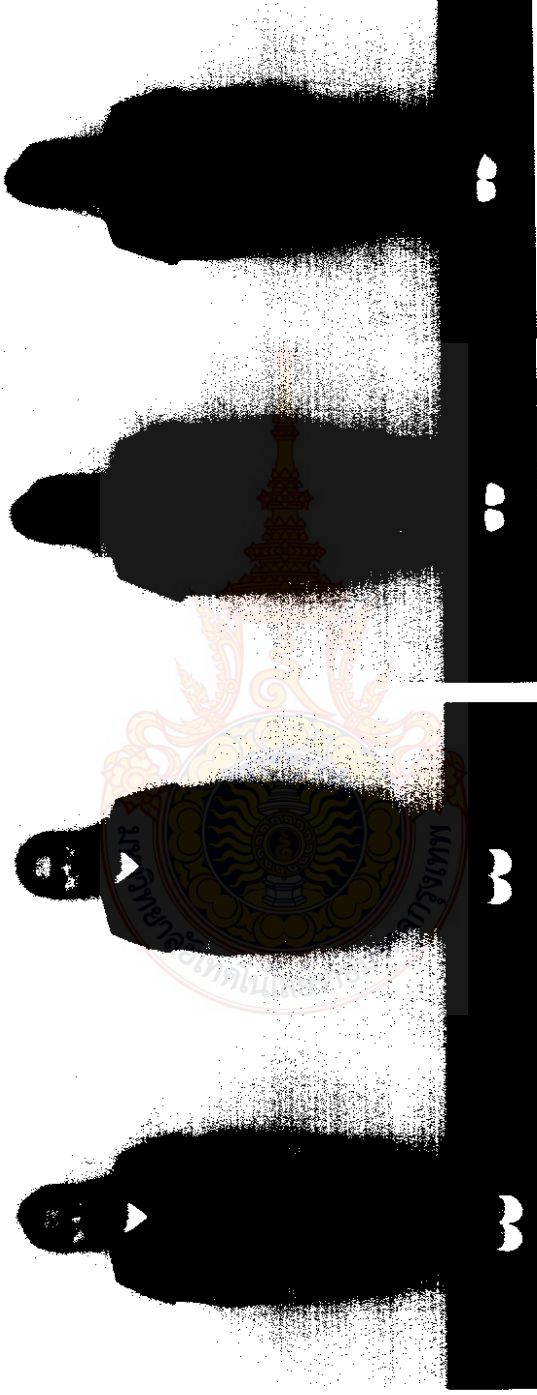
ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับตำแหน่งของเส้นบนเสื้อผ้าที่มองเห็นเส้นชัดเจนกับเสื้อผ้าที่มีตำแหน่งเส้นบนเสื้อผ้าที่มองเห็นเส้นไม่ชัดเจน

ตารางที่ 4.1 ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับตำแหน่งของเส้นบนเสื้อผ้าที่มองเห็นเส้นชัดเจนกับเสื้อผ้าที่มีตำแหน่งเส้นบนเสื้อผ้าที่มองเห็นเส้นไม่ชัดเจน

1	มีเส้นมองเห็นได้ชัดเจน	7	100
เหตุผล เนื่องจาก	1) เส้นในแนวตั้งหรือเส้นตั้งทำให้ผู้มองเห็นมีความรู้สึกถูกขี้นำให้มองจากบนลงล่างและจากล่างขึ้นบนจึงลงตาให้ผู้สวมใส่มองดูมอมลงหรือสูงขึ้น		
	2) เส้นช่วยแบ่งขนาดของรูปร่างหรือแบ่งสัดส่วนตามแนวกว้างออกเป็นส่วนๆ โดยทั้ง 2 เส้นแบ่งรูปร่างเป็น 3 ส่วน ทำให้สายตามองเห็นเพียงส่วนกลางของลำตัว โดยมี 2 เส้นเป็นตัวกำหนดกรอบหรือบีบบังคับสายตาให้แคบลงและกำหนดขอบเขตใหม่ของความกว้างลำตัว		
	3) ลักษณะเส้นเป็นเส้นแนวตั้งจึงทำให้มองดูสูงขึ้น		

ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญจากการตอบแบบสอบถามรอบที่ 1 จากตารางที่ 4.1 แสดงให้เห็นว่า ผู้เชี่ยวชาญได้ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับตำแหน่งของเส้นบนเสื้อผ้าที่มีเส้นมองเห็นได้ชัดเจน พบว่า มีความถี่สูงสุดถึง 7 คิดเป็นร้อยละ 100

ตำแหน่งของเส้นบนเสื้อผ้า ที่มองเห็นเส้นชัดเจนกับมองเห็นเส้นไม่ชัดเจน

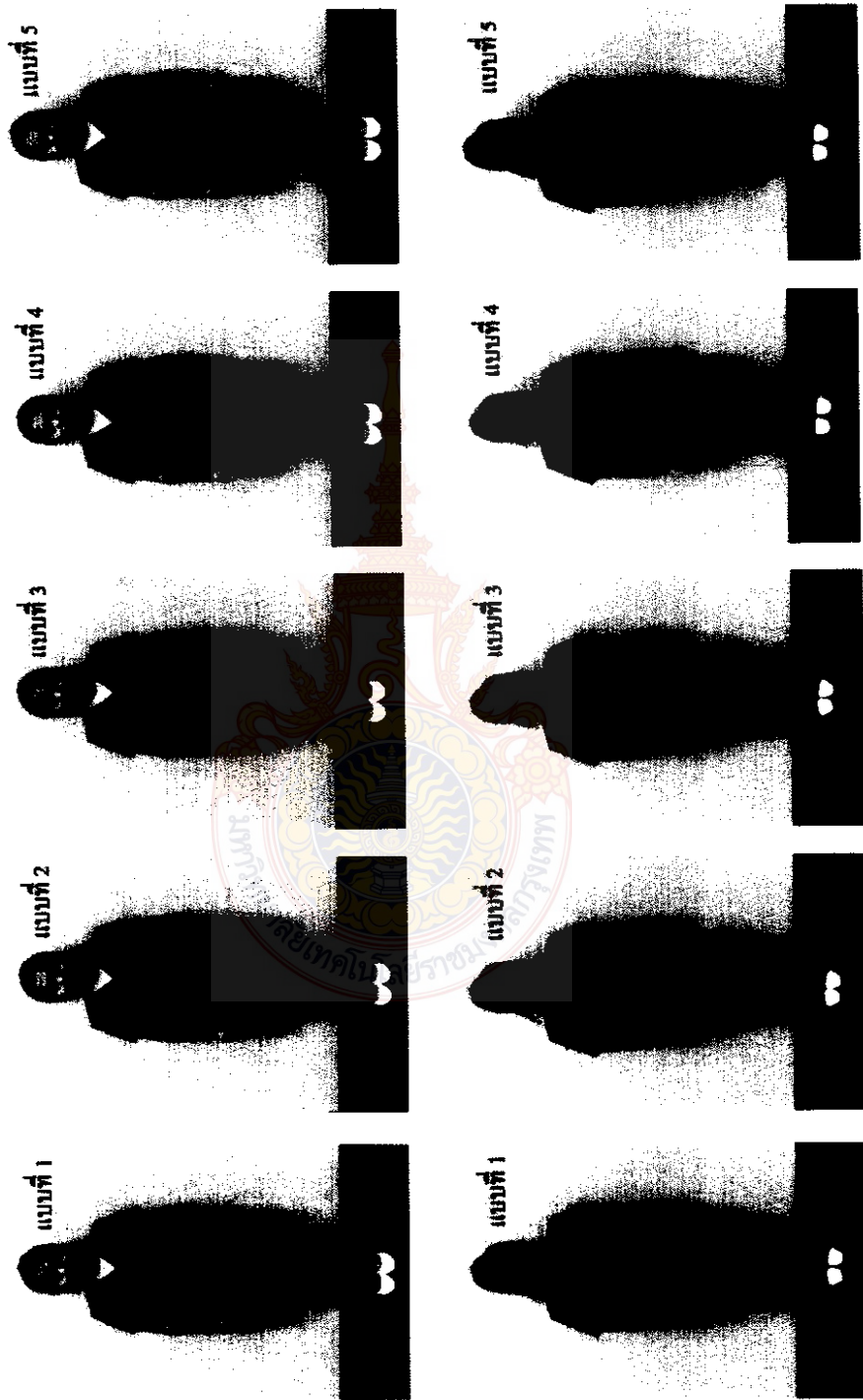

ด้านหน้า

ด้านหลัง

ภาพประกอบที่ 4.1 ตำแหน่งของเส้นบนเสื้อผ้า ที่มองเห็นเส้นชัดเจนกับมองเห็นเส้นไม่ชัดเจน

ตำแหน่งของเส้นบนเสื้อผา

ภาพประกอบที่ 4.2 ตำแหน่งของเส้นบนเสื้อผา

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับตำแหน่งของเส้นบนเสื้อผ้าว่าแบบใด มีผลทำให้สตรีที่มีรูปร่างอ้วนสวมใส่แล้วมองดูผอมลงและสูงขึ้นจากเดิม

ตารางที่ 4.2 ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับตำแหน่งของเส้นบนเสื้อผ้าที่มีผลทำให้สตรีที่มีรูปร่างอ้วนสวมใส่แล้วมองดูผอมลงหรือสูงขึ้นจากเดิม

ตำแหน่ง ของเส้น แบบที่	มากที่สุด		มาก		ปานกลาง		น้อย		น้อยที่สุด		ค่าเฉลี่ย
	ความถี่ (จำนวน)	ร้อยละ	ความถี่ (จำนวน)	ร้อยละ	ความถี่ (จำนวน)	ร้อยละ	ความถี่ (จำนวน)	ร้อยละ	ความถี่ (จำนวน)	ร้อยละ	
1	5	71.43	2	28.57	-	-	-	-	-	-	4.71
2	-	-	-	-	-	-	1	14.29	6	85.71	1.14
3	-	-	1	14.29	1	14.29	4	57.14	1	14.29	2.28
4	2	28.57	4	57.14	1	14.29	-	-	-	-	4.14
5	-	-	-	-	5	71.43	2	28.57	-	-	2.71

ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญจากการตอบแบบสอบถามรอบที่ 1 จากตารางที่ 4.2 แสดงให้เห็นว่า ผู้เชี่ยวชาญได้ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับตำแหน่งของเส้นบนเสื้อผ้าทั้ง 5 แบบ พบว่า ในลำดับที่ 1 แบบที่ 1 มีผลทำให้สตรีที่มีรูปร่างอ้วนสวมใส่แล้วมองดูผอมลงและสูงขึ้นจากเดิมระดับมากที่สุดถึงระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.71 โดยระดับมากที่สุดมีความถี่เท่ากับ 5 คิดเป็นร้อยละ 71.43 และระดับมากมีความถี่เท่ากับ 2 คิดเป็นร้อยละ 28.57

ฉะนั้น แบบที่ 1 จึงเป็นแบบที่จะนำไปศึกษาและทำการทดลองเกี่ยวกับจำนวนของเส้นบนเสื้อผ้าให้เหมาะสมกับสตรีที่มีรูปร่างอ้วน จากแบบสอบถามรอบที่ 2

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับตำแหน่งของเส้นบนเสื้อผ้าและการใช้เส้นบนแบบตัดเสื้อผ้า

ตารางที่ 4.3 ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับตำแหน่งของเส้นบนเสื้อผ้าและจำนวนเส้นบนแบบตัดเสื้อผ้า

1	2 เส้น	6	85.71
2	1 เส้น	1	14.29
เหตุผล เนื่องจาก	1) เส้นที่ 2 ที่วิ่งคู่กับเส้นแรกเป็นการตอกย้ำสายตาให้เกิดกรอบรูปร่าง เกิดขอบเขตไม่ให้สายตามองไปยังพื้นที่ด้านข้างส่วนที่เหลือ ทำให้ดูผอมตามกรอบพื้นที่ด้านในตรงกลาง และนำสายตามองดูแล้วจะสูงขึ้น 2) น่าจะลดทอนพื้นที่ลำตัวด้านข้างลงได้อีกโดยการใช้เส้นช่วยด้านข้างอีก 1 เส้น ซึ่งน่าจะมีผลทำให้เกิดความแตกต่างของสัดส่วนพื้นที่ตรงกลางกับด้านข้าง 3) ศึกษาเปรียบเทียบว่า 1 เส้น, 2 เส้นและ 3 เส้น จะมีผลต่อการสวมใส่ให้ผอมลงได้มากกว่ากัน 4) 1 เส้น, 2 เส้นและ 3 เส้น ทำให้รูปร่างเปลี่ยนไปได้ สามารถทำให้มองดูผอมได้และมองดูอ้วนได้ 5) ความถี่ของเส้นติดกัน 3 เส้น ก็จะดูผอม แต่ถ้า 3 เส้น ห่างกันจะมองดูอ้วนขึ้นอยู่กับการจัดความถี่ 6) จำนวน 2 เส้น ไม่มากหรือน้อยเกินไป ถ้าใช้มากกว่านี้จะทำให้ดูรกเกินความจำเป็น 7) จะต้องดูว่าเส้นอยู่ตรงส่วนใดของเสื้อผ้า		

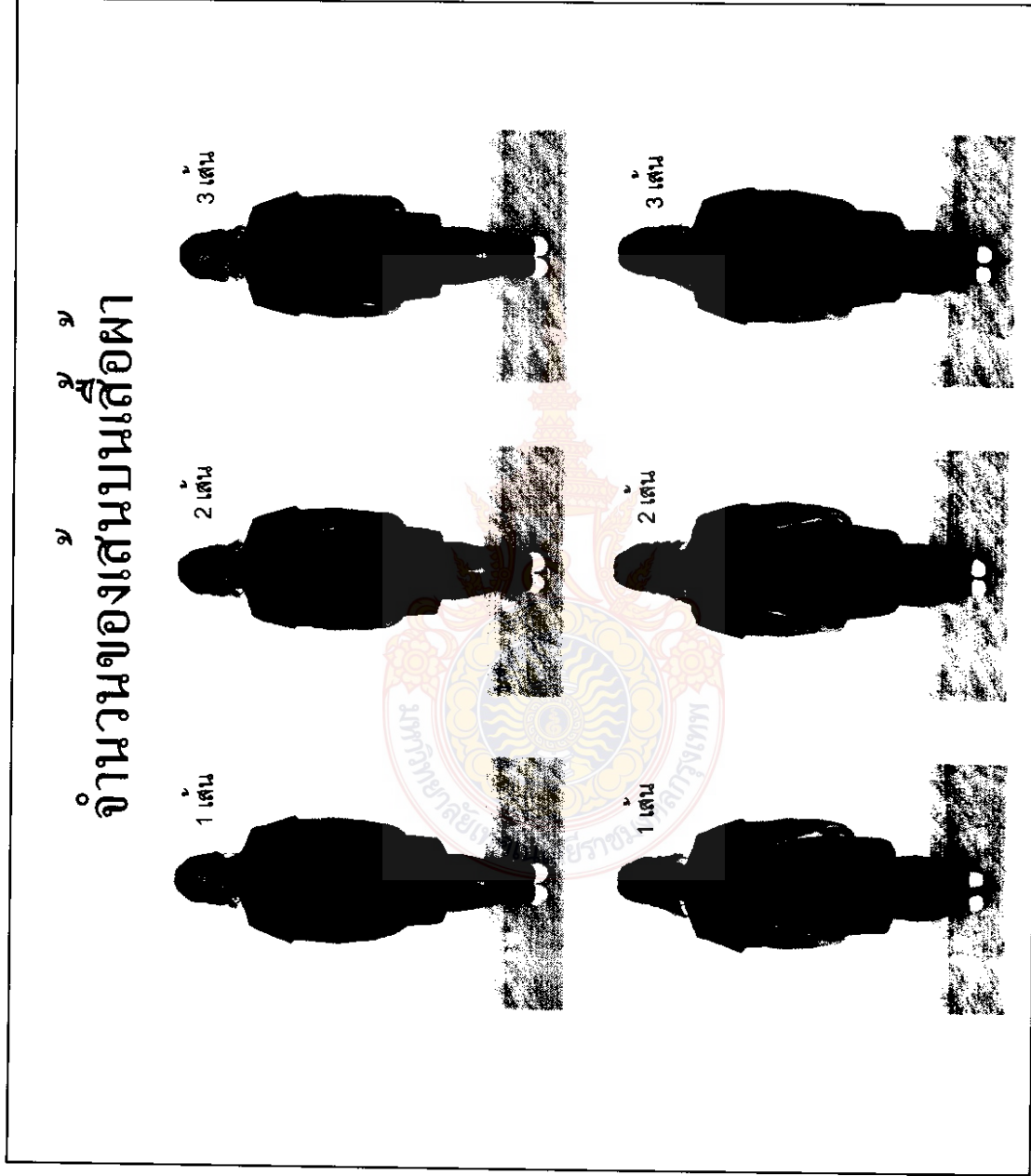
ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญจากการตอบแบบสอบถามรอบที่ 1 จากตารางที่ 4.3 แสดงให้เห็นว่า ผู้เชี่ยวชาญได้ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับตำแหน่งของเส้นบนเสื้อผ้าที่มีจำนวนเส้นบนแบบตัดเสื้อผ้า พบว่า ในลำดับที่ 1 จำนวน 2 เส้น มีความถี่สูงสุดถึง 6 คิดเป็นร้อยละ 85.71 และในลำดับที่ 2 จำนวน 1 เส้นมีความถี่เท่ากับ 1 คิดเป็นร้อยละ 14.29

ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเพิ่มเติมเกี่ยวกับตำแหน่งของเส้นบนเสื้อผ้าและการใช้เส้นบนแบบตัดเสื้อผ้า จากการตอบแบบสอบถามรอบที่ 1 มีดังนี้

- 1) เส้นเฉียงสามารถอำพรางรูปร่างซึ่งทำให้ดูสูงขึ้นและเพิ่มเสน่ห์
- 2) สีและลวดลายของเสื้อผ้าก็มีส่วนในการอำพรางรูปร่างสตรี ความเข้มของสี และความด้านของเนื้อผ้า
- 3) ศึกษาเปรียบเทียบการมีเส้นแบบลายริ้วถี่หรือห่าง
- 4) ศึกษาเปรียบเทียบการมีเส้นเดี่ยวกลางตัวกับเส้นคู่ตามเกล็ดทรง
- 5) ศึกษาเปรียบเทียบการมีเส้นเดี่ยวกลางตัวกับเส้นเดี่ยวในตำแหน่งอื่น เช่น เส้นเดี่ยวตามเกล็ดทรงด้านใดด้านหนึ่ง
- 6) ศึกษาเปรียบเทียบสัดส่วนการแบ่งเส้นที่ไม่จำเป็นต้องตามเกล็ดทรง
- 7) เส้นตรงสามารถอำพรางรูปร่างได้ดีที่สุด
- 8) เส้นทั้ง 5 รูปแบบเพียงพอในการอำพรางรูปร่าง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล จากแบบสอบถามรอบที่ 2

ในการรวบรวมผลการวิเคราะห์ข้อมูล จากแบบสอบถามรอบที่ 2 เพื่อศึกษาจำนวนของเส้นบนเสื้อผ้าให้เหมาะสมกับสตรีที่มีรูปร่างอ้วน โดยเป็นคำถามแบบปลายเปิดและแบบมาตราส่วนประมาณค่าที่ให้ผู้เชี่ยวชาญได้แสดงความคิดเห็น จากแผนภาพแสดงการเปรียบเทียบสตรีรูปร่างอ้วนสวมใส่เสื้อผ้าที่มีจำนวนของเส้นบนเสื้อผ้าจำนวน 3 แบบซึ่งแต่ละแบบจะมีจำนวนเส้นเป็น 1 เส้น 2 เส้นและ 3 เส้น ซึ่งภาพประกอบทั้งหมดเป็นภาพด้านหน้าและด้านหลัง ผู้วิจัยได้รวบรวมความคิดเห็นและสรุปนำเสนอในรูปแบบของค่าเฉลี่ย ความถี่และร้อยละ

ภาพประกอบที่ 4.3 จำนวนของเส้นบนเสื้อผา

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับจำนวนของเส้นบนเสื้อผ้า ทั้ง 3 เส้นว่าแบบใดมีผลทำให้สตรีที่มีรูปร่างอ้วนสวมใส่แล้วมองดูผอมลงและสูงขึ้นจากเดิม

ตารางที่ 4.4 ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับจำนวนของเส้นบนเสื้อผ้าที่มีผลทำให้สตรีที่มีรูปร่างอ้วนสวมใส่แล้วมองดูผอมลงและสูงขึ้นจากเดิม

จำนวน ของเส้น	มากที่สุด		มาก		ปานกลาง		น้อย		น้อยที่สุด		ค่าเฉลี่ย
	ความถี่ (จำนวน)	ร้อยละ	ความถี่ (จำนวน)	ร้อยละ	ความถี่ (จำนวน)	ร้อยละ	ความถี่ (จำนวน)	ร้อยละ	ความถี่ (จำนวน)	ร้อยละ	
1	-	-	4	57.14	3	42.86	-	-	-	-	3.57
2	4	57.14	1	14.29	1	14.29	1	14.29	-	-	4.14
3	-	-	-	-	3	42.86	1	14.29	3	42.86	2.00

ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญจากการตอบแบบสอบถามรอบที่ 2 จากตารางที่ 4.4 แสดงให้เห็นว่า ผู้เชี่ยวชาญได้ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับจำนวนของเส้นบนเสื้อผ้าทั้ง 3 เส้น พบว่าในลำดับที่ 1 จำนวน 2 เส้น มีผลทำให้สตรีที่มีรูปร่างอ้วนสวมใส่แล้วมองดูผอมลงและสูงขึ้นจากเดิมระดับมากที่สุดถึงระดับน้อย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.14 โดยระดับมากที่สุดมีความถี่เท่ากับ 4 คิดเป็นร้อยละ 57.14 ระดับมากมีความถี่เท่ากับ 1 คิดเป็นร้อยละ 14.29 ระดับปานกลางมีความถี่เท่ากับ 1 คิดเป็นร้อยละ 14.29 และระดับน้อยมีความถี่เท่ากับ 1 คิดเป็นร้อยละ 14.29

ฉะนั้นจำนวน 2 เส้นจึงเป็นแบบที่จะนำไปศึกษาและทำการทดลองเกี่ยวกับขนาดของเส้นบนเสื้อผ้า ให้เหมาะสมกับสตรีที่มีรูปร่างอ้วน จากแบบสอบถามรอบที่ 3

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนของเส้นบนเลื้อผ้าและการใช้เส้นบนแบบดัด
เลื้อผ้า

ตารางที่ 4.5 ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับจำนวนของเส้นบนเลื้อผ้าและขนาดของเส้นบน
เลื้อผ้า

1	2 มิลลิเมตร	4	57.14
2	4 มิลลิเมตร	2	28.57
3	6 มิลลิเมตร	1	14.29
เหตุผล เนื่องจาก	1) ขนาด 2 มิลลิเมตร จะเหมาะสำหรับ 2 เส้นเพราะถ้าความหนาที่มากเกินไปอาจทำให้มองดูตัวใหญ่ 2) เส้นที่มีขนาดใหญ่จะทำให้ดูตัวกว้างจึงควรใช้เส้นที่มีขนาดเล็ก ซึ่งน่าจะเป็นแนวทางเดียวกับการสวมใส่เสื้อลายขวาง ถ้าคนอ้วนควรสวมใส่เสื้อผ้าที่เป็นลายขวางเล็กๆ ก็จะทำให้ไม่อ้วนมาก แต่ถ้าสวมใส่เสื้อผ้าที่เป็นลายขวางที่มีขนาดใหญ่ ก็จะทำให้ดูอ้วนมาก คิดว่าทฤษฎีนี้มีความสอดคล้องกัน 3) การใช้เส้นใหญ่กว่าขนาด 2 มิลลิเมตรและใช้มากกว่า 1 เส้นจะทำให้มองดูอ้วนขึ้นซึ่งไม่สามารถอำพรางรูปร่างได้ แต่ถ้ามีขนาดเล็กกว่านี้จะมองเห็นไม่ชัดเจนซึ่งไม่มีผลทำให้รูปร่างมองดูสูงขึ้นหรือผอมลง 4) ขนาด 4 มิลลิเมตร เป็นเส้นที่มีขนาดกลางซึ่งเหมาะสำหรับ 2 เส้นจึงเกิดความปลอดภัยขนาดของเส้นไม่กว้างเกินไป แต่ถ้าขนาด 4 มิลลิเมตร เมื่อใช้ 3 เส้นจะทำให้มองดูกว้างเกินไปจึงทำให้อ้วน 5) ศึกษาเปรียบเทียบ จำนวนเส้นที่เท่ากัน แต่ขนาดต่างกันจะส่งผลต่อการมองเห็นและมีผลต่อรูปร่างหรือไม่ 6) ขนาด 4 มิลลิเมตรเป็นขนาดกลางไม่เล็กหรือใหญ่จนเกินไป 7) ถ้าเป็น 1 เส้น ขนาด 6 มิลลิเมตรซึ่งมีความหนาของเส้นจะทำให้มองดูสูงขึ้นและนำสายตาได้ดีกว่าเส้นเล็ก		

ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญจากการตอบแบบสอบถามรอบที่ 2 จากตารางที่ 4.5 แสดงให้เห็นว่า ผู้เชี่ยวชาญได้ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับจำนวนของเส้นบนเสื้อผ้าที่มีขนาดเส้นบนแบบตัดเสื้อผ้า ในลำดับที่ 1 ขนาด 2 มิลลิเมตร มีความถี่สูงสุดถึง 4 คิดเป็นร้อยละ 57.14 ในลำดับที่ 2 ขนาด 4 มิลลิเมตร มีความถี่เท่ากับ 2 คิดเป็นร้อยละ 28.57 และในลำดับที่ 3 ขนาด 6 มิลลิเมตร มีความถี่เท่ากับ 1 คิดเป็นร้อยละ 14.29

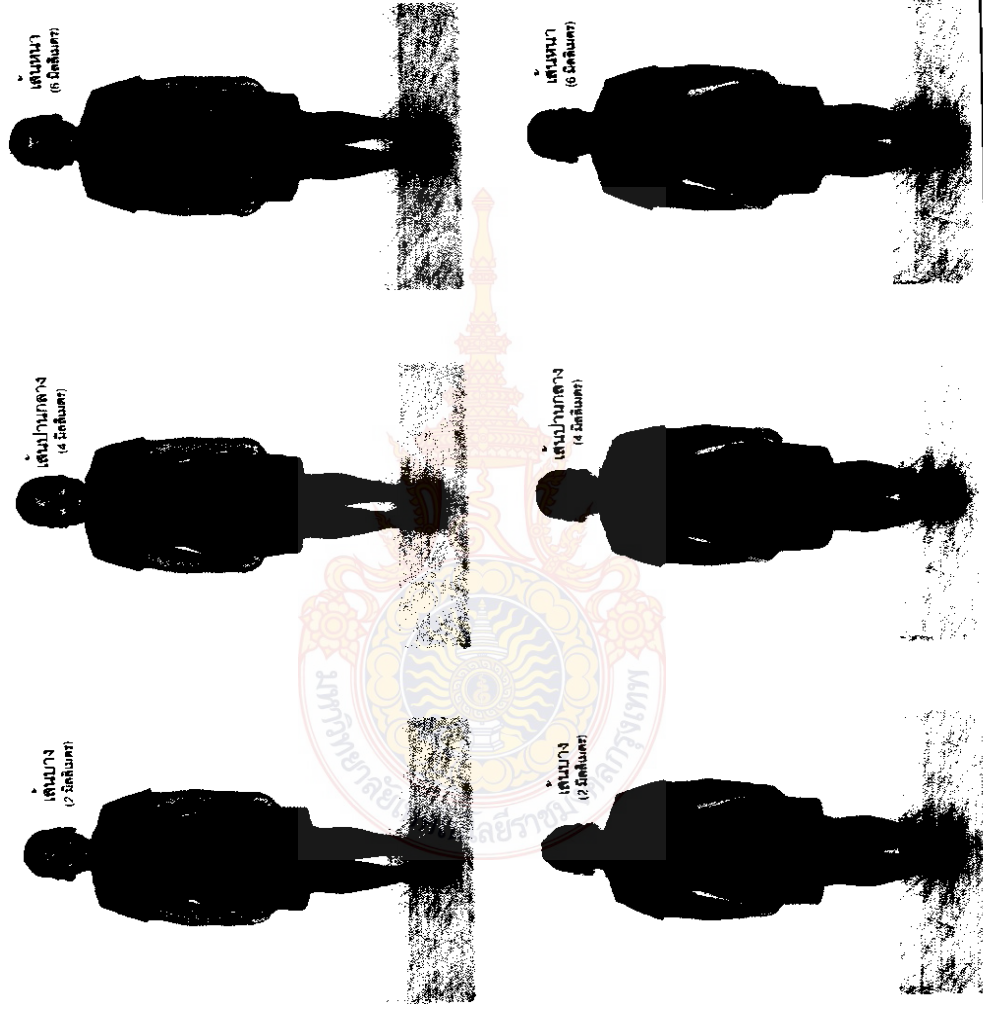
ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเพิ่มเติมเกี่ยวกับจำนวนของเส้นบนเสื้อผ้าและการใช้เส้นบนแบบตัดเสื้อผ้า จากการตอบแบบสอบถามรอบที่ 2 มีดังนี้

- 1) จำนวนเส้นในรูปร่าง 2 เส้นนั้นมีความเพียงพอในการอำพรางรูปร่างจะทำให้มองดูสูงขึ้น เพราะมีระยะห่างไม่มาก แต่สำหรับ 1 เส้นมองดูแล้วมีการแบ่งส่วนน้อยเกินไป จึงทำให้รูปร่างอ้วนอยู่ในขณะที่ 3 เส้นนั้นจะเป็นการนำสายตาให้ออกไปทางขวางหรือแนวเส้นที่กว้างขึ้นจึงทำให้มองดูอ้วนมากยิ่งขึ้น
- 2) จำนวน 1-2 เส้นเหมาะสมกับการนำมาใช้มากที่สุด โดยอาจมีปัจจัยเรื่องการคอดเอวของเส้นซึ่งจะทำให้มองดูผอมเพรียวมากขึ้น
- 3) จำนวน 1-2 เส้นเพียงพอในการอำพรางรูปร่างและเส้นควรอยู่ใกล้กับเส้นกลางตัวจะดี
- 4) จำนวน 1 เส้นความหนาของเส้นจะมีผลต่อการนำสายตาที่สุด
- 5) จากภาพประกอบจำนวน 2 เส้นจะอำพรางรูปร่างจะทำให้มองดูสูงขึ้นมากที่สุด แต่ถ้ารูปแบบเสื้อผ้าเปลี่ยนไปจำนวนเส้นอาจจะเปลี่ยนไปด้วย
- 6) จำนวน 1 เส้นให้คอดเอวและผายไหล่กว้างออกอีกเล็กน้อย เพื่อเปรียบเทียบอีกครั้ง
- 7) จำนวน 2 เส้น ความหนาและสีตัดกันของเส้นอาจทำให้ดูผอมเพรียว แต่ต้องคำนึงถึงการใช้งานจริงในการออกแบบ เพราะโดยทั่วไปเสื้อผ้าสีตัดกันจะใช้น้อย ควรปรับสีให้กลมกลืนกว่านี้เล็กน้อย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล จากแบบสอบถามรอบที่ 3

ในการรวบรวมผลการวิเคราะห์ข้อมูล จากแบบสอบถามรอบที่ 3 เพื่อศึกษาขนาดของเส้นบนเสื้อผ้าให้เหมาะสมกับสตรีที่มีรูปร่างอ้วน โดยเป็นคำถามแบบปลายเปิดและแบบมาตราส่วนประมาณค่าที่ให้ผู้เชี่ยวชาญได้แสดงความคิดเห็น จากแผนภาพแสดงการเปรียบเทียบสตรีรูปร่างอ้วนสวมใส่เสื้อผ้าที่มีขนาดของเส้นบนเสื้อผ้าทั้ง 3 ขนาด โดยมีจำนวน 2 เส้น ในแต่ละแบบจะมีขนาดเส้นบาง (2 มิลลิเมตร) เส้นปานกลาง (4 มิลลิเมตร) เส้นหนา (6 มิลลิเมตร) ซึ่งภาพประกอบทั้งหมดเป็นภาพด้านหน้าและด้านหลัง ผู้วิจัยได้รวบรวมความคิดเห็นและสรุปนำเสนอในรูปแบบของค่าเฉลี่ย ความถี่ และร้อยละ

ขนาดของเส้นบนเสื้อผา

ภาพประกอบที่ 4.4 ขนาดของเส้นบนเสื้อผ้า

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับขนาดของเส้นบนเสื้อผ้า ทั้ง 3 ขนาดว่าขนาดเส้นใดมีผลทำให้สตรีที่มีรูปร่างอ้วนกลมใส่แล้วมองดูผอมลงและสูงขึ้นจากเดิม

ตารางที่ 4.6 ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับขนาดของเส้นบนเสื้อผ้า ที่มีผลทำให้สตรีที่มีรูปร่างอ้วนกลมใส่แล้วมองดูผอมลงและสูงขึ้นจากเดิม

ขนาด ของเส้น	มากที่สุด		มาก		ปานกลาง		น้อย		น้อยที่สุด		ค่าเฉลี่ย
	ความถี่ (จำนวน)	ร้อยละ	ความถี่ (จำนวน)	ร้อยละ	ความถี่ (จำนวน)	ร้อยละ	ความถี่ (จำนวน)	ร้อยละ	ความถี่ (จำนวน)	ร้อยละ	
บาง (2มิลลิเมตร)	1	14.29	2	28.57	1	14.29	1	14.29	2	28.57	2.86
ปานกลาง (4มิลลิเมตร)	2	28.57	3	42.86	2	28.57	-	-	-	-	4.00
หนา (6มิลลิเมตร)	-	-	2	28.57	2	28.57	2	28.57	1	14.29	2.71

ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญจากการตอบแบบสอบถามรอบที่ 3 จากตารางที่ 4.6 แสดงให้เห็นว่า ผู้เชี่ยวชาญได้ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับขนาดของเส้นบนเสื้อผ้าทั้ง 3 ขนาด พบว่าในลำดับที่ 1 ขนาดเส้นปานกลาง (4 มิลลิเมตร) มีผลทำให้สตรีที่มีรูปร่างอ้วนกลมใส่แล้วมองดูผอมลงและสูงขึ้นจากเดิมระดับมากที่สุดถึงระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 โดยระดับมากที่สุดมีความถี่เท่ากับ 2 คิดเป็นร้อยละ 28.57 ระดับมากมีความถี่เท่ากับ 3 คิดเป็นร้อยละ 42.86 และระดับปานกลางมีความถี่เท่ากับ 2 คิดเป็นร้อยละ 28.57

ฉะนั้นขนาดเส้นปานกลาง (4 มิลลิเมตร) จึงเป็นแบบที่จะนำไปศึกษาและทำการทดลองเกี่ยวกับความอ่อนช้อยของเส้นบนเสื้อผ้าให้เหมาะสมกับสตรีที่มีรูปร่างอ้วน จากแบบสอบถามรอบที่ 4

ความคิดเห็นว่าขนาดของเส้นบนเสื้อผ้าทั้ง 3 ขนาดนั้นเพียงพอในการอำพรางให้สตรีที่มีรูปร่างอ้วน สวมใส่แล้วมองดูผอมลงและสูงขึ้นจากเดิม จากแบบสอบถามรอบที่ 3 มีดังนี้

1) ขนาดของเส้น 4 มิลลิเมตรและ 2 มิลลิเมตร มีผลต่อสายตาใกล้เคียงกัน แต่เมื่อพิจารณาถึงความเหมาะสมหลายๆ ปัจจัย พบว่า ขนาดของเส้น 2 มิลลิเมตรน่าจะเหมาะสมมากกว่า เพราะ

- ไม่ทำให้ขัดต่อสายตา ชัดเจนเกินไปและดูมีลายที่อ่อนช้อยกว่า

- ช่างตัดเสื้อหรือโรงงานผลิตมีความคุ้นเคยกับการใช้ผ้ากันขนาด 2 มิลลิเมตรมากกว่าและทำได้โดยง่ายด้วยอุปกรณ์จักรเย็บผ้าที่มีอยู่แล้ว เช่น การกันผิวงูหรือ Piping

2) ขนาดของเส้นปานกลาง มีขนาดกว้างเพียงพอในการสวมใส่เพื่ออำพรางรูปร่างอ้วนให้มองดูผอมลงและสูงขึ้น เพราะว่าถ้ามีขนาดกว้างมากกว่านี้และสีของเส้นอ่อนอาจจะทำให้ลวงสายตาให้มองดูกว้างมากขึ้น

3) ขนาดของเส้นบางสามารถทำให้มองดูผอมได้เช่นเดียวกัน แต่การมองเห็นอาจจะไม่ชัดเจนเท่ากับเส้นปานกลาง จึงทำให้เกิดความไม่ชัดเจนและน้ำหนักของเส้นบางเบา

4) ขนาดของเส้นหนา 6 มิลลิเมตรมีผลต่อสายตาทำให้มองดูตัวกว้างจึงเน้นรูปร่างอ้วนให้เด่นชัดมากขึ้น และมีความหนาเกินไปทำให้ชุดเสื้อผ้าไม่สวยและแข็งเกินไป

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความอ่อนช้อยของเส้นบนเสื้อผ้าและการใช้เส้นบนแบบตัดเสื้อผ้า

ตารางที่ 4.7 ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับความคิดเห็นความอ่อนช้อยของเส้นบนเสื้อผ้า

1	มีความจำเป็นที่จะต้องปรับแบบตัดให้มีความอ่อนช้อย	5	71.43
2	ไม่จำเป็นต้องปรับแบบตัดให้มีความอ่อนช้อย	2	28.57
เหตุผล เนื่องจาก	1) เส้นที่มีความอ่อนช้อยจะช่วยทำให้มองดูแล้วนุ่มนวลสวยงามขึ้น ดังภาพประกอบ จะเห็นได้ว่าแผ่นหลังมีความอ่อนช้อยมากกว่าด้านหน้า (ด้านหน้ามองดูตรงๆจึงทำให้มองดูแล้วเเอวไม่ได้เล็กลงกว่าเดิมซึ่งแผ่นหลังจะมองดูเเอวเล็กลงกว่าความเป็นจริง) 2) เส้นของแบบตัดที่มีความอ่อนช้อยจะทำให้สรีระของสตรีมีส่วนเว้า ส่วนโค้งมองดูหวานแล้วมีชีวิตชีวามากขึ้น 3) การแบ่งเส้นบนแบบตัดแผ่นหน้าเมื่อเทียบกับแผ่นหลังแล้วแผ่นหน้ามีความตรงและสัดส่วนของผู้สวมใส่มองดูเป็นสี่เหลี่ยม จึงควรให้มีการแบ่งเส้นบนแบบตัดใหม่โดยให้เลียนแบบแผ่นหลัง เพื่อให้ความอ่อนช้อยของเส้นนำสายตาให้มองดูมีสัดส่วน ออก เเอวและสะโพกมากยิ่งขึ้น 4) ควรปรับแนวตัดตอนบนแบบตัดให้มีความโค้งของอก เเอว สะโพก โดยดูจากความโค้งของแบบตัดชิ้นหลัง		

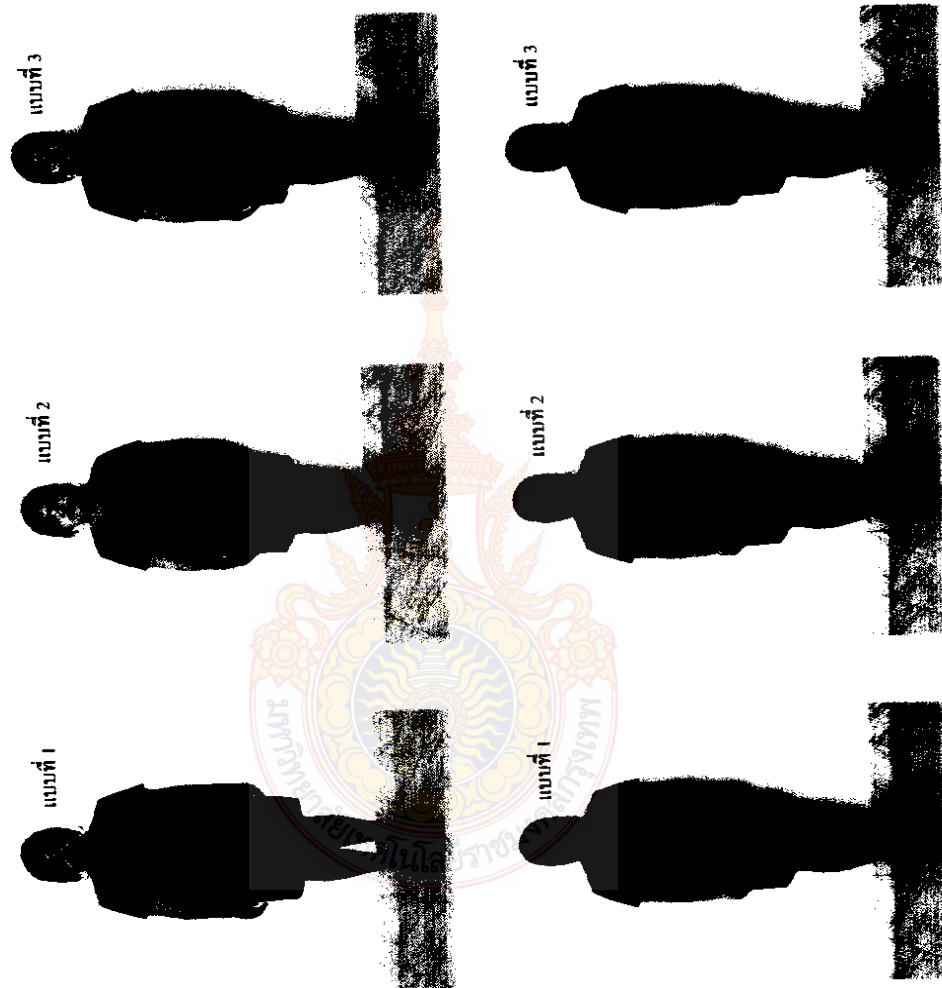
ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญจากการตอบแบบสอบถามรอบที่ 3 จากตารางที่ 4.7 แสดงให้เห็นว่า ผู้เชี่ยวชาญได้ให้ความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับความอ่อนข้อของเส้นบนเสื้อผ้า ว่ามีความจำเป็นที่จะต้องปรับแบบตัดให้มีความอ่อนข้อ ในลำดับที่ 1 มีความถี่สูงสุดถึง 5 คิดเป็นร้อยละ 71.43 และไม่มีความจำเป็นที่จะต้องปรับแบบตัดให้มีความอ่อนข้อ ในลำดับที่ 2 มีความถี่เท่ากับ 2 คิดเป็นร้อยละ 28.57

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล จากแบบสอบถามรอบที่ 4

ในการรวบรวมผลการวิเคราะห์ข้อมูล จากแบบสอบถามรอบที่ 4 เพื่อศึกษาความอ่อนข้อของเส้นบนเสื้อผ้าให้เหมาะสมกับสตรีที่มีรูปร่างอ้วน โดยเป็นคำถามแบบปลายเปิดและแบบมาตราส่วนประมาณค่าที่ให้ผู้เชี่ยวชาญได้แสดงความคิดเห็น จากแผนภาพแสดงการเปรียบเทียบสตรีรูปร่างอ้วนสวมใส่เสื้อผ้าที่มีความอ่อนข้อของเส้นบนเสื้อผ้าทั้ง 3 แบบ โดยในแต่ละแบบจะมีภาพประกอบทั้งหมดเป็นภาพด้านหน้าและด้านหลัง ผู้วิจัยได้รวบรวมความคิดเห็นและสรุปนำเสนอในรูปแบบของค่าเฉลี่ย ความถี่และร้อยละ

ความอ่อนช้อยของเส้นบนเสื้อผ้า

ภาพประกอบที่ 4.5 ความอ่อนช้อยของเส้นบนเสื้อผ้า

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับความอ่อนข้อของเส้นบนเสื้อผ้า ทั้ง 3 แบบว่าแบบใดมีผลทำให้สตรีที่มีรูปร่างอ้วนสวมใส่แล้วมองดูผอมลงและสูงขึ้นจากเดิม

ตารางที่ 4.8 ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับความอ่อนข้อของเส้นบนเสื้อผ้า ที่มีผลทำให้สตรีที่มีรูปร่างอ้วนสวมใส่แล้วมองดูผอมลงและสูงขึ้นและเสริมบุคลิกให้อ่อนหวาน นุ่มนวลกว่าเดิมมากขึ้น

ความอ่อน ข้อของเส้น	มากที่สุด		มาก		ปานกลาง		น้อย		น้อยที่สุด		ค่าเฉลี่ย
	ความถี่ (จำนวน)	ร้อยละ	ความถี่ (จำนวน)	ร้อยละ	ความถี่ (จำนวน)	ร้อยละ	ความถี่ (จำนวน)	ร้อยละ	ความถี่ (จำนวน)	ร้อยละ	
แบบที่ 1	-	-	2	28.57	2	28.57	1	14.29	2	28.57	2.57
แบบที่ 2	4	57.14	1	14.29	1	14.29	-	-	1	14.29	4.00
แบบที่ 3	-	-	3	42.86	2	28.57	2	28.57	-	-	3.14

ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญจากการตอบแบบสอบถามรอบที่ 4 จากตารางที่ 4.8 แสดงให้เห็นว่า ผู้เชี่ยวชาญได้ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับความอ่อนข้อของเส้นบนเสื้อผ้าทั้ง 3 แบบ พบว่า ในลำดับที่ 1 แบบที่ 2 มีผลทำให้สตรีที่มีรูปร่างอ้วนสวมใส่แล้วมองดูผอมลงและสูงขึ้นจากเดิมระดับมากที่สุดถึงระดับน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 โดยระดับมากที่สุดมีความถี่เท่ากับ 4 คิดเป็นร้อยละ 57.14 ระดับมากมีความถี่เท่ากับ 1 คิดเป็น ร้อยละ 14.29 ระดับปานกลางมีความถี่เท่ากับ 1 คิดเป็น ร้อยละ 14.29 และระดับน้อยที่สุดมีความถี่เท่ากับ 1 คิดเป็น ร้อยละ 14.29

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความอ่อนข้อของเส้นบนเสื้อผ้าและการใช้เส้นบนแบบตัดเสื้อผ้า

2.1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความอ่อนข้อของเส้นบนเสื้อผ้าทั้ง 3 แบบนั้นเพียงพอในการอำพรางให้สตรีที่มีรูปร่างอ้วน สวมใส่แล้วมองดูผอมลงและสูงขึ้นจากเดิม จากแบบสอบถามรอบที่ 4 มีดังนี้

1) ความอ่อนข้อของเส้นบนเสื้อผ้าแบบที่ 2 และแบบที่ 3 มีผลต่อสายตาใกล้เคียงกันมากโดยทั้ง 2 แบบมีจุดเด่นในการโน้มน้าวสายตาต่างกัน คือ แบบที่ 2 มีการคอดเอวให้เส้นใกล้เคียงกัน จึงทำให้มองดูเอวเล็กลง ในขณะที่แบบที่ 3 มีการผายเส้นชายกระโปรงให้บานออกก็จะทำให้เอวดูเล็กลงด้วยเช่นกัน เมื่อพิจารณาแล้วทั้ง 2 แบบทำให้รูปร่างเพรียวและสูงขึ้นรวมทั้งมองดูทรวดทรงดี

มีความนุ่มนวลอ่อนช้อยมากขึ้น สรุปได้ว่าเส้นตรง ๆ อย่างเดียวตามแนวตั้งอาจทำให้มองดูสูง แต่ไม่อ่อนช้อยเท่ากับเส้นที่มีความโค้งเข้าตามทรวงทรงและนำสายตาผู้มองให้แบ่งรูปร่างตามแนวเส้น

2) ความอ่อนช้อยของเส้น 2 เส้นในระยะห่างเท่ากันในแบบที่ 2 จะมองดูกลมลงและสูงขึ้นจากเดิมและอ่อนช้อยมากที่สุด จึงเหมาะสมกับคนอ้วนให้แลดูกลมลงและในแบบที่ 3 เป็นความกว้างของเส้นชายกระโปรงจึงมองดูอ้วนขึ้น

3) ความอ่อนช้อยของเส้นบนเสื้อผ้า ในแบบที่ 2 มีขนาด ความกว้างของเส้นและจำนวนเส้นที่เพียงพอต่อการอำพรางรูปร่างในการสวมใส่ เพราะว่าถ้าเส้นมากกว่านี้และมีสีขาวจะทำให้ดูสีสว่างและอาจทำให้อ้วนมากขึ้น

4) ความอ่อนช้อยของเส้นบนเสื้อผ้าทั้ง 3 แบบมีความแตกต่างกันเพียงเล็กน้อยในการอำพรางรูปร่างของผู้สวมใส่ และอำพรางได้ในระดับหนึ่งถ้าต้องการอำพรางให้ได้มากจะต้องประกอบด้วยองค์ประกอบหลาย ๆ อย่าง เช่น สี ลวดลาย ความลึกของคอเสื้อ รูปแบบของคอเสื้อ นอกจากนั้น นักออกแบบผ้าเสื้อผ้าหรือนักออกแบบแบบตัด จะต้องรู้วิธีการนำเส้นมาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับผู้สวมใส่ เพราะถ้าใช้โดยไม่ระมัดระวังอาจจะทำให้มีผลเสียก็ได้

5) ความอ่อนช้อยของเส้นบนเสื้อผ้าทั้ง 3 แบบน่าจะเพียงพอ เนื่องจากถ้าใช้เส้นโค้งที่มีความอ่อนช้อยมากกว่านี้ อาจทำให้มองดูรูปร่างกว้างหรืออ้วนขึ้นกว่าเดิม

2.2 ความคิดเห็นด้านการใช้เส้นบนแบบตัดเสื้อผ้า เพื่อที่จะช่วยให้สตรีที่มีรูปร่างอ้วนมีความมั่นใจมากขึ้น จากแบบสอบถามรอบที่ 4 มีดังนี้

1) เส้นแนวตั้งมีผลมากต่อการนำสายตาให้มองขึ้นลงตามความสูงและช่วยเพิ่มความสูงโดยอัตโนมัติ ในขณะที่ความผอมเพรียวขึ้นอยู่กับการแบ่งร่างกายออกเป็น ส่วน ๆ ส่วนความอ่อนช้อยและเส้นที่ช่วยให้ผอมเพรียวดูมีทรวงทรงดีขึ้นนั้นขึ้นอยู่กับการโค้งเว้าของเส้นที่ใช้ลงตาผู้พบเห็น ด้วยการนำสายตาให้มีความรู้สึกว่าเอวคอด สะโพกผายออกหรือไหล่กว้างขึ้นล้วนทำให้ทรวงทรงดีขึ้น เช่น กระโปรงปลายบาน จะช่วยให้สตรีที่มีสะโพกใหญ่ ต้นขาใหญ่ดูดีขึ้น เนื่องจากปลายที่บานของกระโปรงนำสายตาไปที่เอวให้เล็กลงและไม่รัดรูปที่ต้นขามากเกินไป

2) ความสั้นยาวของกระโปรง ตัวเสื้อ แขนเสื้อและความลึกของคอเสื้อก็มีส่วนในการอำพรางสตรีที่มีรูปร่างอ้วน

3) ระยะห่างของเส้น 2 เส้นไม่จำเป็นต้องให้ขนานหรือเท่ากันตลอด ทำให้มองดูแข็งแรงเกินไป อาจให้ช่วงห่างของเส้น เล็กใหญ่ได้ตามความเหมาะสม อาจตกแต่งบริเวณเส้นด้วยวัสดุตกแต่งเพิ่มเติม ขึ้นอยู่กับการเลือกใช้ให้เหมาะสม หรือตามสมัยนิยม

4) การใช้เส้นบนแบบตัดเสื้อผ้าควรเลือกใช้ลักษณะของเส้นให้เหมาะกับรูปร่าง เนื่องจากรูปร่างมีหลายลักษณะแต่ละลักษณะจะเหมาะสมกับเส้นที่แตกต่างกันออกไป รวมถึงขนาด และตำแหน่งของการวางเส้นบนแบบตัด หากใช้ให้เหมาะสมกับสตรีที่มีรูปร่างอ้วนแต่ละลักษณะแล้ว จะช่วยอำพรางรูปร่างได้ดีขึ้น

5) สตรีที่มีรูปร่างอ้วนควรหลีกเลี่ยงการใช้เส้นบนตัวเสื้อที่โดดเด่นจนเกินไป ควรจะเน้น ตรงเส้นแนวตัดต่อแทน เช่น ตัดต่อเส้นบนแบบตัดหลาย ๆ ชิ้นแล้ววางเส้นแนวตัดต่อให้สมดุลกับแบบ เสื้อที่ต้องการก็จะทำให้ผู้สวมใส่มีความมั่นใจมากขึ้น

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล จากแบบสอบถามทั้ง 4 รอบ

แบบสอบถามในรอบนี้ประกอบด้วยแบบสอบถามรอบที่ 1 เพื่อศึกษาดำแหน่งของเส้นบนเสื้อผ้าให้เหมาะสมกับสตรีที่มีรูปร่างอ้วน แบบสอบถามรอบที่ 2 เพื่อศึกษาจำนวนของเส้นบนเสื้อผ้าให้เหมาะสมกับสตรีที่มีรูปร่างอ้วน แบบสอบถามรอบที่ 3 เพื่อศึกษาขนาดของเส้นบนเสื้อผ้าให้เหมาะสมกับสตรีที่มีรูปร่างอ้วน แบบสอบถามรอบที่ 4 เพื่อศึกษาความอ่อนช้อยของเส้นบนเสื้อผ้าให้เหมาะสมกับสตรีที่มีรูปร่างอ้วน เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญทบทวนความคิดเห็นว่าต้องการยืนยันหรือเปลี่ยนแปลงความคิดเห็นหรือไม่ พร้อมภาพประกอบจากผลการทดลองและตารางสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งกลุ่มดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.9 ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับตำแหน่งของเส้นบนเสื้อผ้าที่มองเห็นเส้นชัดเจนกับเสื้อผ้าที่มีตำแหน่งเส้นบนเสื้อผ้าที่มองเห็นเส้นไม่ชัดเจน

1	มีเส้นมองเห็นได้ชัดเจน	7	100
เหตุผล เนื่องจาก	1) เส้นแบ่งตามแนวตั้งผ่านเกล็ดทรงช่วยให้น้ำสายตามองขึ้นลงทำให้ดูสูงขึ้น 2) เส้นแบ่งลำตัวออกเป็น 3 ส่วน ทำให้น้ำสายตารู้สึกว่ารูปร่างถูกแบ่งย่อยทำให้มองดู 3) เส้นเป็นตัวแบ่งความกว้างของรูปร่าง (เสื้อผ้า) ทำให้น้ำสายตาแคบลงจึงทำให้ผอมลง 4) การมีเส้นที่ชัดเจนในแนวตั้งจะนำสายตาให้มองตามความสูงทำให้ผู้ สวมใส่เสื้อผ้านั้นๆ มองดูผอมลงและสูงขึ้นจากเดิม 5) การมีเส้นทำให้เกิดจุดมองเห็นและนำสายตาในการมองเห็นและ อ้าพรางได้ชัดเจนและทำให้ดูแล้วสูงขึ้น		

ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับตำแหน่งของเส้นบนเสื้อผ้าที่มองเห็นเส้นชัดเจนกับเสื้อผ้าที่มีตำแหน่งเส้นบนเสื้อผ้าที่มองเห็นเส้นไม่ชัดเจน จากตารางที่ 4.9 พบว่าผู้เชี่ยวชาญทุกท่านยืนยันความคิดเห็นเดิม คือ ตำแหน่งของเส้นบนเสื้อผ้าที่มีเส้นมองเห็นได้ชัดเจนมีผลทำให้สตรีที่มีรูปร่างอ้วนสวมใส่แล้วมองดูผอมลงและสูงขึ้นจากเดิม มีความถี่สูงสุดถึง 7 คิดเป็นร้อยละ 100

ตารางที่ 4.10 ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับตำแหน่งของเส้นบนเสื้อผ้าที่มีผลทำให้สตรีที่มีรูปร่างอ้วนสวมใส่แล้วมองดูผอมลงหรือสูงขึ้นจากเดิม

ตำแหน่ง ของเส้น แบบที่	มากที่สุด		มาก		ปานกลาง		น้อย		น้อยที่สุด		ค่าเฉลี่ย
	ความถี่ (จำนวน)	ร้อยละ	ความถี่ (จำนวน)	ร้อยละ	ความถี่ (จำนวน)	ร้อยละ	ความถี่ (จำนวน)	ร้อยละ	ความถี่ (จำนวน)	ร้อยละ	
1	5	71.43	2	28.57	-	-	-	-	-	-	4.71
2	-	-	-	-	-	-	1	14.29	6	85.71	1.14
3	-	-	-	-	2	28.57	4	57.14	1	14.29	2.14
4	2	28.57	5	71.43	-	-	-	-	-	-	4.29
5	-	-	-	-	5	71.43	2	28.57	-	-	2.71

ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับตำแหน่งของเส้นบนเสื้อผ้าทั้ง 5 แบบ จากตารางที่ 4.10 พบว่า ผู้เชี่ยวชาญทุกท่านยืนยันความคิดเห็นเดิม คือ ในลำดับที่ 1 แบบที่ 1 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.71 ลำดับที่ 3 แบบที่ 5 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.17 และลำดับที่ 5 แบบที่ 2 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.14

ส่วนในลำดับที่ 2 แบบที่ 4 มีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นจาก 4.14 เป็น 4.29 และ ในลำดับที่ 4 แบบที่ 3 มีค่าเฉลี่ยลดลงจาก 2.28 เป็น 2.14 ซึ่งพบว่า ผู้เชี่ยวชาญบางท่านมีการเปลี่ยนแปลงความคิดเห็น แต่ลำดับที่ยังคงเดิม

ตารางที่ 4.11 ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับจำนวนของเส้นบนเสื้อผ้า ที่มีผลทำให้สตรีที่มีรูปร่างอ้วนสวมใส่แล้วมองดูผอมลงและสูงขึ้นจากเดิม

จำนวน ของเส้น	มากที่สุด		มาก		ปานกลาง		น้อย		น้อยที่สุด		ค่าเฉลี่ย
	ความถี่ (จำนวน)	ร้อยละ	ความถี่ (จำนวน)	ร้อยละ	ความถี่ (จำนวน)	ร้อยละ	ความถี่ (จำนวน)	ร้อยละ	ความถี่ (จำนวน)	ร้อยละ	
1	-	-	4	57.14	2	28.57	1	14.29	-	-	3.43
2	4	57.14	3	42.86	-	-	-	-	-	-	4.57
3	-	-	-	-	5	71.43	1	14.29	1	14.29	2.57

ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับจำนวนของเส้นบนเสื้อผ้าทั้ง 3 เส้น จากตารางที่ 4.11 พบว่า ผู้เชี่ยวชาญบางท่านมีการเปลี่ยนแปลงความคิดเห็น แต่ลำดับที่ยังคงเดิม คือ ในลำดับที่ 1 จำนวน 2 เส้น มีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นจาก 4.14 เป็น 4.57 และในลำดับที่ 3 จำนวน 3 เส้น มีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นจาก 2.00 เป็น 2.57

ส่วนในลำดับที่ 2 จำนวน 1 เส้น มีค่าเฉลี่ยลดลงจาก 3.57 เป็น 3.43

ตารางที่ 4.12 ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับขนาดของเส้นบนเสื้อผ้า ที่มีผลทำให้สตรีที่มีรูปร่างอ้วนสวมใส่แล้วมองดูผอมลงและสูงขึ้นจากเดิม

ขนาด ของเส้น	มากที่สุด		มาก		ปานกลาง		น้อย		น้อยที่สุด		ค่าเฉลี่ย
	ความถี่ (จำนวน)	ร้อยละ	ความถี่ (จำนวน)	ร้อยละ	ความถี่ (จำนวน)	ร้อยละ	ความถี่ (จำนวน)	ร้อยละ	ความถี่ (จำนวน)	ร้อยละ	
บาง (2 มิลลิเมตร)	1	14.29	1	14.29	5	71.43	-	-	-	-	3.43
ปานกลาง (4 มิลลิเมตร)	3	42.86	4	57.14	-	-	-	-	-	-	4.43
หนา (6 มิลลิเมตร)	1	14.29	1	14.29	2	28.57	3	42.86	-	-	3.00

ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับขนาดของเส้นบนเสื้อผ้าทั้ง 3 ขนาด จากตารางที่ 4.12 พบว่า ผู้เชี่ยวชาญบางท่านมีการเปลี่ยนแปลงความคิดเห็น แต่ลำดับที่ยังคงเดิม คือ ในลำดับที่ 1 ขนาดเส้นปานกลาง (4 มิลลิเมตร) มีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นจาก 4.00 เป็น 4.43 ในลำดับที่ 2 ขนาดเส้นบาง (2 มิลลิเมตร) มีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นจาก 2.86 เป็น 3.43 และในลำดับที่ 3 ขนาดเส้นหนา (6 มิลลิเมตร) มีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นจาก 2.71 เป็น 3.00

ตารางที่ 4.13 ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับความอ่อนห้อยของเส้นบนเสื้อผ้า ที่มีผลทำให้สตรีที่มีรูปร่างอ้วนสวมใส่แล้วมองดูผอมลงและสูงขึ้นและเสริมบุคลิกให้อ่อนหวาน นุ่มนวลกว่าเดิมมากขึ้น

ความอ่อน ห้อยของเส้น	มากที่สุด		มาก		ปานกลาง		น้อย		น้อยที่สุด		ค่าเฉลี่ย
	ความถี่ (จำนวน)	ร้อยละ	ความถี่ (จำนวน)	ร้อยละ	ความถี่ (จำนวน)	ร้อยละ	ความถี่ (จำนวน)	ร้อยละ	ความถี่ (จำนวน)	ร้อยละ	
แบบที่ 1	-	-	1	14.29	5	71.43	1	14.29	-	-	3.00
แบบที่ 2	5	71.43	2	28.57	-	-	-	-	-	-	4.71
แบบที่ 3	1	14.29	4	57.14	2	28.57	-	-	-	-	3.86

ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับความอ่อนห้อยของเส้นบนเสื้อผ้าทั้ง 3 แบบ จากตารางที่ 4.13 พบว่า ผู้เชี่ยวชาญบางท่านมีการเปลี่ยนแปลงความคิดเห็น แต่ลำดับที่ยังคงเดิม คือ ในลำดับที่ 1 แบบที่ 2 มีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นจาก 4.00 เป็น 4.71 ในลำดับที่ 2 แบบที่ 3 มีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นจาก 3.14 เป็น 3.86 และในลำดับที่ 3 แบบที่ 1 มีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นจาก 2.57 เป็น 3.00

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเพื่อศึกษาลักษณะของเส้นบนเสื้อผ้าให้เหมาะสมกับสตรีที่มีรูปร่างอ้วน ในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง โดยการตัดเย็บชุดเสื้อสตรีที่มีรูปร่างอ้วน จากกลุ่มตัวอย่าง เป็นแบบชุดติดกันทรงตรง คอรูปตัววี แขนสั้น จากผ้าสีดำพื้นเป็นสีของตัวชุดและสีเทาพื้นเป็นสีของเส้น และรวบรวมข้อมูลโดยใช้กระบวนการทางเทคนิคเดลฟาย (Delphi Technique) ซึ่งกลุ่มผู้เชี่ยวชาญที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มีจำนวนทั้งสิ้น 7 ท่าน และใช้เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลรวม 4 รอบ เมื่อสรุปวิเคราะห์ผลจากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญทั้ง 4 รอบ ผู้วิจัยได้นำข้อมูลจากผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญจากการตอบแบบสอบถามทั้ง 4 รอบ เกี่ยวกับตำแหน่งของเส้นบนเสื้อผ้า จำนวนของเส้นบนเสื้อผ้า ขนาดของเส้นบนเสื้อผ้าและความอ่อนช้อยของเส้นบนเสื้อผ้าให้เหมาะสมกับสตรีที่มีรูปร่างอ้วน

สรุปผลการวิจัย

จากวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อศึกษาลักษณะของเส้นบนเสื้อผ้าให้เหมาะสมกับสตรีที่มีรูปร่างอ้วนสวมใส่แล้วมองดูอมลงและสูงขึ้นจากเดิม สรุปได้ดังต่อไปนี้

รอบที่ 1 สรุปผลการวิจัยตำแหน่งของเส้นบนเสื้อผ้า จากการตอบแบบสอบถามรอบที่ 1 ผู้เชี่ยวชาญได้ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับตำแหน่งของเส้นบนเสื้อผ้าที่มีเส้นมองเห็นได้ชัดเจนกับเสื้อผ้าที่มีตำแหน่งเส้นบนเสื้อผ้าที่มองเห็นเส้นไม่ชัดเจน พบว่า ตำแหน่งของเส้นบนเสื้อผ้าที่มีเส้นมองเห็นได้ชัดเจนสามารถลงตาให้ผู้สวมใส่มองดูอมลงและสูงขึ้น มีความถี่สูงสุดถึง 7 คิดเป็นร้อยละ 100 โดยมีตำแหน่งของเส้นบนเสื้อผ้าที่มีผลทำให้สตรีที่มีรูปร่างอ้วนสวมใส่แล้วมองดูอมลงและสูงขึ้นจากเดิม ผลสรุปตามลำดับดังต่อไปนี้

ลำดับที่ 1 ตำแหน่งของเส้นบนเสื้อผ้า แบบที่ 1 มีผลทำให้สตรีที่มีรูปร่างอ้วนสวมใส่แล้วมองดูอมลงและสูงขึ้นจากเดิมระดับมากที่สุดถึงระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.71 โดยระดับมากที่สุดมีความถี่เท่ากับ 5 คิดเป็นร้อยละ 71.43 และระดับมากมีความถี่เท่ากับ 2 คิดเป็นร้อยละ 28.57

ลำดับที่ 2 ตำแหน่งของเส้นบนเสื้อผ้าในแบบที่ 4 มีผลทำให้สตรีที่มีรูปร่างอ้วนสวมใส่แล้ว มองดูผอมลงและสูงขึ้นจากเดิมระดับมากที่สุดถึงระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.29 โดยระดับมากที่สุดมีความถี่เท่ากับ 2 คิดเป็นร้อยละ 28.57 และระดับมากมีความถี่ เท่ากับ 5 คิดเป็นร้อยละ 71.43

ลำดับที่ 3 ตำแหน่งของเส้นบนเสื้อผ้าในแบบที่ 5 มีผลทำให้สตรีที่มีรูปร่างอ้วนสวมใส่แล้ว มองดูผอมลงและสูงขึ้นจากเดิมระดับปานกลางถึงระดับน้อย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.71 โดยระดับปานกลางมีความถี่เท่ากับ 5 คิดเป็นร้อยละ 71.43 และระดับน้อยมีความถี่เท่ากับ 2 คิดเป็นร้อยละ 28.57

ลำดับที่ 4 ตำแหน่งของเส้นบนเสื้อผ้าในแบบที่ 3 มีผลทำให้สตรีที่มีรูปร่างอ้วนสวมใส่แล้ว มองดูผอมลงและสูงขึ้นจากเดิมระดับมากถึงระดับน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.14 โดยระดับปานกลางมีความถี่เท่ากับ 2 คิดเป็นร้อยละ 28.57 ระดับน้อยมีความถี่เท่ากับ 4 คิดเป็นร้อยละ 57.14 และระดับน้อยที่สุดมีความถี่เท่ากับ 1 คิดเป็นร้อยละ 14.29

ลำดับที่ 5 ตำแหน่งของเส้นบนเสื้อผ้าในแบบที่ 2 มีผลทำให้สตรีที่มีรูปร่างอ้วนสวมใส่แล้ว มองดูผอมลงและสูงขึ้นจากเดิมระดับน้อยถึงระดับน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.14 โดยระดับน้อยมีความถี่เท่ากับ 1 คิดเป็นร้อยละ 14.29 และระดับน้อยที่สุดมีความถี่ เท่ากับ 6 คิดเป็นร้อยละ 85.71

รอบที่ 2 สรุปผลการวิจัยจำนวนของเส้นบนเสื้อผ้า จากการตอบแบบสอบถามรอบที่ 2 ผู้เชี่ยวชาญได้ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับจำนวนของเส้นบนเสื้อผ้าที่มีผลทำให้สตรีที่มีรูปร่างอ้วนสวมใส่แล้วมองดูผอมลงและสูงขึ้นจากเดิม ผลสรุปตามลำดับดังต่อไปนี้

ลำดับที่ 1 จำนวนของเส้นบนเสื้อผ้า ที่มีจำนวน 2 เส้น มีผลทำให้สตรีที่มีรูปร่างอ้วนสวมใส่แล้วมองดูผอมลงและสูงขึ้นจากเดิมระดับมากที่สุดถึงระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.57 โดยระดับมากที่สุดมีความถี่เท่ากับ 4 คิดเป็นร้อยละ 57.14 และระดับมากมีความถี่เท่ากับ 3 คิดเป็นร้อยละ 42.86

ลำดับที่ 2 จำนวนของเส้นบนเสื้อผ้า ที่มีจำนวน 1 เส้น มีผลทำให้สตรีที่มีรูปร่างอ้วนสวมใส่แล้วมองดูผอมลงและสูงขึ้นจากเดิมระดับมากถึงระดับน้อย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.43 โดยระดับมากมีความถี่เท่ากับ 4 คิดเป็นร้อยละ 57.14 ระดับปานกลางมีความถี่เท่ากับ 2 คิดเป็นร้อยละ 28.57 และระดับปานกลางมีความถี่เท่ากับ 1 คิดเป็นร้อยละ 14.29

ลำดับที่ 3 จำนวนของเส้นบนเสื้อผ้า ที่มีจำนวน 3 เส้น มีผลทำให้สตรีที่มีรูปร่างอ้วนสวมใส่แล้วมองดูผอมลงและสูงขึ้นจากเดิมระดับปานกลางถึงระดับน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.57 โดยระดับปานกลางมีความถี่เท่ากับ 5 คิดเป็นร้อยละ 71.43 ระดับน้อยมีความถี่เท่ากับ 1 คิดเป็นร้อยละ 14.29 และระดับน้อยที่สุดมีความถี่เท่ากับ 1 คิดเป็นร้อยละ 14.29

รอบที่ 3 สรุปผลการวิจัยขนาดของเส้นบนเสื้อผ้า จากการตอบแบบสอบถามรอบที่ 3 ผู้เชี่ยวชาญได้ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับขนาดของเส้นบนเสื้อผ้าที่มีผลทำให้สตรีที่มีรูปร่างอ้วนสวมใส่แล้วมองดูผอมลงและสูงขึ้นจากเดิม ผลสรุปตามลำดับดังต่อไปนี้

ลำดับที่ 1 ขนาดของเส้นบนเสื้อผ้า ที่มีขนาดปานกลาง (4 มิลลิเมตร) มีผลทำให้สตรีที่มีรูปร่างอ้วนสวมใส่แล้วมองดูผอมลงและสูงขึ้นจากเดิมระดับมากที่สุดถึงระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.43 โดยระดับมากที่สุดมีความถี่เท่ากับ 3 คิดเป็นร้อยละ 42.86 และระดับมากมีความถี่เท่ากับ 4 คิดเป็นร้อยละ 57.14

ลำดับที่ 2 ขนาดของเส้นบนเสื้อผ้า ที่มีขนาดบาง (2 มิลลิเมตร) มีผลทำให้สตรีที่มีรูปร่างอ้วนสวมใส่แล้วมองดูผอมลงและสูงขึ้นจากเดิมระดับมากที่สุดถึงระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.43 โดยระดับมากที่สุดมีความถี่เท่ากับ 1 คิดเป็นร้อยละ 14.29 ระดับมากมีความถี่เท่ากับ 1 คิดเป็นร้อยละ 14.29 และระดับปานกลางมีความถี่เท่ากับ 5 คิดเป็นร้อยละ 71.43

ลำดับที่ 3 ขนาดของเส้นบนเสื้อผ้า ที่มีขนาดหนา (6 มิลลิเมตร) มีผลทำให้สตรีที่มีรูปร่างอ้วนสวมใส่แล้วมองดูผอมลงและสูงขึ้นจากเดิมระดับมากที่สุดถึงระดับน้อย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.00 โดยระดับมากที่สุดมีความถี่เท่ากับ 1 คิดเป็นร้อยละ 14.29 ระดับมากมีความถี่เท่ากับ 1 คิดเป็นร้อยละ 14.29 ระดับปานกลางมีความถี่เท่ากับ 2 คิดเป็นร้อยละ 28.57 และระดับน้อยมีความถี่เท่ากับ 3 คิดเป็นร้อยละ 42.86

รอบที่ 4 สรุปผลการวิจัยความอ่อนช้อยของเส้นบนเสื้อผ้า จากการตอบแบบสอบถามรอบที่ 4 ผู้เชี่ยวชาญได้ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับความอ่อนช้อยของเส้นบนเสื้อผ้าที่มีผลทำให้สตรีที่มีรูปร่างอ้วนสวมใส่แล้วมองดูผอมลงและสูงขึ้นจากเดิม ผลสรุปตามลำดับดังต่อไปนี้

ลำดับที่ 1 ความอ่อนช้อยของเส้นบนเสื้อผ้า แบบที่ 2 มีผลทำให้สตรีที่มีรูปร่างอ้วนสวมใส่แล้วมองดูผอมลงและสูงขึ้นจากเดิมระดับมากที่สุดถึงระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.71 โดยระดับมากที่สุดมีความถี่เท่ากับ 5 คิดเป็นร้อยละ 71.43 และระดับมากมีความถี่เท่ากับ 2 คิดเป็นร้อยละ 28.57

ลำดับที่ 2 ความอ่อนช้อยของเส้นบนเสื้อผ้า แบบที่ 3 มีผลทำให้สตรีที่มีรูปร่างอ้วนสวมใส่แล้วมองดูผอมลงและสูงขึ้นจากเดิมระดับมากที่สุดถึงระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.86 โดยระดับมากที่สุดมีความถี่เท่ากับ 1 คิดเป็นร้อยละ 14.29 ระดับมากมีความถี่เท่ากับ 4 คิดเป็นร้อยละ 57.14 และระดับปานกลางมีความถี่เท่ากับ 2 คิดเป็นร้อยละ 28.57

ลำดับที่ 3 ความอ่อนช้อยของเส้นบนเสื้อผ้า แบบที่ 1 มีผลทำให้สตรีที่มีรูปร่างอ้วนสวมใส่แล้วมองดูผอมลงและสูงขึ้นจากเดิมระดับมากถึงระดับน้อย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.00 โดยระดับมากมีความถี่เท่ากับ 1 คิดเป็นร้อยละ 14.29 ระดับปานกลางมีความถี่เท่ากับ 5 คิดเป็นร้อยละ 71.43 และระดับน้อยมีความถี่เท่ากับ 1 คิดเป็นร้อยละ 14.29

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยทำให้ทราบว่าเสื้อผ้าที่มีการออกแบบโดยการใช้เส้นแนวตั้งมีผลต่อการนำสายตาให้มองขึ้นลงตามความสูงและช่วยเพิ่มความสูง ในขณะที่ความผอมเพรียวขึ้นอยู่กับจำนวนเส้นที่แบ่งร่างกายออกเป็นส่วน ๆ สำหรับขนาดของเส้นที่เหมาะสมสามารถอำพรางรูปร่างให้มองดูผอมและสูงขึ้นได้และความอ่อนช้อยของเส้นสามารถนำสายตาให้มองดูรูปร่างมีสัดส่วนมากยิ่งขึ้น โดยสามารถนำสายตาให้มองเห็นภาพรวมที่ปรากฏต่อสายตาและเป็นภาพลวงตาให้รูปร่างสมส่วนมากขึ้น เช่น คนที่มีรูปร่างเตี้ยสามารถลวงตาให้มองดูสูงขึ้นจากเดิมและคนที่มีรูปร่างอ้วนสามารถลวงตาให้มองดูผอมลงจากเดิม ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของ เสรี เรืองเนตร์ (2549: 11-13) นอกจากนี้เส้นแนวตั้งให้ความรู้สึกถึงความสูง ความสง่างามจึงสามารถอำพรางรูปร่างให้มองดูผอมและสูงขึ้นในขณะที่เส้นโค้งให้ความรู้สึกถึงความอ่อนช้อยและรู้สึกสบายตา มาโนช กงกะนันท์ (2549: 65) ได้กล่าวว่า เส้นโค้งให้ความรู้สึกสบายตาแสดงออกถึงความอ่อนโยน การออกแบบเสื้อผ้าสำหรับสตรีที่มีรูปร่างอ้วนนั้นควรนำหลักการใช้เส้นบนเสื้อผ้าย่อมมีความหมายกับผู้สวมใส่และเสริมบุคลิกภาพให้มีความสง่างาม ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ญาดา ชาวสกุล (2543: 321) ที่พบว่า โครงสร้างที่เน้นเส้นตั้งจึงเหมาะสมในการแสดงบุคลิกสง่างามมากกว่าโครงสร้างเส้นอื่น แต่อย่างไรก็ตามการออกแบบแบบตัดโดยการใช้เส้นบนเสื้อผ้านั้นแต่เพียงอย่างเดียวนั้นยังไม่เพียงพอ แต่สามารถช่วยในการอำพรางรูปร่างได้ในระดับหนึ่ง ซึ่งการออกแบบเสื้อผ้าที่สามารถช่วยให้สตรีที่มีรูปร่างอ้วนสวมใส่แล้วมองดูผอมลงและสูงขึ้นจากเดิมเพื่อเพิ่มความมั่นใจมากขึ้นนั้นจะต้องคำนึงถึงองค์ประกอบอื่นๆอีกหลายด้าน ได้แก่ สี รูปทรง เนื้อผ้า ลวดลายผ้า น้ำหนักผ้า แบบเสื้อ เช่น ลักษณะของคอเสื้อ ความลึกของคอเสื้อ ลักษณะของแขนเสื้อ ความยาวของแขนเสื้อ ลักษณะรูปทรงตัวเสื้อ ตลอดจนความยาวของตัวเสื้อ

แบบกระโปรง เช่น รูปทรงของกระโปรง ความยาวกระโปรง แบบกางเกง เช่น รูปทรงของกางเกง ความยาวกางเกง ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นองค์ประกอบสำคัญในการออกแบบเสื้อผ้าเพื่ออำพรางรูปร่างให้สตรีที่มีรูปร่างอ้วนกลมใส่แล้วมองดูผอมลงและสูงขึ้นจากเดิม

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

การออกแบบเสื้อผ้าสำหรับสตรีที่มีรูปร่างอ้วนตำแหน่งของเส้นบนเสื้อผ้าที่แนวเกล็ดนั้นยังไม่เพียงพอในการอำพรางรูปร่างจะต้องมีส่วนประกอบอื่น ๆ เช่น ความถี่-ห่างของเส้น, ลวดลายเล็ก-ใหญ่, ความด้าน-ความมันของเนื้อผ้า, น้ำหนักของเนื้อผ้า ความเข้ม-อ่อนของสี และการใช้เส้นในแนวเฉียงเพื่อทำให้รูปร่างมองดูสูงขึ้นและเพิ่มเสน่ห์ให้น่าสนใจในแบบเสื้อนั้น ๆ

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาลักษณะของเส้นให้เหมาะสมกับสตรีที่มีรูปร่างอ้วน ซึ่งในการออกแบบเสื้อผ้าสำหรับอำพรางรูปร่างและส่งเสริมบุคลิกให้ดูดียิ่งขึ้นนั้น ควรจะได้มีการศึกษาวิจัยเพิ่มเติมในเรื่องดังต่อไปนี้

- 1) ศึกษาแนวทางการใช้สีให้เหมาะสมกับสตรีที่มีรูปร่างอ้วน เช่น การใช้สีกลมกลืน, สีตัดกัน ฯลฯ
- 2) ศึกษาลักษณะของเนื้อผ้าให้เหมาะสมสตรีที่มีรูปร่างอ้วนหรือ รูปร่างผอม เช่น ผ้าเนื้อหนา ผ้าเนื้อปานกลาง ผ้าเนื้อบาง ฯลฯ
- 3) ศึกษาลักษณะของลวดลายผ้าให้เหมาะสมสตรีที่มีรูปร่างอ้วนหรือ รูปร่างผอม เช่น การใช้ผ้าลายทางถี่, ห่าง ฯลฯ
- 4) ศึกษาแบบของเสื้อผ้าให้เหมาะสมกับสตรีที่มีรูปร่างอ้วนโดยการนำเส้น สี เนื้อผ้า ลวดลาย ความลึกของคอเสื้อ รูปแบบของคอเสื้อ ปกเสื้อ และรูปทรงของเสื้อผ้ามาออกแบบให้ผสมผสานกัน เพื่อที่จะช่วยปรับปรุงภาพลักษณ์ที่ดีขึ้น เพื่อส่งผลต่อความรู้สึกที่ดีต่อตนเองซึ่งก่อให้เกิดความมั่นใจ ถ้าเสื้อผ้านั้นสามารถอำพรางจุดด้อยและเสริมจุดเด่นของรูปร่าง
- 5) ศึกษาเปรียบเทียบการมีเกล็ดด้านหน้าและแนวเส้นกลางตัวเส้นเดี่ยวหรือเส้นคู่ในตำแหน่งอื่นๆ
- 6) ศึกษาเปรียบเทียบสัดส่วนช่องว่างระหว่างเส้นที่ไม่ใช่ตำแหน่งแนวเกล็ดด้านหน้า

บรรณานุกรม

- กาญจนา ภาควิชาศิลป. 2529. การออกแบบเสื้อตามลักษณะทางกายวิภาค. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- จารุพรรณ ทรัพย์ปรง. 2543. การออกแบบเครื่องแต่งกาย. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- จิตรพิ ขวาลาวณย์. 2549. การตัดเย็บเสื้อผ้าสตรี. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: โอ.เอส.พรีนติ้ง เฮาส์.
- จิตรพิ ขวาลาวณย์. 2551. การออกแบบเครื่องแต่งกาย. กรุงเทพฯ: อินฟอร์มีเดียพรีนติ้ง.
- ญาดา ขวาลกุล. 2543. การใช้ที่ว่างเพื่อสื่อสารบุคลิกภาพของงานออกแบบเรขศิลป์ 2 มิติ จากประวัติศาสตร์เรขศิลป์. ภาควิชาภูมิสถาปัตย์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เดบอราห์ ลินน์ ดาร์ลิง. 2548. สวยได้ตามสไตล์คุณ. แปลจาก Dress to Look Your Best. โดย เฉิดฉวี แสงจันทร์. กรุงเทพฯ: อัมรินทร์พรีนติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.
- ธนพรรณ บุญยรัตกลิน. 2543. "สร้างบุคลิกใหม่ดีไซน์โดยคุณ" กรุงเทพฯ: สมาคมอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มไทย.
- ธานินทร์ ศิลป์จารุ. 2550. การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย spss. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: วี. อินเตอร์พรีนซ์.
- นวลจิตต์ เรืองศรีใส. 1998. การวาดแบบเสื้อผ้า. กรุงเทพฯ: กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม.
- มาลา ฤทธินิม. 2543. "กลพรางหุ่นคุณสวยเสมอ" กรุงเทพฯ: สมาคมอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มไทย.
- มานิช กงกะนันท์. 2549. ศิลปะการออกแบบ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: Core Function.
- ลีอาร์ เฟลตอน. 2547. แต่งยังไงไม่ให้อ้วน. แปลจาก Does This Make Me Look Fat?. กรุงเทพฯ: พีดับบลิวพรีนติ้ง.
- เลอสม สถาปิตานนท์. 2537. การออกแบบคืออะไร. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: กราฟฟิคแอนด์พับลิเคชันส์.
- วิชัย ฉกามานนท์. 2543. แนวทางการลดต้นทุนของอุตสาหกรรมผลิตยาเม็ดแผนปัจจุบัน. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- วิรัตน์ ต้นเดชาธนรัตน์. 2549. สถิติสิ่งทอไทย. กรุงเทพฯ: เพอร์เฟคพลัส ดีไซน์ แอนด์พรีนซ์.
- ศรันยา เกษมบุญญากร. 2551. "เสื้อผ้าเฉพาะสำหรับผู้มีปัญหาการเคลื่อนไหว" วารสารคหเศรษฐศาสตร์. 51,1 (มกราคม-เมษายน): 55

บรรณานุกรม (ต่อ)

- ศรียาญจนา พลอาสา. 2544. **ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการตัดสินใจทำแบบตัดเสื้อผ้าของโรงงานอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มไทย: ภาควิชาผ้าและเครื่องแต่งกาย คณะคหกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล.**
- สุรัตน์ รัตนสุข. และนรมิตร ลีวัฒนมงคล. ม.ป.ป. **คู่มือการออกแบบแฟชั่น.** กรุงเทพฯ: สารมวชน.
- เสรี เรืองเนตร. 2549. ศิลปะประยุกต์. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- อนุกุล พลศิริ. 2550. "แนวทางการป้องกันโรคอ้วนในเด็กนักเรียน" **วารสารคหเศรษฐศาสตร์.** 50,3 (กันยายน-ธันวาคม): 48
- อารี สุทธิพันธุ์. 2528. **ศิลปนิพนธ์: พิมพ์ครั้งที่ 3.** กรุงเทพฯ: กระดาษสา.
- อุพรศรี บุตรศรี. 2545. "เอกสารประกอบการสอนวิชาออกแบบแฟชั่น 3" **คณะคหกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล.**
- มติชน. 2007. "ภัยอ้วนยังคุกคาม 8 ปีทะลุ 1.5 พันล้าน" [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก: <http://www.food-resources.org/news/view.php?id=283>. (วันที่สืบค้น 10 มีนาคม 2551)
- ข่าวสด. 2007. "โรงงานสิ่งทอ 109 แห่งปิดตัวลง" [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก: <http://www.ftawatch.org/news/view.php?id=11865>. (วันที่สืบค้น 12 มีนาคม 2551)
- วัลลภ พรเรืองวงศ์. 2007. "อ้วนกับความดันโลหิตสูง" [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก: [http://www.gotoknow.org/blog/health 2 you/95188](http://www.gotoknow.org/blog/health%20you/95188). (วันที่สืบค้น 12 มีนาคม 2551)
- "การออกแบบ" 2008. [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก: <http://www.mew6.com/composer/art/line.php> (วันที่สืบค้น 15 มีนาคม 2551)
- "หลักศิลปประยุกต์เพื่อใช้ในการแต่งกาย" 2008. [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก: <http://www.fafafa.site40.net/Fashion?html>. (วันที่สืบค้น 4 เมษายน 2551)
- "ผอมด้วยเสื้อผ้า" 2008. [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก: http://www.madamfatty.com/new_tip_lookgood_fashion?html. (วันที่สืบค้น 4 เมษายน 2551)
- "เสื้อผ้า การออกแบบเสื้อผ้า" 2009. [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก: <http://www.designer.blog.mthai.com>. (วันที่สืบค้น 4 เมษายน 2551)

ภาคผนวก ก

จดหมายเรียนเชิญเป็นคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญ

ที่ ศธ.0579.08 /พิเศษ

สาขาวิชาสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม
คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

18 สิงหาคม พ.ศ. 2551

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญในการวิเคราะห์งานวิจัยระดับปริญญาโท
เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์มาลา ฤทธินิม

ด้วยนางวินิทร สอนพรินทร์ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม คณะ
อุตสาหกรรมสิ่งทอ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง
“การพัฒนาการออกแบบแบบตัดโดยการใช้เส้นบนเสื้อผ้าให้เหมาะสมกับสตรีที่มีรูปร่างอ้วน” ทั้งนี้เพื่อ
นำข้อมูลที่ได้มาประกอบการทำวิทยานิพนธ์ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาดำแหน่งของเส้นบนเสื้อผ้า,
จำนวนของเส้นบนเสื้อผ้า, ขนาดของเส้นบนเสื้อผ้าและความอ่อนนุ่มของเส้นบนเสื้อผ้า

การทำวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้จะรวบรวมข้อมูลโดยใช้กระบวนการทางเทคนิคเดลฟาย (Delphi
Technique) ซึ่งจะรวบรวมผลการวิเคราะห์จากคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญ 7 ท่านจำนวน 4 รอบ ดังนี้
รอบที่ 1 เพื่อศึกษาดำแหน่งของเส้นบนเสื้อผ้า ให้เหมาะสมกับสตรีที่มีรูปร่างอ้วน รอบที่ 2 เพื่อ
ศึกษาจำนวนของเส้นบนเสื้อผ้า ให้เหมาะสมกับสตรีที่มีรูปร่างอ้วน รอบที่ 3 เพื่อศึกษาขนาดของเส้น
บนเสื้อผ้า ให้เหมาะสมกับสตรีที่มีรูปร่างอ้วน รอบที่ 4 เพื่อศึกษาความอ่อนนุ่มของเส้นบนเสื้อผ้า ให้
เหมาะสมกับสตรีที่มีรูปร่างอ้วน ทั้งนี้เพื่อให้ได้ความสำคัญ ความเที่ยงตรงและความเชื่อมั่นของการวิจัย
แบบเทคนิคเดลฟาย (Delphi Technique) สำหรับข้อมูลที่ท่านได้ทำการวิเคราะห์ทั้ง 4 รอบ จะ
นำไปใช้เพื่อการวิจัยตามหลักของการวิจัยอย่างเคร่งครัด และจะสรุปผลการวิจัยให้ท่านทราบต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อเรียนเชิญเป็นคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญดังกล่าวและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นางมนวดี วัจนะพุกกะ)

คณบดีคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอ

สำนักงานคณบดี

คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอ

โทร. 0 2286 3596 ต่อ 2148

โทรสาร 0 2286 3596 ต่อ 1254

ที่ ศธ.0579.08 /พิเศษ

สาขาวิชาสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม
คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

18 สิงหาคม พ.ศ. 2551

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญในการวิเคราะห์งานวิจัยระดับปริญญาโท
เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์จุฑาทิพ รัตนะนราพันธ์

ด้วยนางวินิทร สอนพรินทร์ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม คณะ
อุตสาหกรรมสิ่งทอ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง
“การพัฒนาการออกแบบแบบตัดโดยการใช้เส้นบนเสื้อผ้าให้เหมาะสมกับสตรีที่มีรูปร่างอ้วน” ทั้งนี้เพื่อ
นำข้อมูลที่ได้มาประกอบการทำวิทยานิพนธ์ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาดำแหน่งของเส้นบนเสื้อผ้า,
จำนวนของเส้นบนเสื้อผ้า, ขนาดของเส้นบนเสื้อผ้าและความอ่อนนุ่มของเส้นบนเสื้อผ้า

การทำวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้จะรวบรวมข้อมูลโดยใช้กระบวนการทางเทคนิคเดลฟาย (Delphi
Technique) ซึ่งจะรวบรวมผลการวิเคราะห์จากคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญ 7 ท่านจำนวน 4 รอบ ดังนี้
รอบที่ 1 เพื่อศึกษาดำแหน่งของเส้นบนเสื้อผ้า ให้เหมาะสมกับสตรีที่มีรูปร่างอ้วน รอบที่ 2 เพื่อ
ศึกษาจำนวนของเส้นบนเสื้อผ้า ให้เหมาะสมกับสตรีที่มีรูปร่างอ้วน รอบที่ 3 เพื่อศึกษาขนาดของเส้น
บนเสื้อผ้า ให้เหมาะสมกับสตรีที่มีรูปร่างอ้วน รอบที่ 4 เพื่อศึกษาความอ่อนนุ่มของเส้นบนเสื้อผ้า ให้
เหมาะสมกับสตรีที่มีรูปร่างอ้วน ทั้งนี้เพื่อให้ได้ความสำคัญ ความเที่ยงตรงและความเชื่อมั่นของการวิจัย
แบบเทคนิคเดลฟาย (Delphi Technique) สำหรับข้อมูลที่ท่านได้ทำการวิเคราะห์ทั้ง 4 รอบ จะ
นำไปใช้เพื่อการวิจัยตามหลักของการวิจัยอย่างเคร่งครัด และจะสรุปผลการวิจัยให้ท่านทราบต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อเรียนเชิญเป็นคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญดังกล่าวและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นางมนวดี วัจนะพุกกะ)

คณบดีคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอ

สำนักงานคณบดี

คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอ

โทร. 0 2286 3596 ต่อ 2148

โทรสาร 0 2286 3596 ต่อ 1254

ที่ ศธ. 0579.08 /พิเศษ

สาขาวิชาสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม
คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

18 สิงหาคม พ.ศ. 2551

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญในการวิเคราะห์งานวิจัยระดับปริญญาโท
เรียน อาจารย์ณภัทร ยศยิ่งยง

ด้วยนางวินิทร สอนพรินทร์ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การพัฒนาการออกแบบแบบตัดโดยการใช้เส้นบนเสื้อผ้าให้เหมาะสมกับสตรีที่มีรูปร่างอ้วน” ทั้งนี้เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาประกอบการทำวิทยานิพนธ์ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาตำแหน่งของเส้นบนเสื้อผ้า, จำนวนของเส้นบนเสื้อผ้า, ขนาดของเส้นบนเสื้อผ้าและความอ่อนนุ่มของเส้นบนเสื้อผ้า

การทำวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้จะรวบรวมข้อมูลโดยใช้กระบวนการทางเทคนิคเดลฟาย (Delphi Technique) ซึ่งจะรวบรวมผลการวิเคราะห์จากคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญ 7 ท่านจำนวน 4 รอบ ดังนี้ รอบที่ 1 เพื่อศึกษาตำแหน่งของเส้นบนเสื้อผ้า ให้เหมาะสมกับสตรีที่มีรูปร่างอ้วน รอบที่ 2 เพื่อศึกษาจำนวนของเส้นบนเสื้อผ้า ให้เหมาะสมกับสตรีที่มีรูปร่างอ้วน รอบที่ 3 เพื่อศึกษาขนาดของเส้นบนเสื้อผ้า ให้เหมาะสมกับสตรีที่มีรูปร่างอ้วน รอบที่ 4 เพื่อศึกษาความอ่อนนุ่มของเส้นบนเสื้อผ้า ให้เหมาะสมกับสตรีที่มีรูปร่างอ้วน ทั้งนี้เพื่อให้ได้ความสำคัญ ความเที่ยงตรงและความเชื่อมั่นของการวิจัยแบบเทคนิคเดลฟาย (Delphi Technique) สำหรับข้อมูลที่ท่านได้ทำการวิเคราะห์ทั้ง 4 รอบ จะนำไปใช้เพื่อการวิจัยตามหลักของการวิจัยอย่างเคร่งครัด และจะสรุปผลการวิจัยให้ท่านทราบต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อเรียนเชิญเป็นคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญดังกล่าวและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นางมนวดี วัจนะพุกกะ)

คณบดีคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอ

สำนักงานคณบดี

คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอ

โทร. 0 2286 3596 ต่อ 2148

โทรสาร 0 2286 3596 ต่อ 1254

ที่ ศธ.0579.08 /พิเศษ

สาขาวิชาสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม
คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

18 สิงหาคม พ.ศ. 2551

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญในการวิเคราะห์งานวิจัยระดับปริญญาโท
เรียน อาจารย์สุภาพร ตาไช

ด้วยนางวินิทร สอนพรินทร์ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม คณะ
อุตสาหกรรมสิ่งทอ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง
"การพัฒนาการออกแบบแบบตัดโดยการใช้เส้นบนเลื้อยผ้าให้เหมาะสมกับสตรีที่มีรูปร่างอ้วน" ทั้งนี้เพื่อ
นำข้อมูลที่ได้มาประกอบการทำวิทยานิพนธ์ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาตำแหน่งของเส้นบนเลื้อยผ้า,
จำนวนของเส้นบนเลื้อยผ้า, ขนาดของเส้นบนเลื้อยผ้าและความอ่อนช้อยของเส้นบนเลื้อยผ้า

การทำวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้จะรวบรวมข้อมูลโดยใช้กระบวนการทางเทคนิคเดลฟาย (Delphi
Technique) ซึ่งจะรวบรวมผลการวิเคราะห์จากคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญ 7 ท่านจำนวน 4 รอบ ดังนี้
รอบที่ 1 เพื่อศึกษาตำแหน่งของเส้นบนเลื้อยผ้าให้เหมาะสมกับสตรีที่มีรูปร่างอ้วน รอบที่ 2 เพื่อ
ศึกษาจำนวนของเส้นบนเลื้อยผ้าให้เหมาะสมกับสตรีที่มีรูปร่างอ้วน รอบที่ 3 เพื่อศึกษาขนาดของเส้น
บนเลื้อยผ้าให้เหมาะสมกับสตรีที่มีรูปร่างอ้วน รอบที่ 4 เพื่อศึกษาความอ่อนช้อยของเส้นบนเลื้อยผ้า ให้
เหมาะสมกับสตรีที่มีรูปร่างอ้วน ทั้งนี้เพื่อให้ได้ความสำคัญ ความเที่ยงตรงและความเชื่อมั่นของการวิจัย
แบบเทคนิคเดลฟาย (Delphi Technique) สำหรับข้อมูลที่ท่านได้ทำการวิเคราะห์ทั้ง 4 รอบ จะ
นำไปใช้เพื่อการวิจัยตามหลักของการวิจัยอย่างเคร่งครัด และจะสรุปผลการวิจัยให้ท่านทราบต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อเรียนเชิญเป็นคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญดังกล่าวและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นางมนวดี วัจนะพุกกะ)

คณบดีคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอ

สำนักงานคณบดี

คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอ

โทร. 0 2286 3596 ต่อ 2148

โทรสาร 0 2286 3596 ต่อ 1254

ที่ ศธ.0579.08 /พิเศษ

สาขาวิชาสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม
คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

18 สิงหาคม พ.ศ. 2551

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญในการวิเคราะห์งานวิจัยระดับปริญญาโท
เรียน นางนงลักษณ์ กล้าเกิดผล

ด้วยนางวินิทร สอนพรินทร์ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม คณะ
อุตสาหกรรมสิ่งทอ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง
“การพัฒนาการออกแบบแบบตัดโดยการใช้เส้นบนเสื้อผ้าให้เหมาะสมกับสตรีที่มีรูปร่างอ้วน” ทั้งนี้เพื่อ
นำข้อมูลที่ได้มาประกอบการทำวิทยานิพนธ์ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาตำแหน่งของเส้นบนเสื้อผ้า,
จำนวนของเส้นบนเสื้อผ้า, ขนาดของเส้นบนเสื้อผ้าและความอ่อนนุ่มของเส้นบนเสื้อผ้า

การทำวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้จะรวบรวมข้อมูลโดยใช้กระบวนการทางเทคนิคเดลฟาย (Delphi
Technique) ซึ่งจะรวบรวมผลการวิเคราะห์จากคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญ 7 ท่านจำนวน 4 รอบ ดังนี้
รอบที่ 1 เพื่อศึกษาตำแหน่งของเส้นบนเสื้อผ้า ให้เหมาะสมกับสตรีที่มีรูปร่างอ้วน รอบที่ 2 เพื่อ
ศึกษาจำนวนของเส้นบนเสื้อผ้า ให้เหมาะสมกับสตรีที่มีรูปร่างอ้วน รอบที่ 3 เพื่อศึกษาขนาดของเส้น
บนเสื้อผ้า ให้เหมาะสมกับสตรีที่มีรูปร่างอ้วน รอบที่ 4 เพื่อศึกษาความอ่อนนุ่มของเส้นบนเสื้อผ้า ให้
เหมาะสมกับสตรีที่มีรูปร่างอ้วน ทั้งนี้เพื่อให้ได้ความสำคัญ ความเที่ยงตรงและความเชื่อมั่นของการวิจัย
แบบเทคนิคเดลฟาย (Delphi Technique) สำหรับข้อมูลที่ท่านได้ทำการวิเคราะห์ทั้ง 4 รอบ จะ
นำไปใช้เพื่อการวิจัยตามหลักของการวิจัยอย่างเคร่งครัด และจะสรุปผลการวิจัยให้ท่านทราบต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อเรียนเชิญเป็นคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญดังกล่าวและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นางมนตรี วัฒนพงษ์)

คณบดีคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอ

สำนักงานคณบดี

คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอ

โทร. 0 2286 3596 ต่อ 2148

โทรสาร 0 2286 3596 ต่อ 1254

ภาคผนวก ข

ประวัติผู้เชี่ยวชาญ

ประวัติผู้เชี่ยวชาญ

1. ชื่อ ผู้ช่วยศาสตราจารย์มาลา นามสกุล ฤทธินิม
2. ตำแหน่งวิชาการ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ระดับ 8
ตำแหน่งบริหาร -
3. สถานที่ทำงานปัจจุบัน คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
ธัญบุรี ถนน รังสิต-นครนายก แขวง คลองหก อำเภอ ธัญบุรี จังหวัด ปทุมธานี
รหัสไปรษณีย์ 12110 โทรศัพท์ 0-2549-3179
4. คุณวุฒิทางการศึกษาสูงสุด ปริญญาโท ครุศาสตร์อุตสาหกรรมฯ
คอ.ม.(บริหารอาชีวและเทคนิคศึกษา)
5. ที่อยู่ปัจจุบัน เลขที่ 19 / 85 หมู่บ้าน ถิ่นทร หมู่ที่ 9 ซอย วิภาวดีรังสิต 35
ถนน วิภาวดีรังสิต แขวง ลีกัน เขต ดอนเมือง จังหวัด กรุงเทพมหานคร
รหัสไปรษณีย์ 10210 โทรศัพท์ 0-2536-1453 โทรศัพท์มือถือ 08-1692-0191
6. ประสบการณ์ในการทำงาน
 - 2521 – ปัจจุบัน อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
 - อดีตรองคณบดีฝ่ายวิจัยและพัฒนา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
 - กรรมการจัดการแข่งขันฝีมือแรงงาน ระดับชาติ
 - กรรมการจัดการแข่งขันฝีมือแรงงาน ระดับอาเซียน ณ ประเทศ มาเลเซีย

ประวัติผู้เชี่ยวชาญ

1. ชื่อ อาจารย์ณภัทร นามสกุล ยศยิ่งยง
2. ตำแหน่งวิชาการ อาจารย์ระดับ 7
ตำแหน่งบริหาร หัวหน้าสาขาวิชาการออกแบบแฟชั่น
3. สถานที่ทำงานปัจจุบัน คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
กรุงเทพ ถนน เจริญกรุง แขวง ยานนาวา เขต สาทร จังหวัด กรุงเทพมหานคร
รหัสไปรษณีย์ 10120 โทรศัพท์ 0-2211-2052
4. คุณวุฒิทางการศึกษาสูงสุด ปริญญาโท คหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
(ผ้าและเครื่องแต่งกาย)
5. ที่อยู่ปัจจุบัน เลขที่ 69/528 หมู่บ้าน วี.เค. โฮม หมู่ที่ 4 ซอย ท่าข้าม
ถนน พระรามที่ 2 แขวง ท่าข้าม เขต บางขุนเทียน จังหวัด กรุงเทพมหานคร
รหัสไปรษณีย์ 10150 โทรศัพท์ 0-2896-7776 โทรศัพท์มือถือ 08-7933-4878
6. ประสบการณ์ในการทำงาน
 - อาจารย์ประจำสาขาวิชาการออกแบบแฟชั่น
 - อาจารย์สอนประจำวิชาการออกแบบแฟชั่น, ประวัติเครื่องแต่งกาย, เคมีผ้า,
การวิเคราะห์ และวางแผนแฟชั่น, การจัดการสินค้าแฟชั่น,
โครงการพิเศษด้านแฟชั่นเครื่องแต่งกาย
 - ที่ปรึกษาด้านการออกแบบของโครงการ T-DET
 - กรรมการตรวจสอบมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.)

ประวัติผู้เชี่ยวชาญ

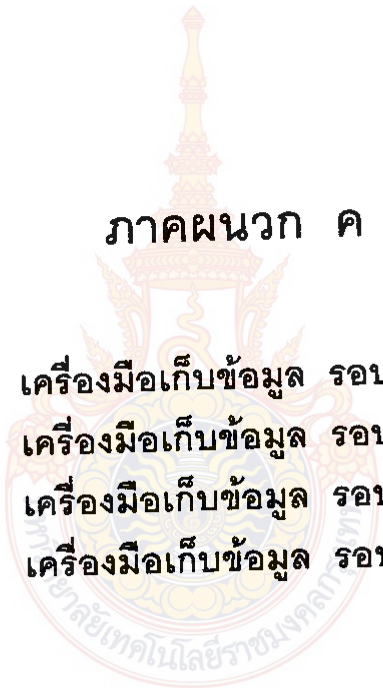
1. ชื่อ อาจารย์สุภาพร นามสกุล ตาไช
2. ตำแหน่งวิชาการ อาจารย์ ระดับ 7
ตำแหน่งบริหาร -
3. สถานที่ทำงานปัจจุบัน คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
กรุงเทพ ถนน นางลิ้นจี่ แขวงทุ่งมหาเมฆ เขต สาทร จังหวัด กรุงเทพมหานคร
รหัสไปรษณีย์ 10120 โทรศัพท์ 0-2287-9600 ต่อ 2184
4. คุณวุฒิทางการศึกษาสูงสุด ปริญญาโท คศ.ม (คหกรรมศาสตร์)
5. ที่อยู่ปัจจุบัน เลขที่ 2 หมู่บ้าน - หมู่ที่ - ซอย - ถนน นางลิ้นจี่
แขวง ทุ่งมหาเมฆ เขต สาทร จังหวัด กรุงเทพมหานคร
รหัสไปรษณีย์ 10120 โทรศัพท์ 0-2287-9600 ต่อ 2184 โทรศัพท์มือถือ 08-7065-0666
6. ประสบการณ์ในการทำงาน
 - ช่างทำแบบตัดห้องตัวอย่าง (บริษัทเอกชน) 1 ปี
 - อาจารย์สอนประจำวิชาทางด้านแบบตัดและการตัดเย็บ

ประวัติผู้เชี่ยวชาญ

1. ชื่อ นางนงลักษณ์ นามสกุล กล้าเกิดผล
2. ตำแหน่งวิชาการ Patterner
ตำแหน่งบริหาร -
3. สถานที่ทำงานปัจจุบัน บริษัทไทยวาโก้ จำกัด (มหาชน)
ถนน ลาธุประดิษฐ์ แขวง บางโคล่ เขต บางคอแหลม จังหวัด กรุงเทพมหานคร
รหัสไปรษณีย์ 10120 โทรศัพท์ 0-2289-3100 ต่อ 258
4. คุณวุฒิทางการศึกษาสูงสุด ปริญญาตรี คหกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาผ้าและเครื่องแต่งกาย
5. ที่อยู่ปัจจุบัน เลขที่ 617 หมู่บ้าน เศรษฐกิจ หมู่ที่ 6 ซอย เศรษฐกิจ 7 ถนน เพชรเกษม
แขวง หลักสอง เขต บางแค จังหวัด กรุงเทพมหานคร รหัสไปรษณีย์ 10160
โทรศัพท์ 0-2444-2439 โทรศัพท์มือถือ 0-8950-5488
6. ประสบการณ์ในการทำงาน
Patterner บริษัทไทยวาโก้ จำกัด 17 ปี

ประวัติผู้เชี่ยวชาญ

1. ชื่อ นางกัญญนันท์ นามสกุล ดีพริยานนท์
2. ตำแหน่งวิชาการ Patterner
ตำแหน่งบริหาร -
3. สถานที่ทำงานปัจจุบัน บริษัทไทยวาโก้ จำกัด (มหาชน)
ถนน สาธุประดิษฐ์ แขวง บางโคล่ เขต บางคอแหลม จังหวัด กรุงเทพมหานคร
รหัสไปรษณีย์ 10120 โทรศัพท์ 0-2289-3100
4. คุณวุฒิทางการศึกษาสูงสุด ปริญญาตรี คหกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาผ้าและเครื่องแต่งกาย และ Certificate in fashion
Study สาขา fashion Creation
จาก Bunka fashion Academy (Thailand)
5. ที่อยู่ปัจจุบัน เลขที่ 1/11 หมู่บ้าน - หมู่ที่ - ซอย ปริยานนท์ ถนน สาธุประดิษฐ์
แขวง บางโพงพาง เขต ยานนาวา จังหวัด กรุงเทพมหานคร รหัสไปรษณีย์ 10120
โทรศัพท์ 0-2294-3927 โทรศัพท์มือถือ 08-9137-7629
6. ประสบการณ์ในการทำงาน
Patterner บริษัทไทยวาโก้ จำกัด 8 ปี

ภาคผนวก ค

- เครื่องมือเก็บข้อมูล รอบที่ 1
- เครื่องมือเก็บข้อมูล รอบที่ 2
- เครื่องมือเก็บข้อมูล รอบที่ 3
- เครื่องมือเก็บข้อมูล รอบที่ 4

ที่ ศธ.5079.08 / 1055

สาขาวิชาสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม
คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

18 สิงหาคม พ.ศ. 2551

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถาม

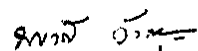
เรียน ท่านผู้เชี่ยวชาญตอบแบบสอบถาม

ด้วยนางวินิทร สอนพริษฐ์ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "การพัฒนารอกแบบแบบตัดโดยการใช้เส้นบนเสื้อผ้าให้เหมาะสมกับสตรีที่มีรูปร่างอ้วน" ทั้งนี้เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาประกอบการทำวิทยานิพนธ์ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาดำแหน่งของเส้นบนเสื้อผ้า, จำนวนของเส้นบนเสื้อผ้า, ขนาดของเส้นบนเสื้อผ้าและความอ่อนช้อยของเส้นบนเสื้อผ้า

การทำวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้จะรวบรวมข้อมูลโดยใช้กระบวนการทางเทคนิคเดลฟาย (Delphi Technique) ซึ่งจะใช้แบบสอบถามจำนวน 4 รอบ ดังนี้ รอบที่ 1 เพื่อศึกษาดำแหน่งของเส้นบนเสื้อผ้า ให้เหมาะสมกับสตรีที่มีรูปร่างอ้วน รอบที่ 2 เพื่อศึกษาจำนวนของเส้นบนเสื้อผ้า ให้เหมาะสมกับสตรีที่มีรูปร่างอ้วน รอบที่ 3 เพื่อศึกษาขนาดของเส้นบนเสื้อผ้า ให้เหมาะสมกับสตรีที่มีรูปร่างอ้วน รอบที่ 4 เพื่อศึกษาความอ่อนช้อยของเส้นบนเสื้อผ้า ให้เหมาะสมกับสตรีที่มีรูปร่างอ้วน ทั้งนี้เพื่อให้ได้ความสำคัญ ความเที่ยงตรงและความเชื่อมั่นของการวิจัยแบบเทคนิคเดลฟาย (Delphi Technique) สำหรับข้อมูลที่ท่านกรุณาตอบแบบสอบถามทั้ง 4 รอบ จะนำไปใช้เพื่อการวิจัยตามหลักของการวิจัยอย่างเคร่งครัด และจะสรุปผลการวิจัยให้ท่านทราบต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(นางมนวดี วิจนะพุกกะ)

คณบดีคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอ

สำนักงานคณบดี

คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอ

โทร. 0 2286 3596 ต่อ 2148

โทรสาร 0 2286 3596 ต่อ 1254

แบบสอบถามประกอบการทำวิทยานิพนธ์ รอบที่ 1

เรื่อง

การพัฒนาการออกแบบแบบตัดโดยการใช้เส้นบนเสื้อผ้าให้เหมาะสมกับสตรีที่มีรูปร่างอ้วน : เพื่อศึกษาดำแหน่งของเส้นบนเสื้อผ้าให้เหมาะสมกับสตรีที่มีรูปร่างอ้วน

คำชี้แจง แบบสอบถามในรอบนี้ ขอให้ท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญ ช่วยแสดงความคิดเห็นในเรื่อง : การพัฒนาการออกแบบแบบตัดโดยการใช้เส้นบนเสื้อผ้าให้เหมาะสมกับสตรีที่มีรูปร่างอ้วน : เพื่อศึกษาดำแหน่งของเส้นบนเสื้อผ้าให้เหมาะสมกับสตรีที่มีรูปร่างอ้วน โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน

ตอนที่ 1 ช่วยกรุณาตอบคำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นในเรื่องเสื้อผ้าที่มีตำแหน่งเส้นบนเสื้อผ้าที่มองเห็นเส้นได้ชัดเจน กับเสื้อผ้าที่มีตำแหน่งเส้นบนเสื้อผ้าที่มองไม่เห็นเส้น ว่าเสื้อผ้าแบบใดมีผลทำให้สตรีที่มีรูปร่างอ้วนสวมใส่แล้วมองดูผอมลงและสูงขึ้นจากเดิม

ตอนที่ 2 ช่วยกรุณาจัดลำดับระดับความคิดเห็นตามที่ท่านเห็นด้วยกับตำแหน่งของเส้นบนเสื้อผ้าทั้ง 5 แบบ ว่าแบบใดมีผลทำให้สตรีที่มีรูปร่างอ้วนสวมใส่แล้วมองดูผอมลงและสูงขึ้นจากเดิม

ตอนที่ 3 ช่วยกรุณาตอบคำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นในเรื่อง ตำแหน่งของเส้นบนเสื้อผ้าและการใช้เส้นบนแบบตัดเสื้อผ้า

ข้อความและผลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามของท่านในรอบนี้ ผู้วิจัยจะนำผลเพื่อนำมาสรุปวิเคราะห์ เพื่อสร้างแบบสอบถามในรอบที่ 2 ต่อไป

ตอนที่ 1 ให้ท่านแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับตำแหน่งของเส้นบนเสื้อผ้าที่มีตำแหน่งเส้นบนเสื้อผ้าที่มองเห็นเส้นได้ชัดเจน กับเสื้อผ้าที่มีตำแหน่งเส้นบนเสื้อผ้าที่มองไม่เห็นเส้น ว่าเสื้อผ้าแบบใดมีผลทำให้สตรีที่มีรูปร่างอ้วน สวมใส่แล้วมองดูผอมลงและสูงขึ้นจากเดิม

☐ มีเส้น

☐ ไม่มีเส้น

เนื่องจาก 1).....

.....

.....

2).....

.....

.....

3).....

.....

.....

ตอนที่ 2 ให้ท่านแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับตำแหน่งของเส้นบนเสื้อผ้าทั้ง 5 แบบว่าแบบใดมีผลทำให้สตรีที่มีรูปร่างอ้วน สวมใส่แล้วมองดูผอมลงและสูงขึ้นจากเดิม โปรดใส่หมายเลขค่าน้ำหนักของตัวเลือก ลงในช่อง ☐ หน้าแบบที่... โดยจัดลำดับระดับความคิดเห็นตามที่ท่านเห็นด้วยซึ่งกำหนดไว้ 5 ระดับดังนี้

ระดับความคิดเห็น	ค่าน้ำหนักของตัวเลือก
ผอมลงและสูงขึ้นจากเดิมมากที่สุด	กำหนดให้มีค่าเท่ากับ 5
ผอมลงและสูงขึ้นจากเดิมมาก	กำหนดให้มีค่าเท่ากับ 4
ผอมลงและสูงขึ้นจากเดิมปานกลาง	กำหนดให้มีค่าเท่ากับ 3
ผอมลงและสูงขึ้นจากเดิมน้อย	กำหนดให้มีค่าเท่ากับ 2
ผอมลงและสูงขึ้นจากเดิมน้อยที่สุด	กำหนดให้มีค่าเท่ากับ 1

☐ แบบที่ 1

☐ แบบที่ 2

☐ แบบที่ 3

☐ แบบที่ 4

☐ แบบที่ 5

ตอนที่ 3

3.1 ให้ท่านแสดงความคิดเห็นว่าควรศึกษาตำแหน่งของเส้นอื่นๆ บนเสื้อผ้านอกเหนือจาก 5 แบบดังตอนที่ 2 เพื่อใช้ในการอำพรางรูปร่างให้สตรีที่มีรูปร่างอ้วนหรือไม่

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

3.2 ให้ท่านแสดงความคิดเห็นว่าควรจะมีจำนวนเส้นบนแบบตัดเสื้อสตรีที่มีรูปร่างอ้วนนั้นก็เส้น จึงเหมาะสม เพื่อที่จะช่วยให้สตรีที่มีรูปร่างอ้วนมีบุคลิกที่มีความมั่นใจมากขึ้น

☐ 1 เส้น

☐ 2 เส้น

☐ 3 เส้น

เนื่องจาก 1).....

.....

.....

2).....

.....

.....

3).....

.....

.....

แบบสอบถามประกอบการทำวิทยานิพนธ์ รอบที่ 2

เรื่อง

การพัฒนาการออกแบบแบบตัดโดยการให้เส้นบนเสื้อผ้าให้เหมาะสมกับสตรีที่มีรูปร่างอ้วน : เพื่อศึกษาจำนวนของเส้นบนเสื้อผ้าให้เหมาะสมกับสตรีที่มีรูปร่างอ้วน

คำชี้แจง แบบสอบถามในรอบนี้ ขอให้ท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญ ช่วยแสดงความคิดเห็นในเรื่อง : การพัฒนาการออกแบบแบบตัดโดยการให้เส้นบนเสื้อผ้าให้เหมาะสมกับสตรีที่มีรูปร่างอ้วน : เพื่อศึกษาจำนวนของเส้นบนเสื้อผ้าให้เหมาะสมกับสตรีที่มีรูปร่างอ้วน โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 ช่วยกรุณาจัดลำดับระดับความคิดเห็นตามที่ท่านเห็นด้วยกับจำนวนของเส้นบนเสื้อผ้าซึ่งมีขนาดกว้าง 4 มิลลิเมตรเท่ากันทุกเส้น ทั้ง 3 เส้น ว่าแบบใดมีผลทำให้สตรีที่มีรูปร่างอ้วนสวมใส่แล้วมองดูผอมลงและสูงขึ้นจากเดิม

ตอนที่ 2 ช่วยกรุณาตอบคำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่อง จำนวนของเส้นบนเสื้อผ้าและการให้เส้นบนแบบตัดเสื้อผ้า

ข้อความและผลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามของท่านในรอบนี้ ผู้วิจัยจะนำผลเพื่อนำมาสรุปวิเคราะห์ เพื่อสร้างแบบสอบถามในรอบที่ 3 ต่อไป

ตอนที่ 1 ให้ท่านแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับจำนวนของเส้นบนเสื้อผ้า ซึ่งมีขนาดกว้าง 4 มิลลิเมตรเท่ากันทุกเส้น ในตำแหน่งของเส้นบนเสื้อผ้าว่าจำนวนของเส้นมีผลทำให้สตรีที่มีรูปร่างอ้วน **สวมใส่แล้วมองดูผอมลงและสูงขึ้นจากเดิม** โปรดใส่หมายเลขค่าน้ำหนักของตัวเลือก ลงในช่อง ☐ หน้า...เส้น โดยจัดลำดับระดับความคิดเห็นตามที่ท่านเห็นด้วย ซึ่งกำหนดไว้ 5 ระดับดังนี้

ระดับความคิดเห็น	ค่าน้ำหนักของตัวเลือก
ผอมลงและสูงขึ้นจากเดิมมากที่สุด	กำหนดให้มีค่าเท่ากับ 5
ผอมลงและสูงขึ้นจากเดิมมาก	กำหนดให้มีค่าเท่ากับ 4
ผอมลงและสูงขึ้นจากเดิมปานกลาง	กำหนดให้มีค่าเท่ากับ 3
ผอมลงและสูงขึ้นจากเดิมน้อย	กำหนดให้มีค่าเท่ากับ 2
ผอมลงและสูงขึ้นจากเดิมน้อยที่สุด	กำหนดให้มีค่าเท่ากับ 1

☐ 1 เส้น

☐ 2 เส้น

☐ 3 เส้น

ตอนที่ 2

2.1 ให้ท่านแสดงความคิดเห็นว่าจำนวนของเส้นบนเสื้อผ้า 1 - 3 เส้นนั้นเพียงพอในการอำพรางรูปร่างให้สตรีที่มีรูปร่างอ้วน **สวมใส่แล้วมองดูผอมลงและสูงขึ้นจากเดิม** หรือไม่

.....

.....

.....

2.2 ให้ท่านแสดงความคิดเห็นในด้านการใช้เส้นบนแบบตัดเสื้อผ้า ว่าควรจะมีขนาดของเส้นบนแบบตัดเสื้อผ้าสตรีที่มีรูปร่างอ้วนนั้นควรมีขนาดกว้าง กี่มิลลิเมตรเส้นจึงเหมาะสม เพื่อที่จะช่วยให้สตรีที่มีรูปร่างอ้วนมีบุคลิกที่มีความมั่นใจมากขึ้น

☐ 2 มิลลิเมตร

☐ 4 มิลลิเมตร

☐ 6 มิลลิเมตร

เนื่องจาก 1).....

.....

.....

2).....

.....

.....

แบบสอบถามประกอบการทำวิทยานิพนธ์ รอบที่ 3

เรื่อง

การพัฒนาการออกแบบแบบตัดโดยการใช้เส้นบนเสื้อผ้าให้เหมาะสมกับสตรีที่มี
รูปร่างอ้วน : เพื่อศึกษาขนาดของเส้นบนเสื้อผ้า ให้เหมาะสมกับสตรีที่มีรูปร่างอ้วน

คำชี้แจง แบบสอบถามในรอบนี้ ขอให้ท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญ ช่วยแสดงความคิดเห็นใน
เรื่อง : การพัฒนาการออกแบบแบบตัดโดยการใช้เส้นบนเสื้อผ้าให้เหมาะสมกับสตรี
ที่มีรูปร่างอ้วน : เพื่อศึกษาขนาดของเส้นบนเสื้อผ้า ให้เหมาะสมกับสตรีที่มีรูปร่างอ้วน
โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 ช่วยกรุณาจัดลำดับระดับความคิดเห็นตามที่ท่านเห็นด้วยกับขนาดของ
เส้นบนเสื้อผ้าทั้ง 3 ขนาด ว่าแบบใดมีผลทำให้สตรีที่มีรูปร่างอ้วนสวมใส่แล้วมองดูผอมลง
และสูงขึ้นจากเดิม

ตอนที่ 2 ช่วยกรุณาตอบคำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่อง ความอ่อนช้อย
ของเส้นบนเสื้อผ้าและการใช้เส้นบนแบบตัดเสื้อผ้า

ข้อความและผลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามของท่านในรอบนี้ ผู้วิจัยจะนำผล
เพื่อนำมาสรุปวิเคราะห์ เพื่อสร้างแบบสอบถามในรอบที่ 4 ต่อไป

ตอนที่ 1 ให้ท่านแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับผลของขนาดของเส้นบนเสื้อผ้า ซึ่งทำให้สตรีที่มีรูปร่างอ้วน สวมใส่แล้วมองดูผอมลงและสูงขึ้นจากเดิม โปรดใส่หมายเลขค่าน้ำหนักของตัวเลือกลงในช่อง ☐ หน้า...ขนาด โดยจัดลำดับระดับความคิดเห็นตามที่ท่านเห็นด้วย ซึ่งกำหนดไว้ 5 ระดับดังนี้

ระดับความคิดเห็น	ค่าน้ำหนักของตัวเลือก
ผอมลงและสูงขึ้นจากเดิมมากที่สุด	กำหนดให้มีค่าเท่ากับ 5
ผอมลงและสูงขึ้นจากเดิมมาก	กำหนดให้มีค่าเท่ากับ 4
ผอมลงและสูงขึ้นจากเดิมปานกลาง	กำหนดให้มีค่าเท่ากับ 3
ผอมลงและสูงขึ้นจากเดิมน้อย	กำหนดให้มีค่าเท่ากับ 2
ผอมลงและสูงขึ้นจากเดิมน้อยที่สุด	กำหนดให้มีค่าเท่ากับ 1

- ☐ ขนาดเส้นบาง (2 มิลลิเมตร)
- ☐ ขนาดเส้นปานกลาง (4 มิลลิเมตร)
- ☐ ขนาดเส้นหนา (6 มิลลิเมตร)

ตอนที่ 2

2.1 ให้อ่านแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับขนาดของเส้นบนเสื้อผ้าทั้ง 3 ขนาดนั้นเพียงพอในการ
อำพรางรูปร่างให้สตรีที่มีรูปร่างอ้วน สวมใส่แล้วมองดูกลมลงและสูงขึ้นจากเดิม หรือไม่

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครพนม

2.2 ให้ท่านแสดงความคิดเห็นในด้านการใช้เส้นบนแบบตัดเสื้อผ้า ว่าลักษณะของเส้นในแนวตั้งทั้ง 2 เส้นจากเสื้อผ้าที่ได้ผลของการทดลองนั้นเพียงพอในการอำพรางรูปร่างให้สตรีที่มีรูปร่างอ้วน สวมใส่แล้วมองดูผอมลงและสูงขึ้นจากเดิมแล้วโดยไม่จำเป็นที่จะต้องปรับแบบตัดให้มีความอ่อนช้อย หรือยังไม่เพียงพอในการอำพรางรูปร่างให้สตรีที่มีรูปร่างอ้วนจึงมีความจำเป็นที่จะต้องปรับแบบตัดให้มีความอ่อนช้อยของเส้นบนแบบตัดเสื้อผ้าสตรีที่มีรูปร่างอ้วน

☐ ไม่จำเป็นที่จะต้องปรับแบบตัดให้มีความอ่อนช้อย

☐ มีความจำเป็นที่จะต้องปรับแบบตัดให้มีความอ่อนช้อย (โปรดตอบข้อ 2.3)

เนื่องจาก 1).....

.....

.....

.....

.....

2).....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

3).....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2.3 ให้ท่านแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความอ่อนช้อยของเส้นบนแบบตัดเสื้อผ้าสตรีที่มีรูปร่าง
อ้วนนั้นว่ามีความจำเป็นที่จะต้องปรับแบบตัดให้มีความอ่อนช้อยของเส้นบนแบบตัด เพื่อที่จะช่วยให้
สตรีที่มีรูปร่างอ้วน สวมใส่แล้วมองดูผอมลงและสูงขึ้นจากเดิม และท่านคิดเห็นว่าการปรับแบบตัดให้
มีความอ่อนช้อยอย่างไรจึงเหมาะสม

เนื่องจาก 1).....

.....
.....
.....
.....
.....
.....

2).....

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

3).....

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

แบบสอบถามประกอบการทำวิทยานิพนธ์ รอบที่ 4

เรื่อง

การพัฒนาการออกแบบแบบตัดโดยการใช้เส้นบนเสื้อผ้าให้เหมาะสมกับสตรีที่มีรูปร่างอ้วน : เพื่อศึกษาความอ่อนช้อยของเส้นบนเสื้อผ้า ให้เหมาะสมกับสตรีที่มีรูปร่างอ้วน

คำชี้แจง แบบสอบถามในรอบนี้ ขอให้ท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญ ช่วยแสดงความคิดเห็นในเรื่อง : การพัฒนาการออกแบบแบบตัดโดยการใช้เส้นบนเสื้อผ้าให้เหมาะสมกับสตรีที่มีรูปร่างอ้วน : เพื่อศึกษาความอ่อนช้อยของเส้นบนเสื้อผ้า ให้เหมาะสมกับสตรีที่มีรูปร่างอ้วน โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 ช่วยกรุณาจัดลำดับระดับความคิดเห็นตามที่ท่านเห็นด้วยกับความอ่อนช้อยของเส้นบนเสื้อผ้าทั้ง 3 แบบ ว่าแบบใดมีผลทำให้สตรีที่มีรูปร่างอ้วนสวมใส่แล้วมองดูผอมลงและสูงขึ้นจากเดิม

ตอนที่ 2 ช่วยกรุณาตอบคำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นในเรื่อง ความอ่อนช้อยของเส้นบนเสื้อผ้าและการใช้เส้นบนแบบตัดเสื้อผ้า

2.2 ให้ท่านแสดงความคิดเห็นอื่นๆ ในด้านการใช้เส้นบนแบบตัดเสื้อผ้า เพื่อที่จะช่วยให้สตรีที่มีรูปร่างอ้วนมีบุคลิกที่มีความมั่นใจมากขึ้น

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ง

ดัชนีมวลกาย

ดัชนีมวลกาย

ปัจจุบันปัญหาเรื่องน้ำหนักตัวซึ่งเป็นปัญหาที่คนให้ความสนใจกันมากและมักจะมีคนอยู่ 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่มีรูปร่างอ้วนแล้วไม่รู้สึกรู้สว่าอ้วน กับกลุ่มที่รูปร่างปกติหรือผอม แต่ก็ยังคิดว่าตัวเองอ้วนไป และในปัจจุบันเกิดเป็นปัญหาของคนที่มีน้ำหนักมากเกินไปและคนที่น้ำหนักผอมเกินไปพอดี แล้วจะตัดสินกันอย่างไรว่าน้ำหนักเท่าไรจึงจะเหมาะสมกับรูปร่าง ทางทางแพทย์จึงสร้างสูตรคำนวณหาค่าดัชนีมวลกาย หรือ Body mass index (BMI) ขึ้นมาใช้ในการตัดสินว่า น้ำหนักเท่าไรจึงจะเหมาะสมกับรูปร่าง

ความหมายของดัชนีมวลกาย

ดัชนีมวลกาย หมายถึง เป็นดัชนีอาศัยความสัมพันธ์ระหว่าง ความสูงและน้ำหนักตัวมาเป็นตัวช่วยบ่งชี้สภาวะร่างกายของแต่ละคน (ดัชนีมวลกายการคำนวณมวลกาย/ อ้วน ผอม. 2552: online)

ดัชนีมวลกาย หมายถึง เป็นค่าที่อาศัยความสัมพันธ์ระหว่างน้ำหนักตัวและความสูงมาเป็นตัวชี้วัดสภาวะของร่างกายว่ามีความสมดุลของน้ำหนักตัวต่อความสูงอยู่ในเกณฑ์ที่เหมาะสมหรือไม่ (bmi\College of Sports Science and Technology. 2009: online)

ดัชนีมวลกาย คือ ค่าความสัมพันธ์ระหว่างน้ำหนักกับความสูง ค่านี้สามารถบอกถึงระดับความเสี่ยงต่อโรคภัยไข้ (bmi SHAPE-Thai. 2009: online)

ดัชนีมวลกาย หมายถึง เป็นค่าดัชนีที่คำนวณจากน้ำหนักและความสูง เพื่อใช้เปรียบเทียบความสมดุลระหว่างน้ำหนักตัว ต่อความสูงของมนุษย์ ซึ่งคิดค้นโดย Adolphe Quetelet ชาวเบลเยียม ค่าดัชนีมวลกายหาได้โดยนำน้ำหนักตัวหารด้วยกำลังสองของความสูงตนเอง (bmi ดัชนีมวลกาย - วิกีพีเดีย. 2552: online)

ดัชนีมวลกาย คือ อัตราส่วนที่เหมาะสมและสมดุลระหว่างน้ำหนักและความสูง ของทั้งเพศชาย - หญิงที่มีอายุมากกว่า 20 ปีขึ้นไปน้ำหนักที่ไม่สมดุลกับความสูง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง น้ำหนักมากเกินไป อาจเป็นปฏิกิริยาของความเจ็บป่วยในอนาคต (bmi Body Surface Area. 2009: online)

จากความหมายของคำว่า ดัชนีมวลกาย หรือ Body mass index (BMI) ที่ได้กล่าวมาข้างต้นพอสรุปได้ว่า ดัชนีมวลกาย หมายถึง ค่าอัตราส่วนที่เหมาะสมและความสมดุลระหว่างน้ำหนักตัวต่อความสูงของมนุษย์ มาเป็นตัวชี้วัดสภาวะของร่างกายทั้งเพศชาย-หญิง ว่าน้ำหนักเท่าไรจึงจะเหมาะสมกับรูปร่าง

ความสำคัญและประโยชน์ของดัชนีมวลกาย

ความสำคัญของการรู้ค่าดัชนีมวลกาย เพื่อประเมินหาส่วนไขมันในร่างกาย ซึ่งค่าดังกล่าวนิยมใช้ในการคำนวณอย่างแพร่หลาย เนื่องจากคำนวณง่าย และสามารถใช้ได้กับทุกเพศ ทุกวัย และทุกเชื้อชาติ

ประโยชน์ใช้เพื่อดูอัตราการเสี่ยงต่อการเกิดโรคต่างๆ ถ้าค่าที่คำนวณได้ มากหรือน้อยเกินไป เพราะถ้าเป็นโรคอ้วนแล้วจะมีภาวะเสี่ยงต่อการเป็นโรคความดันโลหิตสูง โรคเบาหวาน โรคหัวใจขาดเลือดและโรคนี้ในถุงน้ำดีแต่ในขณะเดียวกัน ผู้ที่ผอมเกินไปก็จะเสี่ยงต่อการติดเชื้อประสิทธิภาพในการทำงานของร่างกายลดลง ดังนั้นควรรักษาระดับน้ำหนักให้อยู่ในเกณฑ์ปกติ

วิธีการคำนวณหาค่าดัชนีมวลกาย

ค่าดัชนีมวลกาย = น้ำหนักตัว (หน่วยเป็นกิโลกรัม) หารด้วย ความสูงกำลังสอง (หน่วยเป็นเมตร)
(BMI = น้ำหนักตัว (kg) / ความสูง m²)

ตัวอย่างเช่น น้ำหนักตัว = 70 กิโลกรัม

ความสูง = 158 เซนติเมตร

ค่าดัชนีมวลกาย = $70 \div 1.58^2 = 28.04$ ซึ่งอยู่ในช่วงอ้วนระดับ 1

ค่าดัชนีมวลกาย เป็นตัวช่วยบ่งชี้สภาวะร่างกายของแต่ละคน เหตุที่เราควรกังวลและสำรวจสุขภาพร่างกายของเราเป็นระยะ ๆ เพราะถ้าไม่ว่าจะอ้วนหรือมีน้ำหนักตัวมากเกินไปก็เป็นบ่อเกิดที่จะมีโรคตามมาได้มากมายเช่น ไขมันในเลือดสูง เส้นเลือดหัวใจตีบตัน ความดันโลหิตสูง อัมพฤกษ์ อัมพาต โรคกระดูกและข้อ โรคเบาหวาน จะเห็นว่าความอ้วนก่อให้เกิดโรคต่างๆตามมามากมายที่จะบั่นทอนสุขภาพ และคุณภาพชีวิตของเรา ซึ่งอาจจะเดินทางไปไหนมาไหนไม่สะดวก มีโรคคอยก่อกวน มียาที่ต้องคอยทานอยู่ตลอดเวลา ดังนั้นค่าดัชนีมวลกายที่คำนวณได้จากน้ำหนักที่ไม่สมดุลกับความสูงโดยเฉพาะอย่างยิ่งน้ำหนักมากเกินไปอาจเป็นบ่อเกิดของความเจ็บป่วยในอนาคต ซึ่งดีกว่าการดูจากน้ำหนักตัวแต่เพียงอย่างเดียวเพราะคนที่มีน้ำหนักตัวเท่ากันแต่ความสูงต่างกัน เช่น น้ำหนักตัว 70 กิโลกรัม สำหรับผู้ที่มีความสูงประมาณ 175-180 ซม. ถือได้ว่ารูปร่างปกติ แต่สำหรับผู้ที่มีความสูงประมาณ 150-160 ซม. ก็จะต้องรูปร่างอ้วน ค่าดัชนีจะช่วยให้บอกให้ทราบว่าเรามีสภาวะที่อ้วนมากในระดับใด ตัวเลขค่าดัชนีสูงกว่าค่ามาตรฐาน ยิ่งสูงมากก็ยิ่งอ้วนมาก หรืออยู่ในเกณฑ์ปกติแสดงว่ามีความสมดุลที่ดีระหว่างการทานอาหารและการออกกำลังกายจึงได้ค่าดัชนีในเกณฑ์มาตรฐานหรืออยู่ในสภาพที่ผอมหรือผอมมากเกินไป และค่าดัชนีจะต่ำกว่าค่ามาตรฐานยิ่งต่ำมากแสดงว่ายิ่งผอมมาก

การประเมินค่าดัชนีมวลกาย

BMI มาตรฐานอาเซียน(เอเชีย)	การแปลผล
< 18.5	น้ำหนักน้อยกว่ามาตรฐาน
≥ 18.5 แต่ < 25	ปกติ
≥ 25 แต่ < 30	อ้วนระดับ 1
≥ 30 แต่ < 40	อ้วนระดับ 2
≥ 40	อ้วนระดับ 3

เมื่อได้คำนวณค่าดัชนีมวลกายแล้ว ลองนำมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ดังนี้

ผอมเกินไป: น้อยกว่า 18.5 (< 18.5)

เหมาะสม: มากกว่าหรือเท่ากับ 18.5 แต่น้อยกว่า 25 (≥ 18.5 แต่ < 25)

น้ำหนักเกิน: มากกว่าหรือเท่ากับ 25 แต่น้อยกว่า 30 (≥ 25 แต่ < 30)

อ้วน: มากกว่าหรือเท่ากับ 30 แต่น้อยกว่า 40 (≥ 30 แต่ < 40)

อ้วนระดับมาก: มากกว่าหรือเท่ากับ 40 (≥ 40)

หมายเหตุ:

1. ค่าปกตินี้ได้จากการวิจัยเชิงพรรณนา หรือ เชิงบรรยาย โดยศึกษาหาข้อมูลในคนป่วยโรคต่างๆ ว่ามีดัชนีมวลกายอยู่ระหว่างค่าใด แล้วนำมาหาว่าดัชนีมวลกายในช่วงเท่าใดที่จะไม่พบว่ามีคนป่วยจะถือเป็นค่าเหมาะสม หรือ ค่าปกติ

2. ค่าสำหรับชาวเอเชีย พบว่าประเทศอากาศร้อน ความอ้วนจะเป็นอันตรายต่อสุขภาพ ดังนั้น ดัชนีมวลกายจะน้อยกว่าค่าข้างต้นซึ่งเป็นค่าของประเทศเมืองหนาว จะต้องมีไขมันเพื่อปกป้องร่างกายจากความหนาว ในชาวเอเชีย จึงถือค่าประมาณ 18-23 เป็นค่าที่เหมาะสมสำหรับชาวเมืองร้อน

3. การประเมินค่าดัชนีมวลกายนั้น จะต้องคำนึงถึงตัวแปรต่าง ๆ ด้วย ดังเช่นมวลกล้ามเนื้อ มวลไขมัน เพราะฉะนั้นดัชนีมวลกายข้างต้นจะไม่สามารถนำไปใช้ได้กับผู้ที่มวลกล้ามเนื้อมาก เช่น นักกีฬา นักเพาะกาย ที่อาจจะมีน้ำหนักมากเกิน 100 กิโลกรัมแต่ไม่จัดอยู่ในขั้นอ้วนหรืออ้วนระดับมาก

วิธีการใช้ ให้วัดความสูงเป็นเซนติเมตร น้ำหนักเป็นกิโลกรัม คูณของความสูงว่าสูงเท่าใด จึงดูตัวเลขไปทางขวามุมพบ
น้ำหนักที่ใกล้เคียงน้ำหนักตัวได้มากที่สุดให้ดูช่องเดียวกันแถวบนสุดก็จะได้อ่านค่า BMI

ตารางแสดงค่าดัชนีมวลกาย [BMI] คนอ้วนระดับ 1-3 สำหรับผู้ที่มีความสูง 140-170 เซนติเมตร

อ้วนระดับ 1										อ้วนระดับ 2										อ้วนระดับ 3			
ค่า BMI	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	น้ำหนัก					
ความสูง	น้ำหนัก										น้ำหนัก										น้ำหนัก		
140	49.00	50.96	52.92	54.88	56.84	58.80	60.76	62.72	64.68	66.64	68.60	70.56	72.52	74.48	76.44	78.40	80.36						
141	49.70	51.69	53.68	55.67	57.65	59.64	61.63	63.62	65.61	67.60	69.58	71.57	73.60	75.55	77.54	79.52	81.51						
142	50.41	52.43	54.44	56.46	58.46	60.49	62.51	64.52	66.54	68.56	70.57	72.59	74.61	76.62	78.64	80.66	82.67						
143	51.12	53.17	55.21	57.26	59.30	61.35	63.39	65.44	67.48	69.53	71.57	73.62	75.66	77.71	79.75	81.80	83.84						
144	51.84	53.91	55.99	58.06	60.13	62.21	64.28	66.36	68.43	70.50	72.58	74.65	76.73	78.80	80.87	82.94	85.02						
145	52.56	54.67	56.77	58.87	60.97	63.08	65.18	67.28	69.38	71.49	73.59	75.69	77.79	79.90	82.00	84.10	86.20						
146	53.29	55.42	57.55	59.68	61.82	63.95	66.08	68.21	70.34	72.47	74.61	76.74	78.87	81.00	83.13	85.26	87.40						
147	54.02	56.18	58.34	60.51	62.67	64.83	66.99	69.15	71.31	73.47	75.63	77.79	79.95	82.11	84.28	86.44	88.60						
148	54.76	56.95	59.14	61.33	63.52	65.71	67.90	70.09	72.28	74.47	76.66	78.85	81.04	83.24	85.43	87.62	89.88						
149	55.50	57.72	59.94	62.16	64.38	66.60	68.82	71.04	73.26	75.48	77.70	79.92	82.14	84.36	86.58	88.80	91.02						
150	56.25	58.50	60.75	63.00	65.25	67.50	69.75	72.00	74.25	76.50	78.75	81.00	83.25	85.50	87.75	90.00	92.25						
151	57.00	59.28	61.56	63.84	66.12	68.40	70.68	72.96	75.24	77.52	79.82	82.08	84.36	86.64	88.92	91.20	93.48						
152	57.76	60.07	62.38	64.69	67.00	69.31	71.62	73.93	76.24	78.55	80.86	83.17	85.48	87.79	90.11	92.42	94.73						

	ส่วนระดับ 1					ส่วนระดับ 2												ส่วนระดับ 3	
	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41		
ค่า BMI																			
ความสูง	น้ำหนัก					น้ำหนัก												น้ำหนัก	
153	58.52	60.86	63.20	65.55	67.89	70.23	72.57	74.91	77.25	79.59	81.93	84.27	86.61	88.95	91.30	93.64	95.98		
154	59.29	61.66	64.03	66.40	68.78	71.15	73.52	75.89	78.26	80.63	83.00	85.38	87.75	90.12	92.49	94.86	97.24		
155	60.06	62.47	64.87	67.27	69.67	72.08	74.48	76.88	79.28	81.69	84.09	86.49	88.89	91.30	93.70	96.10	98.50		
156	60.84	63.27	65.71	68.14	70.57	73.00	75.44	77.88	80.31	82.74	85.18	87.61	90.04	92.48	94.91	97.34	99.78		
157	62.62	64.09	66.55	69.02	71.48	73.95	76.41	78.88	81.34	83.81	86.27	88.74	91.20	93.67	96.13	98.60	101.06		
158	62.41	64.91	67.40	69.90	72.40	74.89	77.39	79.88	82.38	84.88	87.37	89.87	92.37	94.86	97.36	99.86	102.35		
159	63.20	65.73	68.26	70.79	73.31	74.84	78.37	80.90	83.43	85.96	88.48	91.01	93.54	96.07	98.60	101.12	103.65		
160	64.00	66.56	69.12	71.68	74.24	76.80	79.36	81.92	84.48	87.04	89.60	92.16	94.72	97.28	99.84	102.40	104.96		
161	64.80	67.39	69.99	72.58	75.17	77.76	80.36	82.95	85.54	88.13	90.72	93.32	95.91	98.50	101.09	103.68	106.28		
162	65.61	68.23	70.86	73.48	76.11	78.73	81.36	83.98	86.61	89.23	91.85	94.48	97.10	99.72	102.35	104.98	107.60		
163	66.42	69.08	71.74	74.39	77.05	79.71	82.36	85.02	87.68	90.33	92.99	95.65	98.31	100.96	103.62	106.28	108.93		
164	67.24	69.93	72.62	75.31	78.00	80.69	83.38	86.07	88.76	91.45	94.14	96.83	99.25	102.20	104.89	107.58	110.27		
165	68.06	70.79	73.51	76.23	78.95	81.68	84.40	87.12	89.84	92.57	95.29	98.01	100.73	103.46	106.18	108.90	111.62		
166	68.98	71.65	74.40	77.16	79.92	82.67	85.42	88.18	90.93	93.69	96.45	99.20	101.96	104.71	107.47	110.22	112.89		
167	69.72	72.51	75.30	78.09	80.88	83.67	86.46	89.24	92.03	94.82	97.61	100.40	103.19	105.98	108.77	111.56	114.34		
168	70.56	73.38	76.20	79.03	81.85	84.67	87.49	90.32	93.14	95.96	98.78	101.61	104.43	107.25	110.07	112.90	115.72		
169	71.40	74.26	77.11	79.97	82.83	85.68	88.54	91.40	94.25	97.11	99.96	102.82	105.68	108.53	111.39	114.24	117.10		
170	72.25	75.14	78.03	80.92	83.81	86.70	89.59	92.48	95.37	98.26	101.15	104.04	106.93	109.82	112.71	115.60	118.49		

ประวัติผู้เขียน

1. ชื่อ - นามสกุล นางวินิทร ลอนพรินทร์
2. วัน เดือน ปีและสถานที่เกิด วันที่ 28 เดือน มิถุนายน ปี พ.ศ 2505
เกิดที่ จังหวัด นครศรีธรรมราช ที่อยู่ปัจจุบัน เลขที่ 69/635 หมู่บ้าน วี เค .โฮม
ซอย ท่าข้าม ถนน พระรามที่ 2 แขวง ท่าข้าม เขต บางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร 10150
โทรศัพท์ 08-9168-2805
3. ประวัติการศึกษา

สำเร็จการศึกษาระดับ	ชื่อสถานศึกษา	ปีที่สำเร็จการศึกษา
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ	วิทยาลัยอาชีวศึกษาสงขลา	พ.ศ 2523
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง	วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา วิทยาเขตภาคใต้	พ.ศ 2525
ปริญญาตรี	วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา คณะศึกษาศาสตร์	พ.ศ 2527

4. ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน อาจารย์ประจำสาขาวิชาการออกแบบแฟชั่น
ตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ ระดับ 8
5. สถานที่การงานปัจจุบัน คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
กรุงเทพ เลขที่ 149 ถนน เจริญกรุง แขวง ยานนาวา เขต สาทร กรุงเทพมหานคร 10120
โทรศัพท์ 0-2211-2052
- 6.ทุนการศึกษาที่ได้รับ เงินผลประโยชน์สะสม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ